

Blatensko

DVOUMĚSÍČNÍK

65
číslo

SOBĚ

XIII. ročník

listopad 2018

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Blatná, výsadba Stromu svobody 23. října 2018, projekt ZŠ TGM Blatná

Kadov - Pole, výsadba Lípy republiky 28. října 2018, hasiči z Pole

Lnáře, výsadba Lípy republiky 28. října 2018, obec Lnáře

Milí a vážení čtenáři, letošní rok byl ... ano, asi již můžeme říct, že byl, protože v době, kdy bude tyto řádky číst, již bude mít za sebou 11 měsíců. Možná to byl rok jako každý jiný, možná to byl rok odlišný. Záleží na tom, kdo se dívá a z jakého úhlu uplynulý rok posuzuje.

Jistě mi dáte za pravdu, že tento rok byl ve znamení oslav. Několik obcí na Blatensku oslavilo 700. výročí od první písemné zmínky, což byly především místní a regionální oslavy. O jejich konání jste se mohli dozvědět na stránkách SOBáčka.

Celé Česko pak žilo a možná ještě žije oslavami 100. výročí vzniku samostatného Československa, společného státu Čechů a Slováků. Nutno dodat, že v hektické době novověkých událostí a překotných změn se 1. ledna 1993 z Československa staly samostatné státy dva. Během letošního roku, tedy během letopočtu s pověstnou osmičkou na konci, jsme si připomněli i další události, které v historii našeho národa hrály významnou roli, a to roky 1938, 1948 a 1968.

Rok byl výjimečný i průběhem léta, nezvykle dlouhým podzimem, vysokými teplotami a nízkými srážkami.

Pro každého z nás byl tento rok jistě významný i dalšími událostmi, které jsou ale již osobní a každý je má ve své paměti, ve svém srdci.

Prožijme následující dny tak, abychom mohli celý rok hodnotit jen a jen kladně. Užijme si oslav v kruhu rodiny, přátel, kamarádů a známých. Proměňme oslavy v radostná a milá setkání, kdy nejsou důležité naleštěné stříbro, broušené skleničky nebo stoly přeplněné jídlem, pitím a laskominami, ale kdy se budeme těšit na společnost osob nám blízkých a na „kus řeči“. V dobrém rozpoložení myslí se jistě snáze vyhodnotí uplynulý rok a s chutí se naplánuje rok další.

Klidné a pohodové svátky vánoční a do nového roku pevně zdraví a hodně štěstí! Ještě skleněné ťuk, ťuk a přání: Na zdraví!

Radka Vokrojová

Dne 25. září proběhla Konference k 20. výročí založení Svazku obcí Blatenska. Tato konference byla realizována v rámci projektu „Dvacet let se Svazkem obcí Blatenska“, který byl finančně podpořen Ministerstvem pro místní rozvoj. Během konference byly představeny úspěšné projekty, které byly zrealizovány na území SOBu za dobu jeho existence, ale i projekty, které jsou v plánu do budoucna. Následovalo školení pro zástupce členských obcí zaměřené na problematiku komunálních voleb a ustavujících zasedání po volbách do zastupitelstev obcí. Pro účastníky konference byly připraveny drobné reklamní předměty, které byly též pořízeny v rámci projektu „Dvacet let se Svazkem obcí Blatenska“.

- Od 1. října došlo k personálním změnám v kanceláři SOB – věnujte prosím tedy pozornost aktualizovaným kontaktům v sekci projekt CSS. Dochází též ke změně e-mailové adresy, na kterou jsou zasílány příspěvky do SOBáčku. Nově se příspěvky zasílají na adresu sobacek@blatensko.eu.
- Od 4. října byl zahájen další semestr Virtuální univerzity 3. věku. Koná se pravidelně každý čtvrtek a studenti mají pro tentokrát na výběr ze dvou kurzů „Obklopení textílem“ a „České dějiny a jejich souvislosti 2“. Pravidelná setkání probíhají ve velké klubovně Komunitního centra aktivního života v Blatné.
- Ve dnech 5. – 6. října proběhly volby do zastupitelstev obcí.
- Ve dnech 19. – 20. října proběhlo výjezdní zasedání zástupců členských obcí SOBu do mikroregionu Hodonínsko. I tato akce byla realizována v rámci projektu „Dvacet let se Svazkem obcí Blatenska“, podpořeným Ministerstvem pro místní rozvoj. Při cestě do Mutěnic, které byly konečnou zastávkou výjezdního zasedání, proběhla návštěva obecního muzea ve Skoronicích, kde měli účastníci možnost shlédnout výstavu Jízdy králů, která je zapsána na seznamu dědictví UNESCO. Večerní program pak probíhal přímo v Mutěnicích, kde si účastníci podiskutovali a vyměnili své zkušenosti při posezení u dobrého jídla a pití. Při cestě zpět pak byla naplánována zastávka v Lednicko-Valtickém areálu, kde měli účastníci možnost prohlídky zámku, zámeckých zahrad a skleníků, nebo například procházky k minaretu a výstup nahoru – každý dle své chuti. V sobotu ve večerních hodinách pak proběhl návrat zpět do Blatné.
- Dne 13. listopadu proběhla vzdělávací akce pro zástupce členských obcí a jejich příspěvkových organizací zaměřené na problematiku osobních údajů a nařízení GDPR s lektorem Kamilem Kačerem, MBA.
- V rámci projektu „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB“ (reg. č. CZ.03.4.74/0.0/0.0/16_033/0002817) byla 20. listopadu uspořádána již osmá vzdělávací akce pro účetní členských obcí SOBu.
- Na 11. prosince je naplánována Valná hromada SOB. Nejdůležitějším bodem programu bude schválení rozpočtu SOBu na nadcházející rok 2019. Po Valné hromadě bude následovat vzdělávací akce pro zástupce členských obcí s lektorem JUDr. Lubošem Průšou.
- Koncem roku 2018 dojde k ukončení realizační fáze projektu „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB“ (reg. č. CZ.03.4.74/0.0/0.0/16_033/0002817). Tento projekt byl na území SOB

realizován v předešlých dvou letech (tj. 2017 – 2018). Prostředky na realizaci tohoto projektu byly získány od Ministerstva práce a sociálních věcí. V rámci tohoto projektu byly zpracovávány strategické rozvojové dokumenty pro členské obce SOBu i SOB samotný. Prostřednictvím tohoto projektu byly též financovány vzdělávací akce pro volené zástupce členských obcí. Na tento projekt by měl od začátku roku 2019 navazovat projekt „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB II“, který je v současné době ve fázi kontroly ze strany poskytovatele dotace, kterým je opět Ministerstvo práce a sociálních věcí. Pokud bude tento projekt ze strany MPSV podpořen, bude na území SOBu realizován v příštích dvou letech (tj. 2019 – 2020). V plánu je zpracovávání akčních plánů členských obcí a opět vzdělávání volených zástupců členských obcí SOBu.

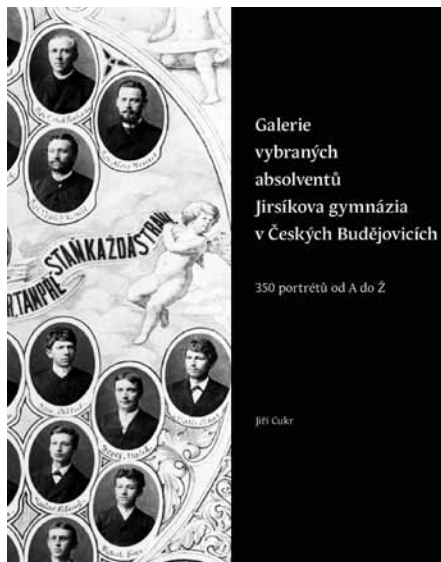
Dana Vohryzková

Přehled bohoslužeb

L. P. 2018	24. 12.	25. 12.	26. 12.	30. 12.	1. 1.
Blatná	24.00	08.15	08.15	08.15	08.15
Bělčice	---	11.15	---	---	---
Černívsko	---	15.00	---	15.00	15.00
Kocelovice	---	---	08.00	---	08.00
Lnáře	---	08.00	---	08.00	---
Radomyšl	20.30	11.00	11.00	11.00	14.00 kostel sv. Jana Křtitele
Sedlice	21.30	09.45	09.45	09.45	09.45
Záboří	---	11.30	---	11.30	11.30

Knih o absolventech Jirsíkova gymnázia

U příležitosti 150. výročí založení Gymnázia Jana Valeriána Jirsíka v Českých Budějovicích dal jeho absolvent a českobudějovický archivář PhDr. Jiří Cukr dohromady jedinečnou publikaci s názvem *Galerie vybraných absolventů Jirsíkova gymnázia – 350 portrétů od A do Ž*. Krátkými životopisnými medailonky jsou v ní představeni význační absolventi, kteří na tomto ústavu odmaturovali. K lepší orientaci v knize slouží připojené rejstříky – maturitní, místní (rodných obcí) a oborový (profesní). Knihu vydalo nakladatelství Bohumír Němec – Veduta, obsahuje přes 200 portrétních fotografií, má 160 stran a prodejní cena je 140 Kč. K dostání je v českobudějovických knihkupectvích, u nakladatele (internetové stránky: <https://veduta-knihy.cz/>, tel.: 724 245 135) nebo v Jihočeském muzeu, kde zároveň do 13. ledna 2019 probíhá výstava k dějinám gymnázia.

Desky knihy *Galerie vybraných absolventů Jirsíkova gymnázia v Českých Budějovicích*

Na gymnázium za 150 let jeho existence odmaturovalo na 15 000 studentů a řada z nich pocházela i z Blatné a okolí. V publikaci jsou blíže zmíněni blatenští rodáci – kněz, dlouholetý děkan v Domažlicích Václav Antony, který byl v letech 1949–1960 vězněn za pomoc osobám při přechodech státní hranice, a malíř Jan Hála, který žil ve slovenském Važci, kde je po něm pojmenována tamní galerie.

Biogramy v knize mají také rodáci ze Sedlice (advokát a muziko-

a přednáška směrů Okřemčického ústavu v Českých Budějovicích. V letech 1992-2012 současně Královského soudu zaměstnával nejvyšší čas přednáška směrů Okřemčického ústavu. Od roku 2013 do současnosti směrů směrů biologie byl vyškolen soudu. Čl. od roku 2014 byl přednáška směrů. Čl. současně směrů Čl.

Šimák Jiří
19. 12. 1902 Věteřov, m. 1938
Lékař, chirurg. Průběžně absolvoval Fakultu všeobecného lékařství Univerzity Karlovy na soustředě v roce 1936. Po nemoci se stal v roce 1936 jako sekundární lékař Chirurgického oddělení. Práci zastupuje primáře a v letech 1936-2017 absolvoval nemocnici. V současnosti primář Chirurgického oddělení a jednotky intenzivní péče.

Šimsa Jan
18. 12. 1903 Věteřov a Blatná, m. 12. 1941 Praha, m. 1988

Lékař, neurolog, psychiater. Průběžně absolvoval Fakultu všeobecného lékařství Univerzity Karlovy působící jako lékař v různých psychiatrických ústavech.

v dělnáckých a v chovatelství. Strojník a zářič. V roce 1901 získal do rukou 1800 vln vlastní sanatorium v Praze-Křivčanech. Práci zastupuje směrů na léčení nemocí dětí, dětských, nervových a žilových. Práci provozoval současně směrů. Zastupoval se neurolog, psychiater, ale i zoološkou, psychiater a dětským lékařem. Jako první v Českých ústavech na problematiku alkoholismu (léčby, přednášky vpravených) měl ústav. Členové ústavu abstinenci v soudu (alkoholický přednáška) a působil se na vzniku prvních psychiatrických léčebnů v soudu. Tím přednáška Psychické společnosti a spoluzakladatel Januše. Publikoval činnost v oboru (článek např. Alkohol pro... proslul, přívodní síť (ho a domcích) lékař, základy životní morálky).

Šindler Josef
17. 6. 1893 Lábeň u Blatna, 17. 6. 1939 Praha-Koňsk. m. 1938
Bankovní úředník, spolkový pracovník. Vyučil se a pracoval jako kovář a webel otec. Až poté nastoupil na gymnázium, po jehož absolvování studoval dva roky na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Pracoval jako úředník a vrchní účetní v soudu v Hypoteční bance v Praze. Politicky aktívně v Křesťanskosociální straně (šest vykonaného výkonu, pokladník) a členem mnoha katolických spolků (např. Dělnické Vlny, Národní katolická jednota, Svaz katolické chůvy vlny Zemědělského svazu katolických spolků v Českých).

log František Stein), Radomyšle (knihovnick Bohumír Liška), Bělčic (spisovatel Jan Bartoš), Lažan (bankovní úředník a spolkový pracovník Josef Šindler) a Vahlovic (neurolog, bojovník proti alkoholismu a propagátor protialkoholních léčebn Jan Šimsa).

Zastoupeni jsou však i osoby, které se na Blatensku nenarodily, ale spojily s touto oblastí pouze část svého profesního života. Šimon Bárta, pozdější budějovický biskup, působil na začátku své duchovní dráhy jako kaplan v Sedlici. Alois Václav Majer byl dlouholetým převorem kláštera bosých augustiniánů ve Lnářích a patřil k mimořádně aktivním kulturním, osvětovým a veřejným pracovníkům širokého okolí. Literárně činný kněz Václav Chalupský nějaký čas kaplanoval v Blatné, stejně jako František Jan Kroiher, prvorepublikový politik, národohospodář a publicista. Knězem československé církve a vojenským duchovním byl Miloš Našinec, který v mládí krátce působil v Blatné.

Jiří Cukr, autor knihy

Ukázky z knihy. Jan Šimsa z Vahlovic a Josef Šindler z Lažan

a patřil k mimořádně aktivním kulturním, osvětovým a veřejným pracovníkům širokého okolí. Literárně činný kněz Václav Chalupský nějaký čas kaplanoval v Blatné, stejně jako František Jan Kroiher, prvorepublikový politik, národohospodář a publicista. Knězem československé církve a vojenským duchovním byl Miloš Našinec, který v mládí krátce působil v Blatné.

dr. Jindřich Matěj v tisku ČZJ. Biskupství vlny, sekretář ústavu a život směrů v Národním biskupství (vlny m. 1921).

Antonín Jindřich
4. 6. 1884 Písek, m. 12. 1943 České Budějovice, m. 1982

Advokát, spolkový pracovník. Po absolvování Právnické fakulty Univerzity Karlovy působil jako advokát v Českých Budějovicích. Člen výboru Národního ústavu. Národní jednoty polkem. Člen představenstva ústavu. Čl. Součas. aktivní sociolog pracovník. Čl. v roce 1945 starosta Sobotky a Českých Budějovic. přednáška biskupství organizace. Národní demokracie. Za druhé světové války vedl vlnu v koncentracním táboře Buchenwaldu.

Bárta Šimon
27. 10. 1861 Zatec u Týna nad Třebnem, m. 12. 1941 České Budějovice, m. 1988
Křesť. biskupský biskop. Působil na katedře (1908 - 1909) biskup jako kaplan v Sedlici a Blatné. V letech 1905-1907 přednáška směrů v biskupství (biskupství).

učítelem, v letech 1913-1908 katecheta v Polbitovně a poté na tříleté gymnázium v Českých Budějovicích.

Bartoň David
18. 12. 1903 Jemnice u Českých Budějovic, m. 1938
Malíř. Vyučoval Vysokou školu zemědělskou a křesť. pracovník v oboru. Od roku 1908 v vykonaném na soudu. Součas. a křesťanskou výstavu jejich vykonaných. Spolupracoval na televizním pořadu Čl. živnostník. V letech 2005-2009 byl ředitelem Městské galerie v Telči. Vlna své tvorby se vlnou přednáška kněžského Českobiskupství (biskupství) a figurální malby. Vystavoval na desítkách výstav v Čl a v zahraničí. V roce 2013 doprovedl osmi vlnou řemeslníků Zlaté Týpky jako kněz.

Bartoň Jan
11. 12. 1881 Bělčice, m. 1903 Bělčice, m. 1937
Křesť. biskupský biskop. Působil na katedře (1908 - 1909) biskup jako kaplan v Sedlici a Blatné. V letech 1905-1907 přednáška směrů v biskupství (biskupství).

Podnik, spisovatel. Po absolvování Filozofické fakulty Univerzity Karlovy působil jako redaktor ústavu na gymnaziích (Beneš, Kralupy nad Vltavou, Praha, Strakonice).

Benda Vojtěch
18. 12. 1903 Jemnice u Českých Budějovic, m. 1938
Křesť. biskupský biskop. Působil na katedře (1908 - 1909) biskup jako kaplan v Sedlici a Blatné. V letech 1905-1907 přednáška směrů v biskupství (biskupství).

Baštyň Eduard Jan
16. 10. 1881 Konec, m. 12. 1941 Praha, m. 1988
Advokát, redaktor. Po absolvování Právnické fakulty Univerzity Karlovy působil jako advokát v Praze. V letech 1908-1918 čl. přednáška směrů zastupitelstva a vlny čas i muškové raly (za starobního). Za první republiky aktivní v národních demokratických. Vydával periodika Politika, Hlas mládeže a Průběžně (biskupství).

Býl přednáška První třináct akční společností (biskupství) a osvětová činnost vlny a biskupství na Královských Vinohradech (biskupství).

Býl přednáška První třináct akční společností (biskupství) a osvětová činnost vlny a biskupství na Královských Vinohradech (biskupství).

Býl přednáška První třináct akční společností (biskupství) a osvětová činnost vlny a biskupství na Královských Vinohradech (biskupství).

Ukázky z knihy. Budoucí biskup Bárta (chvíli kaplan v Sedlici) a Jan Bartoš z Bělčic je na jedné dvoustraně i s fotografiemi

Organizace školního roku 2018/2019

- Vánoční prázdniny budou zahájeny v sobotu 22. prosince 2018 a skončí ve středu 2. ledna 2019. Vyučování začne ve čtvrtek 3. ledna 2019.
- Jednodenní pololetní prázdniny případnou na pátek 1. února 2019.
- Jarní prázdniny v délce jednoho týdne jsou pro školy v okrese Strakonice stanoveny na týden od pondělí 11. března do neděle 17. března 2019.
- Velikonoční prázdniny případnou na čtvrtek 18. dubna 2019; pátek 19. dubna 2019 je tzv. ostatním svátkem podle zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů.
- Hlavní prázdniny budou trvat od soboty 29. června 2019 do neděle 1. září 2019.
- Období školního vyučování ve školním roce 2019/2020 začne v pondělí 2. září 2019.

V sobotu 29. září 2018 se v Blatné konal 2. ročník „Polévkového mini festivalu“, (foto RV)

Městys Radomyšl a jeho místní části – 1. díl

Domanice

Domanice bývaly ve středověku střediskem samostatného šlechtického statku. Jeho prvním známým majitelem byl Hroznata „*de Domanicz*“, který dne **13. 1. 1327** dosvědčil svou přítomností prodej vsi Kuřiman Vilémem ze Strakonice johanitům. Toto je současně i nejstarší známá zmínka o existenci Domanic jako takových. Jméno Hroznata bylo mezi místní šlechtou oblíbené; jsou známi celkem tři jeho nositelé, ačkoli přinejmenším ten poslední, soudě dle odlišného erbu, pocházel z jiného rodu. Roku 1388 je připomínán „*rozvážný muž Hroznata z Domanic*“ jako svědek při prodeji zemědělské půdy a usedlosti v Rohozné bratry Bohuňkem z Podolí, Přibyslavem z Milčic a Petrem z Újezda jejich tamějším poddaným. K dochované listině o tomto právním aktu přivěsil svou pečeť, na níž vidíme štít se znamením lva a opis S: HROSNATI . DE . DOMANICZ + . Je snad totožný s Hroznatou, manželem Bolky z Petrovic, které její příbuzní (sourozenci) Buzek, farář v Trhových Svin, Bohuslav a Vilém z Petrovic a Ješek ze Zvíkova přiznali dluh 36 kop pražských grošů pojištěný na vsi Nové Lhotě.

Když v listopadu 1404 učinili bratři Jan, řečený Kočka, a Oldřich z Miloňovic písemný závazek odvádět faráři Petrovi z Radomyšle stálý plat ze vsi Droužetic na sloužení mši za Vojtěcha z Rohozné, přizvali si jako jednoho ze svědků Hroznata z Domanic. Tem ovšem na rozdíl od svého stejnojmenného předchůdce pečetil znamením kosmo položené koruny. Roku 1414 již nebyl mezi živými, ani jeho manželka Alžběta a syn Janek. Hroznatův majetek v Domanicích, Rovné a Lemuzích (zaniklá lokalita), zahrnující i poplužní dvůr a manželčino věno, přešel jako odúmrtí na krále, který vše daroval Janu Sádlovi ze Smilkova, Menhartovi z Hradce a Rackovi z Drahonic. Královskému rozhodnutí odpírali Štěpán z Čestic, jménem dcer Mikuláše Kosoře z Nihošovic, a také Ojír z Domanic, bezpochyby blízký příbuzný zemědělského vladyky, v té době farář v Kostelci nad Labem (v roce 1401 byl oltářníkem ve svatovítské katedrále a z rozhodnutí papeže měl obdržet do správy kostel v Řisutech, o nějž vedl spor s jiným zájemcem).

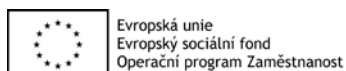
Zdá se, že již ve 14. století byly Domanice majetkově rozděleny. Poněkud nejasná je v tomto směru blíže nedatovaná zpráva, podle níž se jistý Heřman z Prahy přiznal u desk zemských, že prodal faráři Janovi z Ovence za 1 000 kop pražských grošů své dědictví v Domanicích – hrad (*castrum*), poplužní dvůr, celou ves s poddanskými usedlostmi ad. V tomto případě ale nejspíše půjde o stejnojmennou ves u Vysokého Mýta ve východních Čechách. Navzděčují tomu výše uvedené genealogické a majetkové souvislosti.

Naopak našich Domanic se patrně týká zmínka z roku 1376, kdy trojice zemanů – Oneš z Vlhav, Svojše z Cehnic a Drslav ze Zálezl – vyznala před arcibiskupským soudem v Praze donaci platů k oltáři Panny Marie v nově vystavěném chóru svatovítské katedrály ze svých vsí Drahonic, Rovné, Domanic a Chrástán. Přímo v Domanicích šlo o plat 56 kop grošů z jednoho lánu zemědělské půdy.

Někdy po husitských válkách přešlo toto zboží na Jana Koňatu z Olešnice, po němž jej zdědili jeho synovci Přibík starší a Přibík mladší z Chlumu, kteří ho, včetně majetku v Domanicích, prodali roku 1482 Petrovi Kořenenskému z Terešova.

V 16. století se stala již celá ves součástí statku Řepice a jako takovou ji i s pustou tvrzí, poplužním dvorem, pustým dvorem Limuzy a veškerým příslušenstvím, s výjimkou jednoho poddaného Vávry Holmana, koupil roku 1553 Jan starší Hodějovský z Hodějova.

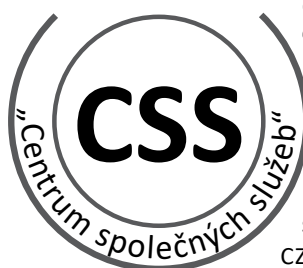
Nový majitel kolem sebe soustředil skupinu humanistických literátů, které finančně podporoval, a stal se tak jakýmsi renesančním Maecenatem. Jedním z těchto poetů byl také Vít Traianus Žatecký, jenž ve svém díle vzpomíná i na ves Domanice, kde v jeho době byly opuštěné zdi a základy hradu („...*sunt ibi deserti muri et fundamenta castris...*“), jímž bezesporu minil „*tvrz pustou*“ zmiňovanou roku 1553. Toto někdejší šlechtické sídlo se nacházelo s největší pravděpodobností na místě usedlosti čp. 16.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Svaz měst a obcí
SMO
ČESKÉ REPUBLIKY

Základní informace o projektu CSS

Projekt „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce“, zkráceně také „Centra společných služeb“ (CSS), reg. č.: CZ.03.4.74/0.0/0.0/15_019/0003017, je aktivitou Svazu měst a obcí ČR.

Realizační tým CSS Blatensko tvoří 3 zaměstnanci SOB:

Dana Vohryzková, tel.: 607 032 192,
e-mail: vohryzkova@blatensko.eu

Mgr. Michaela Vohryzková, tel.: 728 885 052,
e-mail: projektcss@blatensko.eu

Renáta Vaněčková, tel.: 383 420 300,
e-mail: vaneckova@blatensko.eu

Kancelář SOB u adresy:

Na Tržišti 727, Blatná, tel.: 728 881 358
e-mail: blatensko@blatensko.eu

Úřední hodiny:

Pondělí	8,00 – 11,00	12,30 – 16,00
Středa	8,00 – 11,00	12,30 – 16,00
Pátek	8,00 – 11,00	

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do lednového vydání
SOBáčka č. 66
je v pátek 4. ledna 2019.**

Dodejme, že spolu s Řepicí byly Domanice roku 1650 připojeny k panství Štětkeň, jehož součástí zůstala ves až do konce patrimoniálního období o dvě století později.

Láz

Pojem „láz“ byl ve staré češtině obecným označením zemědělského pozemku. Ves tohoto jména na Strakonicku (další se nachází kupříkladu u Příbrami) proniká do psané historie poměrně pozdě, až v 16. století. Zatím první zjištěný doklad její existence najdeme v listině z 25. 6. 1519, jejímž prostřednictvím se Jindřich Sádlo z Kladrubec přihlásil k závazku svého strýce Petříka z Kladrubec vydávat strakonickým johanitům každoročně 4 kopy grošů platu ze dvou rybníků v Kozlově. Jedním ze svědků tohoto právního pořízení byl Stach Varlejš z Zubna, sídlící tehdy ve vsi Lázu.

Nejpozději od druhé poloviny 16. století až do konce feudalismu patřil Láz k panství Sedlice. Když se o něj roku 1577 dělilo po smrti Zdeňka ze Šternberka jeho sedm synů, aby jej nakonec opět sjednotil ve svých rukách nejstarší Adam, bylo ve vsi osm poddaných hospodářů – Pavel Velan, Jiří Haloun, Mikuláš Pecholt, Jan Ryba, Kašpar Soukup, Jan Hach, Jakub Jirsa a Klement Brož. Některá jména se zde udržela i v následujícím století, jak dokládá berní rula – nejstarší český daňový katastr poddanské půdy, vyhotovený po skončení třicetileté války v letech 1653–1655. V půli 17. století hospodařili v Lázu sedláci Jiřík Matěj, Václav Hlaváček, Bartoloměj Volan, Matěj Haloun, Matouš Louka, Matouš Ryba, Václav Rosín, Kryštof Hach a chalupník Václav Kovařík. Dva sedláci – Václav Nepodal a Havel Pechout – byli „na živnosti zkažení“, to znamená, že zanechali zemědělství a věnovali se řemeslu nebo obchodu.

Leskovice

Antonín Profous, přední znalec problematiky místních jmen u nás, se domnívá, že původní podoba názvu této vsi byla Lestkovic, což podle něj pochází od osobního jména Lstibor či Lstimir, zkráceně Lestek. Mělo tedy jít o ves lidí Lestkových čili Lestkoviců.

Leskovice jsou pokládány za nejstarší místní část městyse Radomyšl zdokumentovanou písemnými prameny. Její jméno totiž najdeme v listině hlásící se již k roku 1186, kterou český kníže Friedrich potvrdil benediktinskému klášteři v Kladrubech jeho državy, pocházející vesměs z darů nejrůznějších osob. Jednou byl i Friedrichův strýc Jindřich Přemyslovec († po 1169), který klášteři věnoval újezd se šesti vesnicemi („*Patruus vero meus pie memorie dux Henricus contulit circuitum in quo sunt ville sex ac haec earum nomina Behdedovici, Oechcici Leskowici, Waltherowo, Wratiwogowici*“). Prvně uvedená ves je obvykle interpretována jako Bezdědovice u Blatné a Leskovice jako námi sledovaná ves na Strakonicku. Zbývající názvy pravděpodobně označují dnes již neexistující osady. Důležitá je ale informace, že tvořily jeden újezd, to jest území, které bylo možno za jeden den objet na koni, což také představovalo způsob, jak daný sídelní celek vymezit i z právního hlediska. Pokud by v citované listině šlo skutečně o lokalitu na Strakonicku, respektive Blatensku, pak by z nich dnes existovaly právě jen Bezdědovice a Leskovice, které jsou od sebe vzdáleny asi 13,5 km vzdušnou čarou.

U Bezdědovic se nyní na chvíli zastavíme. Problém je, že ve druhé půli 15. století s největší pravděpodobností vůbec neexistovaly. Vyplyvá to z nejstaršího dochovaného privilegia pro Blatnou z roku 1489, v němž je území městečka vymezeno vůči pozemkům okolních vsí, mezi nimiž Bezdědovice vůbec nefigurují. Jsou zde ovšem zmíněny Dobšice, které na ně bezprostředně územně navazují, čili pokud tyto představovaly sousední ves vůči Blatné, nemohla se v místě dnešních Bezdědovic nacházet žádná rozsáhlejší zástavba, nejvýše nějaká samota. To by bylo u vsi se sídelní kontinuitou sahající až do 12. století dosti nezvyklé. Samozřejmě lze namítnout, že mohla zaniknout za husitských válek a poté být zase obnovena, nicméně náš region rozhodně nepatřil mezi vyhledávaná bojiště. Dočasný zánik vsi ale mohl způsobit třeba požár nebo nějaká jiná pohroma. Bohužel prameny v tomto směru mlčí. Stejně tak není vyloučeno, že ves vznikla skutečně až v 16. století, od kdy je v psaných dokumentech soustavně připomínána. Pak by to ale znamenalo, že výše citovaná listina vůbec nehovoří o našich Bezdědovicích, ale o úplně jině vsi podobného jména. Nejinak by tomu mohlo být i s Leskovicemi, které jsou dnes v Čechách dvojí

(druhé leží v okrese Pelhřimov na Vysočině). Zdanlivě nadbytečná odbočka k Bezdědovicím tedy není bezúčelná, neboť ukazuje meze práce s historickými prameny. Podstatnější skutečností ale je, že ona listina, hlásící se k roku 1186, je s největší pravděpodobností falsum ze 13. století, jež mělo zpětně potvrdit majetkové nároky kladrubského klášteřa. Ačkoli to přirozeně nemusí znamenat, že nepopisuje reálné, dlouhodobě trvající poměry, nelze ji pokládat za spolehlivý pramen pro stanovení první zjištěné písemné zmínky o Leskovicích, navíc, když ani nemůžeme potvrdit, že se jich vůbec týká.

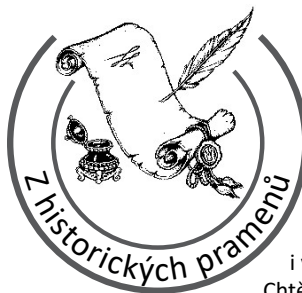
Rozhodně spolehlivější je ta, která zachycuje ves roku 1577 jako součást sedlického panství bratří ze Šternberka. V té době tu měla vrchnost sedm poddaných hospodářů – Jana Hradského, Jana Vacenku, Pavla Havla, Jana Chliba, Matěje Vacka, Jana Švihovce a Linhartu. Po třicetileté válce (k roku 1654) byli v Leskovicích sedláci Mikuláš Železný, Pavel Marušek, Martin Linhart a nově usazený Jan Vrba. Další dva grunty, Vrbovský a Čemusovský, postrádaly hospodáře, jako „na živnosti zkažená“ je uváděna usedlost Lídy Švihovcové. Menší výměru půdy obdělávali chalupníci Jiřík Hradský a Mikuláš Kadečka a minimálními pozemky disponovali domkáři Vít Kantor a Václav Švec.

Vladimír Červenka

(dokončení v příštím vydání)

Podolí, Radomyšl, Rojice

včetně seznamu použité literatury)

Příběh jedné fotografie

Nejen k současnosti, ale k celé historii lidstva neodmyslitelně patří migrace a neustálé stěhování obyvatelstva. K několika vlnám vystěhovalectví došlo i v českých dějinách.

Chtěl bych se v tomto textu zaměřit na období konce 19. a počátku 20. století, kdy se mnoho obyvatel z českých vesnic měst a okresů vydalo do zámoří. Jejich cílem byly především USA, ale i některé země Jižní Ameriky.

Následující text je příběhem tří bratrů mé babičky Alžběty Jíchové rozené Zelenkové, jejíž rod pochází ze Záhrobí u Bělčic, z bývalé hospody č. p. 4.

Vystěhovalectví do USA zasáhlo české země již v polovině 19. století. Kolonizační pokusy v Jižní Americe trvaly až do třicátých let století dvacátého. Rozhodujícím aspektem k migraci byla rozdílná ekonomická úroveň na obou stranách Atlantiku. Mnoho Evropanů se rozhodlo v naději na zlepšení své životní a ekonomické úrovně vystěhovat do Severní nebo Jižní Ameriky.

V letech 1923 a 1924 přijaly USA restriktivní imigrační zákony a zavedly imigrační kvóty. Pro naše krajany bylo poté velmi obtížné získat v USA půdu. Migrační toky se tak přesunuly k Jižní Americe. Po roce 1923 dávala většina vystěhovalců z českých zemí přednost Argentině před USA.

Některé státy Jižní Ameriky nabízely dokonce bezplatnou přepravu přes moře, aby umožnily přistěhovalcům i těm nejchudším vrstvám. Nabídky ke kolonizaci svých území obsahuje i argentinská ústava z roku 1853, kde v článku 25. stojí: „Federální vláda nebude omezovat, snižovat ani ztěžovat daněmi vstup na argentinské teritorium cizincům, kteří by přicházeli s cílem zúrodňovat půdu, zlepšovat průmysl a přinášet výuku vědních disciplín a kultury.“

Jen v letech 1890 až 1914 přicestovaly do Argentiny celkem 4 miliony vystěhovalců z různých zemí. V Buenos Aires tvořili v roce 1910 přistěhovalci z Evropy dokonce tři čtvrtiny obyvatel města.

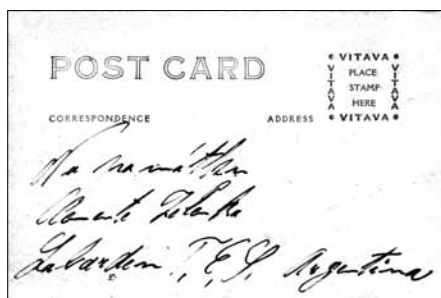
Počátkem 20. století dorazily za lepším životem do Argentiny tisíce Čechů. Některí zde našli mnohem horší podmínky než doma, některým se zde dařilo a mnoho z nich se po čase vrátilo natrvalo zpět do Čech.

Impulsem, k pátrání po osudech bratrů Zelenkových, byla následující fotografie z pozůstalosti po mé babičce Alžbětě. Byla pořízena na statku v Záhrobí u Bělčic č. p. 4 kolem roku 1916 a z daleké Argentiny ji do Čech zaslal babiččin bratr Klement Zelenka, který je zde zachycen druhý zleva.

Moje babička Alžběta, narozená 21. 8. 1904, je na fotografii zcela vlevo. Je jí odhadem 12 let. S ohledem na věk jejího narození bylo poří-

Obyvatelé statku č. p. 4 v Záhrobí u Bělčic roku 1916

Zadní strana fotografie

zení fotografie datováno k roku 1916. Zcela vpravo je bratr mé babičky Ladislav Zelenka, který se narodil 10. 6. 1909 a uprostřed jsou rodiče František Zelenka, nar. 6. 3. 1860 a Josefa Zelenková, rozená Purchartová, nar. 3. 3. 1869. Totožnost Josefy a Františka Zelenkových potvrdila jedno-

značně jejich vnučka, paní Blažena Čížková.

Na zadní straně fotografie se nalézá tento text: „Na památku Clemente Zelenka, Labarden, T.E.S, Argentina“

Argentinské bydliště záhrobského rodáka Klementa Zelenky, které je zaznamenáno na zadní straně fotografie bylo městečko Labarden, ležící zhruba 200 km od hlavního města Buenos Aires. Z databáze přistěhovačů do Argentiny, je patrné, že Klement Zelenka přicestoval do Buenos Aires dne 1. 5. 1923 jako pasažér na lodi Galicia z Hamburku. Klementovi bylo 22 let, byl svobodný a v Argentíně nahlásil povolání horník. Argentinská vláda měla programy, ve kterých zapojovala horníky z Evropy v zemědělství.

Galicia byla osobní loď pro přepravu pasažérů o výtaku 8000 tun. Na vodu byla spuštěna v roce 1905 pod jménem Thessalia. Identifikační číslo lodi (IMO) v mezinárodním lodním registru společnosti LLOYD bylo 5139349. Sloužila v Jižní Americe, v roce 1914 byla internována v Chile, v roce 1918 byla vrácena společnosti HAPAG a v roce 1923 byla přejmenována na Galicia. V roce 1933 byla sešrotována

Osobní loď Galicia v roce 1923

Loděspolečnosti HAPAG (Hamburg–Amerikanische Packetfahrt Aktien-Gesellschaft), obchodně též označované „Hamburg American Linie“ pluly v letech 1870–1980 po následující trase: Hamburg - Antwerpy - Salvador - Rio de Janeiro - Santos - Buenos Aires - Punta Arenas - Chacabuco - Castro - Puerto Monti - Valparaiso - Antofagasta - Arica - Callao - Guayaquil - Buenaventura. Cesta z Hamburku do Buenos Aires byla dlouhá 6923 námořních mil (1.853 m) a trvala nejméně 20,5 dne. Galicia měla i luxusní kajuty první třídy. Přistěhovačci však mohli cestovat pouze II. a III. třídou.

V té době přinášel denní tisk v Československu inzeráty lodních společností. V Lidových novinách inzerovaly společnosti jako Royal Mail Line, severoněmecký Lloyd či Cosulich, které poutaly na „ohromné motorové lodi, uznaně výbornou kuchyni a pohodlné ubytování“. Agitace byla stále důležitá v konkurenčním boji společností zajišťujících přepravu. Emigranti, kteří se v Brémách nebo Hamburku dozvěděli, že nebudou vpuštěni do USA, se často nechali přesvědčit k cestě do Jižní Ameriky.

Lodní společnosti navíc ve 20. letech stlačovaly cenu přeplavby na minimum. Starší lodě uvezly kolem 300 lidí, moderní lodě ve 20. letech už měly prostor pro více než 1000 pasažérů. Přepravní ceny ze severoněmeckých přístavů byly za III. třídu v kajutě 22 liber šterlinků, za II. třídu z Hamburku od 40 liber, 10 šilinků. Na konci 20. let stál lodní lístek u brémské společnosti Lloyd v přepočtu 4.500 korun. To byla v té době v českých zemích zhruba 6-9 měsíční mzda dle profese. Do Hamburku se cestující z českých zemí dopravovali po železnici.

V mnoha případech pobývali emigranti v Argentíně několik let a pak se vraceli do Československa pro rodiny. Mnoho z nich se také s novým prostředím nesložilo a vracelo se zpět domů. Emigranti udržovali čilý písemný styk s domovem, přes obrovskou vzdálenost putoval dopis z Argentiny domů zhruba jeden měsíc.

Klement Zelenka, nar. 22. 11. 1900, je v seznamu pasažérů, kteří připluli 1. 5. 1923 do Buenos Aires z Hamburku, uveden na posledním místě. Je těžké dnes odhadovat, kteří z českých pasažérů zaznamenaných jmen Bedřich Blažek, Jan Horák, Emil Kubranský, Josef Novák či Ludvík Sokol byli Klementovy děti.

Mezi lety 1882 a 1960 dorazilo do přístavu Buenos Aires, hlavního přístavu Argentiny, 2313 lodí přepravujících nové přistěhovačce do této poklidné země. Většina z nich hledala nové živobytí, mnozí unikali evropským válkám, rasové a národnostní nenávisť.

Vystěhovalecký pas Klementa Zelenky byl vydán v severočeském Mostě dne 23. 3. 1923 a prokazuje, že Klement mířil plánovaně přímo do Argentiny. Tento dokument opatruje v Argentíně Ladislavova dcera Josefa Zelenka (nar. 7. 8. 1940). Imigrační vízum obdržel Klement 15. května 1923. Lze také dovodit, že právě v severočeském Mostě si vydělal jako horník na cestu, protože při státním sčítání lidu v roce

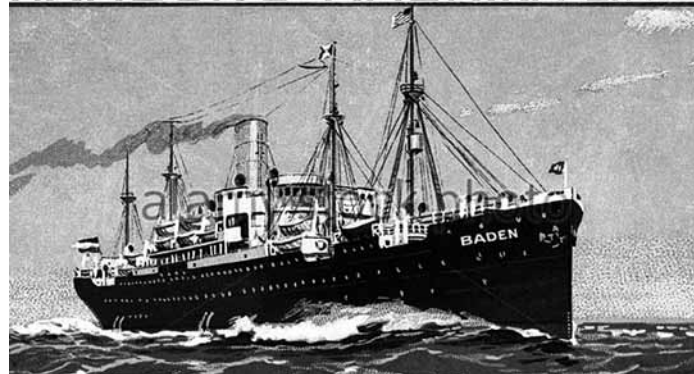

Vystěhovalecký pas Klementa Zelenky

Klement Zelenka v Argentíně

HAMBURG-AMERIKA LINIE

Baden byla ve službě v letech 1921-1940. Měla výtaku 8803 tun.

Cestovní pas Ladislava Zelenky

Bratři Klement a Ladislav Zelenkovi

Cestovní pas Karla Zelenky

Karel Zelenka v Argentině

1921 není již v soupisu obyvatel domu č. p. 4 v rodném Záhrobí zahrnut.

Dalším z bratrů, který připlul do Argentiny zanedlouho po Klementovi, byl Ladislav Zelenka, nar. 10. 6. 1909 v Záhrobí č. p. 4. Do Argentiny přicestoval 1. 6. 1927 z Hamburku na lodi BADEN (rovněž společnosti HAPAG). Ten neměl pas vystěhovalecký, ale cestovní. Jako jeho povolání je uvedeno „Cestero“ – košíkář (výrobce košíků a proutěných předmětů).

Třetím z bratrů Zelenkových, který přicestoval do Argentiny, byl Karel (nar. 25. 1. 1891 v Záhrobí č.p. 4). Ten je zaevidován dne 2. 3. 1928 v Hamburku v seznamu pasažérů lodi Gral. Bergamo. Jako místo narození je zde uvedeno zkomolené ZEBROB. Opravou dvou písmen se však dostáváme opět do Záhrobí. Jako povolání u Karla bylo úřady při příjezdu do Buenos Aires zapsáno Comercio (obchodník), což odpovídá jeho řeznické živnosti.

Karel Zelenka byl nejstarším synem Františka Zelenky a tak měl logicky v Záhrobí č. p. 4 převzít po rodičích hospodářství. Na první pohled tedy neměl žádný důvod k emigraci. Jenže nejstarší Karel se 27. 11. 1920 oženil se svojí sestřenicí Marií, rozenou Zelenkovou, z Hvožďan. V té době jeho otec František ještě o předání hospodářství zřejmě neuvažoval. Hospodářství se tak po smrti matky Josefy ujal až dne 12. 11. 1923 jeho mladší bratr František.

Klement měl v Argentině vlastní farmu a své sestře Alžbětě pravidelně psal. Je tedy zřejmé, že jeho sourozenci vyrazili za

Karel Zelenka v Argentině. Automobil na svaz dobytka

ním, tak jako mnoho krajanů za svými příbuznými, aby jim pomohli nejen s pracemi, ale také i s vedením rodinného podniku. České úřady po roce 1922 překážky vystěhovalcům nekladly, bylo jim zachováno i české občanství, omezovala je jen branná povinnost.

V letech 1922-1930 vycestovalo do Argentiny kolem 40.000 občanů ČSR, z toho byla polovina Slováků. Po roce 1924 mohlo do USA vycestovat jen 3073 československých vystěhovalců ročně, takže Argentina se dostala do popředí zájmu, čemuž napomáhala především silná argentinská měna – pesos. V dobách hospodářské krize po roce 1930, klesly ceny bavlny a ostatních zemědělských produktů, Argentina ukončila propagaci imigrace a zvedla poplatky za vízum.

Kolonisté především chovali dobytek a pěstovali obilí, tabák, kukuřici, burské oříšky, batáty, cukrovou třtinu a ve velké míře i bavlnu. Pracnost pěstování bavlníku jim v létě znepříjemňovala vedra přesahující častokrát více než 40°C. Právě klimatické a přírodní podmínky v žádném případě neusnadňovaly život kolonistům z Evropy, kteří o Argentině vůbec nic nevěděli.

Stepní plochy (pampy) byly již většinou zabrané, a tak museli krajané mnohokrát trpělivě čistit půdu na přidělených územích, nezřídka káceli za pomoci civilizovaných indiánů les. V lesích je sužovali mravenci, písečné blechy, komáři, mouchy ura, které kladly do ran vajíčka, ze kterých se v kůži postižených líhnuli červi. Úrodu ohrožovaly i kobylky, které se čas od času ohromně rozmnožovaly. Aby se imigranti zpočátku užívali, museli také lovit ryby, divokou zvěř, ještěrky a hady, v čemž mnohým neocenitelně pomáhali místní indiáni. Začátek byl, prostě řečeno, krutý. Mnoho krajanů hned po příjezdu v Buenos Aires bylo okradeno zločineckými tlupami, které jim slibovaly práci.

Výhodné klima však všechny nevýhody převážilo tím, že umožňovalo dvě úrody brambor a obilí do roka, zelenina rostla celý rok. Z obilí převládala pšenice, oves, ječmen i žito, sázel se i len, hrách a čočka. Oblibu měla i rýže. Pěstovala se vojtěška, která dobře vzdorovala suchu, po celém území Argentiny rostle i vinná réva. Čeští zemědělci se specializovali i na jablka, švestky, broskve, hrušky a meruňky. V Argentině se pěstovaly i banány a pomeranče, v provincii Misiones se dařilo čajovým keřům „yerba mate“. Ne všichni přistěhovalci měli zpočátku dostatek peněz na vlastní hospodaření či pronájem půdy. Stávali se zemědělskými dělníky a byli zaměstnáni na farmách (chacras - čakrách) svých krajanů.

Průměrná farma měla do 200 hektarů, na větších Estanciích se provozoval chov dobytka. Lepší podmínky si zajistili ti, kteří pracovali u svých příbuzných a známých. Často se stávalo, že jim v některých případech sami po čase poskytli půjčku na pořízení vlastní farmy. Na pomoc jim často dočasně přijížděli i příbuzní z Československa, z nichž mnozí podlehlí nemocem a návratu se nedožili.

Klement Zelenka se v Argentině dobře uchytil, takže se za ním záhy vydali i jeho bratři Ladislav a Karel, kterým zřejmě Klement k novému životu proslal cestu a do Argentiny je pozval. Později zval v dopisech Klement do Argentiny také svého synovce Václava Jíchu, syna své sestry Alžběty. Tomu však bylo 18 let až v roce 1956. V té době by mu již komunistický režim vystěhování neumožnil.

Korespondence s Klementem ustala někdy před 40 lety, kolem r. 1977. V tomto roce zemřela v Sedlici u Blatné Klementova sestra Alžběta.

Městečko Labarden, kde se Klement Zelenka usídlil, se nachází cca 200 km jižně od Buenos Aires, zhruba 150 km ve vnitrozemí od břehů jižního Tichého oceánu. Jde o správní provincii Buenos Aires, kterou protéká řeka ArroyoChelforó.

V Argentině se v roce 2017 podařilo objevit potomky nejmladšího bratra naší babičky Alžběty Jíchové, Ladislava Zelenky. Od nich se podařilo získat další cenné informace a fotografie o jejich životě v Argentině a zařadit některé jimi vlastněné fotografie zpět do Čech k rodině Zelenků.

Třetí argentinská generace Zelenků již je zcela asimilována, česky neumí, jsou si ale vědomi, že jejich kořeny pocházejí z České republiky a živě se o Záhrobí a stopy, které zde zanechala rodina Zelenkova, zajímají.

V Argentině je také početná krajanská komunita soustředěna kolem Českého domu v Buenos Aires, kde udržují české tradice – moravské tance, zabijačku, svátek sv. Mikuláše. Také se zde vyučuje češtině.

Klement (Clemente) Zelenka se nikdy neoženil, vlastnil farmu v Labardenu o rozloze 200 hektarů s několika sty kusy dobytka a v Argentině svůj život dožil.

Podle zpráv od potomků jeho bratra Ladislava, se Klement Zelenka ve stáří odstěhoval do 150 km vzdáleného města Dolores, kde zemřel. Byl pohřben ve městě Ayacucho. Před svou smrtí Klement svou farmu prodal.

Ve městě Ayacucho, které je nedaleko Labardenu dnes žijí potomci jeho bratra Ladislava. Ayacucholeží v provincii Buenos Aires, žije v něm 20.000 obyvatel, kteří se věnují převážně chovu dobytka a zemědělství.

Ladislav Zelenka se v Argentině oženil, vzal si místní indiánku jménem Antonia Rios, zemřel v roce 1982 na selhání srdce. Pohřben byl stejně jako jeho bratr Klement ve městě Ayacucho. Ani jeho, ani Klementův hrob dnes neexistuje. Ladislavova žena Antonia Rios zemřela v 97 letech v roce 2016. Ladislav Zelenka neměl farmu, pracoval jako kovář a opravoval auta. Měl 5 dětí. Jeho syn Ladislav Mario Zelenka zemřel v roce 2005. Rodolfo Zelenka, Josefa Zelenka a dvojčata Rose a Jolanda by měli při psaní těchto řádek v říjnu 2018 být dosud naživu.

Ladislav Zelenka

V Argentině si dosud pamatují i na nejstaršího bratra Karla. Ten žil v Argentině v letech 1928–1933. Vlastnil pozemky v okolí v Labardenu, ale po několika letech se z neznámých příčin odstěhoval natrvalo zpět do Čech. V Čechách se znovu oženil, a koupil si dům v Čížové u Písku. Jeho syn Karel Zelenka zde žije dodnes.

Argentinská rodina Ladislava Zelenky s manželkou Antonii Rios. Otec Ladislav drží na kolenou nejmladší Josefu, vpravo stojí syn Ladislav Mario. Zbýlá dvě děvčata jsou dvojčata Jolanda a Rose, vlevo stojí syn Rodolfo. Fotografie kolem roku 1942

Nejmladší Ladislavova dcera Josefa i řada dalších Ladislavových potomků hrdě nosících české příjmení Zelenka dodnes žijí v argentinském městě Ayacucho.

Jiří Jícha
Petr Jícha

Zvláštní poděkování patří paní Blaženě Čížkové, rozené

Zelenkové a panu Karlu Zelenkovi, kteří svým poutavým vyprávěním o svých předcích přispěli ke vzniku tohoto textu.

Použitá literatura:

Spěvák Přemysl: Z Břeclavska do Argentiny, Vystěhovalectví v letech 1919 - 1938. Bakalářská práce, Masarykova Univerzita Brno 2008

Kodýtková Anna: 21 let v Argentině. Praha, vydala Mladá fronta 1956

J. Hanzelka, M. Zikmund – Tam za řekou je Argentina. Praha, Orbis 1958

Použité fotografie a dokumenty:

Petr Jícha, Václav Jícha, Blatná

Jiří Jícha, Nový Jičín

Karel Zelenka, Čížová

Josefa Zelenka, Patricia Zelenka Ayacucho, Argentina

Válečné zápisky chobotského rodáka Josefa Lišky – 4. část, dokončení

Rok 1918

„12. 4. Jel jsem zase domů, kam jsem přibyl v 5 hod. odpoledne. Od 12. 4 byl jsem doma a dělal vyjížďky na velocipedu do Blatné a do Bělčic.

23. 4. Vstali jsme ve 2 hodiny a šli jsme se strýčkem z Chobota do Blatné pěšky, který on sám též se mnou jel do Vídně. Z Blatné jsme vyjeli v 6 hodin ráno a jeli jsme lokálkou do Strakonice. Ve Strakonici jsme přesedli na státní dráhu a jeli jsme do Vídně. Já musel zůstat v Kmintu (Gmünd) a strýček jel rychlíkem do Vídně. Já jsem nemohl, protože vojsko nemá na rychlík povolení. Z Kmintu jsem vyjel v 5 hodin a v 8 hodin byl jsem ve Vídni na nádraží císaře Františka Josefa, kde na mne čekala moje sestřenice.

24. 4. Ráno jsem se procházel se strýčkem z Chobota po Vídni a pak v 11 hod jel jsem do Wöllerdorfu, kam jsem přibyl ve 2 hodiny odpoledne.

25. 4. Šel jsem znovu do práce, do níž jsem moc chuti neměl. Byl jsem přidělen do světnice č. 155, kde jsem zatáčel a roztáčel hlavy u dělových koulí.

2. 7. Byla naše setnina přidělena k těžkým houfnicím do Kostelce nad Labem k 9. regimentu a k 6. baterii.

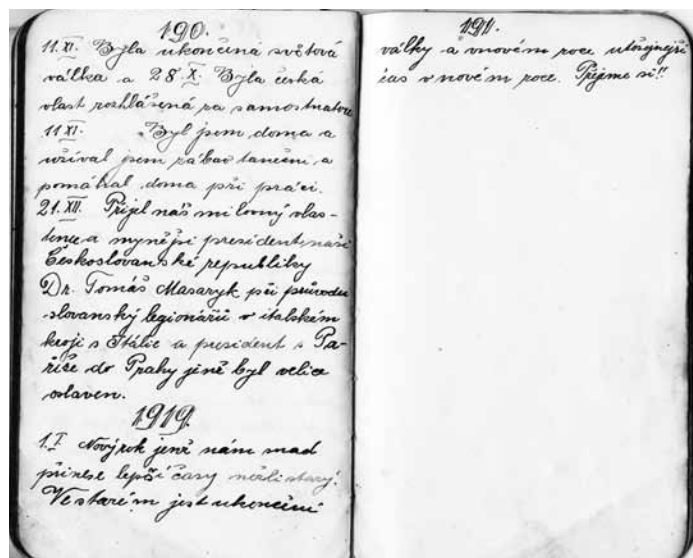
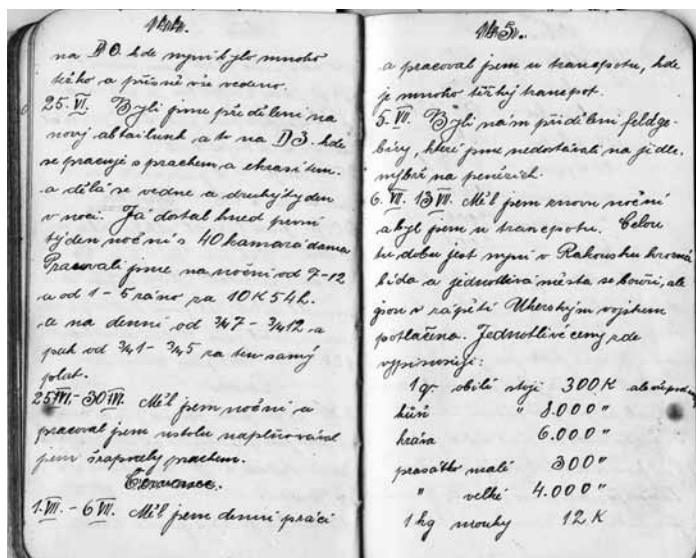
6. 7. Měl jsem noční a byl jsem u transportu. Celou tu dobu jest nyní v Rakousku hrozná bída a jednotlivá města se bouří, ale jsou vzápětí uherským vojskem potlačena. K jídlu věci nejsou vůbec k dostání jako mouka, chleba, cukr a jiné. K jídlu věci a jiné velice potřebné jsou na lístky, co je mnohem lacinější, ale moc málo gramů. Jsou lístky na mouku, chleba, sádlo, maso, brambory, kuřivo, dříví, uhlí a hnedle budou i na vodu, které je u nás ještě díky bohu dosti.

17. 7. Ráno byli jsme vybráni ve fabrice a to 4 muži, 1 náředník a ohňostrůjce a měli jsme jeti do Německa, ale nevíme proč.

19. 7. Vyjeli jsme s kamarády ze západního nádraží rychlovlakem v 9. hod. ráno. Jeli jsme přes Linec do Salcburku, kde jsme přesedali na Německý vlak. Zde byl každý prohlížen, zdali něčeho nepašuje. Ze Salcburku jsme jeli rovnou rychlovlakem až do Mnichova. Zde jsme sedli hned o 9 hodině na rychlovlak do Meinze (Mohuč). Jeli jsme celou noc až do 10 h. druhého dne. V Mnichově jsme vyfasovali každý kus chleba a vařku. Zde mají v Německu vojáci mnohem lepší menáž, nežli naše v Rakousku.

20. 7. O 10 hod. jsme dojeli do Meinzu, kde jsme čekali až do 1 hodiny a jeli jsme do jedné továrny, jenž je v Rheihersenu. Večer byli jsme rozděleni do bytů, kde jsme každý měli civilní extra byt a postel a peřiny.

29. 7. Celý den jsme byli v továrně a překládali jsme munici do železničních vozů. V poledne jsme měli jen polévku, co máme každý den.

22. 8. Odpoledne byl jsem u pana setníka a on mne potvrdil odláb na 3 dny do Čech. A já v půl čtvrté vyjel z Wöllerdorfu do Čech. V 7 hodin, byl jsem ve Vídni. V půl osmé jsem vyjel z Vídně a byl jsem v 8 hodin ráno ve Strakoncích, kde již jsem se sešel s kamarády, kteří jeli též na dovolenou.

23. 8. V půl desáté dojeli jsme do Blatné, jenž jsem jí zase po dlouhém čase spatřil. Odtud šel jsem s kamarádem Staňkem pěšky domů, kamž jsme o 12 hod došli. Zde jsem velice překvapil rodiče a též můj bratr byl na 14 dní na dovolené. Odpoledne jsem se bavil s mojí sestřeničkou, která byla u nás na letním bytě.

24. 8. Ráno jsem jel na kole k strýčkovi do Hučic, kde jsem je též velice překvapil. Odtud jsem jel přes Bělčice, kde jsem se sešel se známými a byl jsem u Sladkých na návštěvě.

25. 8. Byla neděle, kol ve vesničkách byly zábavy, na které se těšila moje setřenička, že je spolu zažijeme, ale já musel 5 hodin odjeti do Vídně, což mne velice rmoutilo. Jel jsem z Bělčic přes Březnici a Protivín do Vídně.

20. 9. Celý den jsem byl na nádraží v továrně v práci, nic zvláštního nového, jen jsme dostali zprávu z Wöllerdorfu, že tam vyhořelo 8 číslo dílen v továrně, co způsobilo veliký oheň a mnoho lidských životů padlo za obět.

18. 10. Celé dopoledne byl jsem ve fabrice, odpoledne měl jsem prázdnou. Rakousko bylo rozděleno ve čtyři království, ale ještě nevím určitě které. Jistě Uherské a České.

30. 10. Byl jsem celý den v továrně. Odpoledne přišel nám rozkaz, že se žádná munice nebude zasílat na západní frontu a všecko musí zpět do Wöllerdorfu. Již i vojsko odjíždí z front do vnitrozemí.

4. 11. Karel I. císař náš vzdal se trůnu a hned začalo příměří s válečnými velmocemi a velké rozruchy v Rakousku. Ale my se nic nedozvíme. Všechny z Rakouska německé a rakouské z Německa musí do 14 dní pryč, jinak jsou zajatými nazvaný. Rakouské hranice jsou z německé strany obsazeny.

5. 11. Byli jsme celý týden v továrně a čekali jsme na rozkaz k odjezdu. Císař Karel musel odcestovati do Švýcar. Čechy jsou samostatné. Večer byl jsem na procházce s jednou dívkou, od které jsem obdržel fotografii a můj přítel byl s její sestrou, co jsme vesele užívali do 10 hodin.

8. 11. Ráno jsme přijeli do Mnichova, kde právě byla revoluce a velký boj s bavorským a pruským vojskem. Když jsme šli, tak všichni Bavoři měli strhané pruské barvy na čepici. Též mi jsme strhli kokardu a dali jsme si červenobílou stužku, poněvadž naše zem je též republikou. Velké rozvraty se dělají v Německu i u nás.

9. 11. Celé dopoledne jsme byli v hostinci a odpoledne jsme přešli hranice a jeli do Čech. Nádraží každé jen zpustlé bylo, nikdo na něm, jen červené gardy a nikdo jiný. Červené gardy drancovali a pobíjeli české vojiny. Celou cestu jsem jel s panem setníkem a pak v noci v Sant Vait přidal jsem se k českému transportu, s kterým jsem jel do Čech nákladním vlakem.

10. 11. Byla neděle ráno, o 9 hodině jsme přešli české hranice, kde jsme s jásotem byli převzati. Zpívali jsme české písně a radovali se z návratu do vlasti. Všecky německé nápisy strhané, vztyčeny české prapory v každém okně a na každém nádraží český lev se vzpíná vítězně, což nám mnoho radosti dělalo. V 10 hod byli jsme přivítáni v Budějovicích. Tam jsem hned přesedl k druhému transportu a ve zpěvu kamarádů jeli jsme do Strakoníc. Tam jsme byli prohlíženi a pak o 3 jeli jsme do Blatné. Z Blatné šel jsem pěšky domů, jenž mne pomohl nésti jeden muž a pak mne pomohl tatínek s bratry, jenž mě přišli naproti. Jaké to shledání po konci války. Já přijel večer a ráno přijel můj bratr. Byl jsem doma.

11. 11. Byla ukončena světová válka a 28. 10. byla česká vlast vyhlášena za samostatnou. Byl jsem doma a užíval si zábav tanečních a pomáhal doma při práci.

21. 12. Přijel náš milovaný vlastenec a nynější prezident naší Československé republiky Dr. Tomáš Masaryk při průvodu slovenský legionářů.

Rok 1919

1. 1. Nový rok, jenž nám snad přinese lepší časy nežli starý. Ve starém jest ukončení války a v novém roce utěšenější čas přejme si."

Připravil Petr Jícha

Použité zdroje:

Soukromý archiv arch. Evy Liškové, válečný deník Josefa Lišky
Soukromý archiv autora

Vojenský historický ústav Praha, soubor matričních knih c. a k. pěšího pluku č. 11 a jeho předchůdců, svazek 14 z let 1914–1919
Kronika obce Chobot, 1910–1945

Česká hymna

V současnosti, kdy slavíme sté výročí vzniku Československa, bych rád připomněl několik souvislostí, které jsou při oslavách víceméně opomíjeny. Vznik nové republiky doprovázel také vznik nových státních symbolů. Jedním z nich je i československá státní hymna.

Československá hymna se skládala ze dvou částí. První tvořila jedna sloka české písně Kde domov můj a druhou první sloka slovenské písně Nad Tatrou sa blýska. První sloka písně Kde domov můj je českou národní hymnou. Užívá se od rozpadu Československa na konci roku 1992. Již od roku 1990 byla oficiální hymnou České republiky uvnitř federace.

Píseň pochází z divadelní hry Josefa Kajetána Tyla *Fidlovačka* aneb *Žádný hněv a žádná rvačka*. Poprvé byla uvedena v Praze dne 21. prosince 1834. Hudbu k ní složil František Škroup. Rychle zlidověla a získala postavení národní písně. Čechy se tak staly první zemí, která měla jako hymnu divadelní šlágr. Hymnu tvoří pouze první, oproti originálu lehce pozměněná, sloka písně. Druhá je dnes téměř neznámá. Vlastní nápěv hymny však je starší než Škroup a vyskytuje se i u Mozarta v druhé větě jeho *Koncertantní symfonie Es dur pro hoboj, klarinet, fagot a lesní roh K 297 b*.

Prvním interpretem národní hymny se stal Karel Strakatý. Narodil se v Blatné 2. července 1804 v rodině hrnčáře. Jeho otec i dědeček byli hudebně založení, oba zpívali ve sboru barona Hildprandta, majitele blatenského panství. Po absolvování gymnázia v Písku, Praze a studiích filozofie se zapsal na pražskou právnickou fakultu. Ačkoliv dobře studoval, hudba ho přitahovala víc. Už během studií soukromě vyučoval a zpíval v kostelích. Jan Nepomuk Štěpánek mu brzy nabídl místo ve Stavovském divadle. Jeho první operní rolí byl *Čarostřelec* (tehdy se překládal jako *Střelec kouzelník*) od Webera 22. dubna 1827. Většina představení tehdy byla v němčině, česky se hrálo jen v neděli, a tak Strakatý zpíval v obou jazycích. Kromě divadelního angažmá také pořádal koncerty národních i umělých písní. Strakatý byl velmi oblíbený, jeho koncerty i vystoupení v kostelích přitahovaly široké obecenstvo. Zpopularizoval některé méně známé skladby. Za svou činnost byl několikrát oceněn. Roku 1853, k 25. výročí účinkování v divadle, obdržel od pražské městské rady stříbrný pohár. O pět let později byl přijat za pražského měšťana. Stal se čestným členem konzervatoře i spolku Hlahol a starostou sdružení Beseda.

Karel Strakatý (Jan Vilímek 1880)

Ve Stavovském divadle účinkoval 30 let. Přitom odmítal nabídky ze zahraničních operních scén, například z Drážďan a Berlína. Celkem odehrál 3230 představení v němčině a 371 v češtině. Se stálým angažmá se rozloučil 4. listopadu 1858 rolí Dona Pedra v Mozartově opeře *Don Giovanni*. I potom příležitostně vystupoval, například v roce 1864 v Prozatímním divadle. Zemřel nečekaně na mrtvici 26. dubna 1868. Zanechal po sobě sedm již odrostlých dětí. Strakatý byl jedním z nejvýznamnějších zpěváků své doby. Proslavil se v době, kdy české divadlo nemělo ještě stálou scénu.

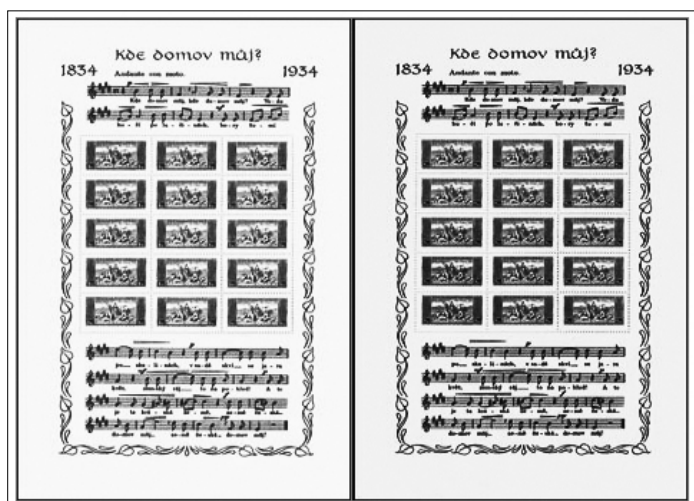
Československá pošta si připomněla výročí národní hymny vydáním známek a aršíků *Kde domov můj?* Byly vydány 17. 12. 1934. Aršíková úprava (ve *Věstníku* nazvány jako grafické listy) měla 15 známek s ozdobně potištěnými okraji aršíků. Vydaná byla hodnota 1 Kč a 2 Kč na silném kartonovém papíru bez lepu. Pošta používala i propagační razítko s motivem Národního divadla a jmény autorů a prvního interpreta. I současná česká pošta vydala k výročí hymny samostatnou známku v roce 2009.

Týrání zvířat, zlobivý medvěd a ochrana přírody

Vážený čtenáři Sobáčku, minulý příspěvek jsem zakončil informací o jelení říji. Tak ta je už několik týdnů za námi a dokonce končí i pozdější říje daňčí.

Ostatně tu jsem předloni zažil i při procházce v zámeckém parku v Blatné. Dnes jsem se chtěl zmínit o vědě a její popularizaci (*Týden vědy*). Nechávám to jako zprávu na konec tohoto psaní. Dnes cítím potřebu se stručně vyjádřit k několika aktuálním problémům, které by se shodou okolností daly shrnout do jednoho širokého tématu a to ochrana zvířat a přírody. Nepovažuji se sice za odborníka na slovo vzaté, ale o tuto problematiku jsem se jako zoolog vždy zajímal a také jsem v mládí pracoval v pražské zoologické zahradě jako ošetřovatel exotické zvěře. Byl jsem dlouholetým členem někdejšího Sboru ochrany přírody při Národním muzeu v Praze vedeným O. Leiským. K tomuto tématu mne vlastně přivedl pořad České televize „Máte slovo“ s moderátorkou M. Jílkovou, který se zabýval připravovanou novelou zákona na ochranu zvířat proti týrání. Jako vždy se tam názorově střetli zástupci dvou stran s dosti protichůdnými názory (i když vlastně měli něco společného a některé rozdílné pohledy zase až tak rozdílné nebyly). Jako u jiných témat i zde, tedy v problematice týrání zvířat (a především ochrany přírody obecně) jde především o přesné definování problému a také o úroveň znalostí dané problematiky. Pouze zápal pro určitou věc nestačí. A tak to je vždy, u závažných problémů máme skupiny s různými názory, které jsou často nesmiřitelné, komunikace vážne a hledání kompromisu je nemožné nebo velmi obtížné. Zrovna v tomto televizním pořadu „Máte slovo“ je to dobře vidět. Pořad je přitom často kritizovaný. Kritici vytýkají pořadu malý počet odborníků i zástupců laické veřejnosti a krátký čas, za který nelze dospět k nějakému jednoznačnému stanovisku. S tím lze sice souhlasit, na druhé straně si myslím, že i tak je to pořad potřebný a lze z něho získat třeba ne kompletní, ale přesto užitečné informace a pohledy na danou věc. Pořad má vyprovokovat diváky k tomu, aby zaujali určité stanovisko. Aby o problematice, která se jich dotýká (i když to třeba není na první pohled vidět), přemýšleli.

Že je nutné zákon na ochranu zvířat proti týrání novelizovat je nabíledni. Vždyť jeho platná verze je z roku 1992. Za tu dobu se například posunulo veřejné mínění. Jedním takovým posunem je (který byl také probírán ve zmiňovaném televizním pořadu) vzrůstající protest proti vystupování zvířat v cirkusech. Ministerstvo zemědělství dokonce navrhlo úplný zákaz vystupování a drezury zvířat v cirkusech (to by se mělo objevit ve zmiňované novele). Veřejné mínění v souladu a aktivisty (kterých přibývá) se obrací směrem k existenci cirkusů bez zvířat. Argumentuje se především údajným týráním zvířat při drezurách. Domnívám se, že je třeba tyto věci v rámci legislativního procesu důkladně posoudit. Myslím, že zatím není dostatek objektivních informací. Je zvláštní, že tlak především aktivistů je zaměřen na drezury v cirkusech, zatímco mimo cirkusové drezury například koní, psů a další tak kritizovány nejsou. Vystupování cvičených zvířat v cirkusech je tedy předmětem diskuzí. Lze si představit cirkus bez zvířat, ostatně vždyť už existuje třeba úspěšný projekt Cirque du Soleil. Viděl jsem jejich několik vystoupení v televizi. Je to vždy mimořádně působivá show, ale podle mne to tu atmosféru našich cirkusů, jakou jsme zažívali jako děti (viz úspěšný televizní seriál Cirkus Humberto) nemá. Nemluví teď ze mne jenom staromilství. Faktem je, že se svět mění a řada věcí se posunuje určitým směrem. Projekty cirkusů bez zvířat tak mohou mít v budoucnosti pro moderního člověka stejnou hodnotu, jakou měly ony klasické cirkusy se zvířaty, jichž jsem pamětníkem.

Vrátím se ještě ke zmiňované novele zákona na ochranu zvířat. Jedna věc je jeho znění, druhou věcí je tu vymahatelnost práva. A ta je tady ztížena. Zvířata nedokážou sama týrání oznámit a lidé jsou často neteční. To je trend doby. Tady jsou ještě velké rezervy.

Podobně jako v případě cirkusů se objevuje kritika zoologických zahrad jako místa, která nejsou pro volně žijící zvířata přirozená. Že tedy chov zvířat v zoo je svým způsobem také forma jejich týrání. Tady myslím je ale budoucnost zoologických zahrad jistá, také proto že lze celosvětově pozorovat trendy modernizace a přestavby částí zahrad směrem k vytváření pavilonů a výběhů zahrnujících více prvků typických pro přirozené prostředí chovaných zvířat. Zoologické zahrady mají svoji nezastupitelnou zábravní (v dobrém smyslu slova) a vzdělávací funkci. Některá zvířata nelze spatřit tak snadno ve volné přírodě, zatímco v zoo můžeme sledovat jejich život a různé projevy. Specializované části zoologických zahrad zaměřené na lokální faunu jsou důležité především pro mládež. Řadu chovaných druhů mladí lidé vtahovaní v éře internetu více a více do moderních technologií v přírodě naživo ještě nespátřili. V současných zoologických zahradách nesmíme zapomenout na vědecký výzkum a programy na chov ohrožených živočichů a jejich zpětné vysazování do přírody.

V posledních několika týdnech přitáhl pozornost našeho národa medvěd, který se potuluje na území Vsetínska a Zlínska. Sledují ho obyvatelé těchto míst, ochránci přírody a pravidelně nás o jeho pohybu a akcích informuje každý večer televize. Mladý medvěd pravděpodobně přišel ze Slovenska a v nohách má už pár stovek kilometrů. Je velmi akční a bohužel také destruktivní - páchá škody na ovcích, kozách i na majetku místních obyvatel. Chová se poněkud podivně a spekuluje se o tom proč. V každém případě se právě kvůli tomuto zvláštnímu chování rozhodli medvěda odchytit. Byly už nasazeny pasti, které on ovšem ignoroval. Mluvílo se dokonce o možnosti jeho odstřelu, což však bylo našťastí odmítnuto. Ozvala se také jedna belgická zoo, která by medvěda vzala po své ochranná křídla. Proč o tom tady píšu? Medvěd připomíná problematiku navrácení v minulosti vyhynulých druhů živočichů do naší přírody (ještě sem patří dosud neověřená informace z letošního léta o přítomnosti medvěda v Krkonoších). To je problematika aktuální v celé Evropě. Zvířata dříve u nás žijící se pomalu vracejí. Například losi se na naše území pomalu vracejí od padesátých let po zhruba 400 letech od jejich vyhynutí. Malá populace přežívá v jižních Čechách (především na Šumavě). Vracejí se po více než stu let také vlci, už jich tu máme větší množství, i když není snadné je spočítat, protože žijí velmi opatrně v místech, kde není větší hustota obyvatelstva. A jsou i další příklady (třeba bobr). To je přirozený návrat. Díky pokroku v náhledu na naši ochranu přírody máme dnes také programy na zpětné navrácení (reintrodukci) některých druhů do naší přírody. Jde především o velké savce - zubra, pratura a divokého koně. Zatím jsou vysazování do vybraných přírodních rezervací (například Milovice). Mám radost, že se na reintrodukci podílí

i Biologické centrum Akademie věd a Přírodovědecká fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Nakonec máme v naší zemi zvířata, která se u nás dříve nevyskytovala a migrují k nám v rámci tolik diskutovaného oteplování, tedy klimatických změn. Takový typický druh šelmy je šakal. Vzezřením je něco mezi liškou a psem. Šakala známe ze Středomoří, kde se s ním setkávám například na řeckých ostrovech Samos nebo Chios. Je velmi opatrný a proto ho nelze tak snadno spatřit. U nás už byl viděn na více místech a potvrzena jsou už i jeho mláďata u nás narozená. V naší zemi je poněkud větší hustota obyvatel, nicméně máme tu poměrně hodně míst, kde mohou žít i větší savci. Záleží jen na nás, lidech, jestli jim umožníme tyto návraty. Záleží na tom, jestli si konečně uvědomíme, že nejsme pány planety. Místa, kde žijeme, patří stejně nám jako jiným živočichům i rostlinám. Samozřejmě, máme svoje zájmy a jim se snažíme podřizovat svoje okolí. Ale pro tzv. trvale udržitelný rozvoj musíme respektovat zákonitosti, které tu na zemi platí odedávna (trvale udržitelný rozvoj definovala v roce 1987 Světová komise pro životní prostředí a rozvoj OSN: „Trvale udržitelný rozvoj je takovým rozvojem, který naplňuje potřeby přítomných generací, aniž by ohrozil schopnost budoucích generací naplňovat potřeby své.“).

Výše rozvedenými tématy jsem ještě zcela nenaplnil problematiku ochrany zvířat a přírody. Zbývá tu ještě pár témat s obsahem, který vyvolává další velké diskuze a tenze. Jsou to například (vybírám jen některá témata) stav našich lesů, komerční lov v Africe jako specifická forma ochrany přírody, pytláctví na vzestupu, stav životního prostředí ve světě (zpráva Světového fondu na ochranu přírody konstatovala snížení pokles populace divoké zvěře o 60% za posledních 40 let), vývoj našeho budoucího stravování ve vztahu k spotřebě masa, problematika velkochovu drůbeže, vepřů, hovězího dobytka, kácení tropických lesů s přímým vlivem na biosféru a celá řada dalších témat. Na závěr tohoto bloku ještě jednu poznámku. Je velmi důležité neztrácet kontakt s přírodou, ve které žijeme. Snažit se jí co nejvíce rozumět. Dvojnásob to platí pro ty z nás, co jsou zapojeni v rozhodovacím procesu o důležitých věcech souvisejících s životním prostředím. A platí to také pro aktivisty, neziskovky, politiky a všechny z nás, co mohou udělat něco důležitého v této oblasti. Často se totiž setkávám s názory a pohledy, které sice zní zajímavě nebo přesvědčivě, ale jsou na hony vzdáleny od reality. Vzdalujeme se přírodě, přestáváme rozumět jemnému předivému vztahům fungujících v přírodě, promítáme si do přírody sebe sama, cítíme se pány tvorstva i přírody (někdejší „Poručíme větru dešti“ jsme ze sebe ještě tak úplně nevymazali), nerespektujeme jiné tvory atd. Věříme a spoléháme se na informace rychle a většinou povrchně získané na internetu, necháváme se přesvědčit lidmi mající schopnost ovlivňovat masy (taková „malá“ manipulace). Znovu opakuji, vzdělání a kritické myšlení nám pomůže vyznat se v tomto světě a správně se rozhodovat.

A teď už jen poznámka o tom, že začíná Týden vědy a techniky. Těch akcí! I tady u nás, v Jihočeském kraji. Vše najdete na www.tydenvedy.cz. Bohužel Sobáček vychází v době, kdy už bude Týden vědy končit (nebo je skončen). Ale pravidelní čtenáři mých příspěvků už vědí, že listopad a Týden vědy a techniky patří každý rok k sobě. Tak co nejkrásnější podzim přejí, čtenáři Sobáčku.

František Weyda

PřF Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Vlk ve výběhu v Srní. Ilustrační foto © F. Weyda

Ufo z lomu

V jednom zatopeném lomu v blízkosti Blatné můžeme v teplých letních dnech narazit na velmi podivného tvora, jehož jméno už v podstatě vypoví vše. Jedná se o medúzku sladkovodní. Ano, i u nás můžeme potkat medúzy! Přesněji medúzky, neboť tyto tvorové nedosahují v průměru více jak 2,5 cm. Tyto křehké krásky však nejsou v naší krajině původní, nicméně na rozdíl od jiných invazních druhů pravděpodobně nijak neškodí.

Původ medúzek byl opředen řadou tajemství. Poprvé byla medúzka sladkovodní objevena v roce 1880 v královské botanické zahradě v Londýněv jezírku s jihoamerickými lekníny. Následně byla objevena i na dalších místech planety, především v umělých nádržích v Evropě a Severní Americe. Odhalení jejího pravého původu ale trvalo déle. Ve své domovině, v Číně, byla medúzka sice objevena už v roce 1907, vědcům ale trvalo více jak půl století, než pochopili, že právě Čína je místo skutečného původu medúzek. K šíření jí zřejmě pomáhá člověk ale pravděpodobně i tažní ptáci

Během svého života procházejí medúzky několika zcela odlišnými stádii. Z oplozeného vajíčka se vyvíjí malá obrvená larvička, planula, která se posléze usadí na pevném podkladu a přemění se v drobného polypa. Stádium polypa svým tvarem připomíná protáhlou pýchavku a může se nepohlavně množit. Díky stádiu polypa může živočich na místě přežít zcela nepozorovaně mnoho let. Pokud ale teplota vody přesáhne na dostatečně dlouhou dobu 20°C, začnou se na polypovi tvořit boční pupeny, ze kterých vznikají volně plovoucí medúzky. U nás se plovoucí stádium objevují koncem léta a vytrvávají tak dlouho než teplota vody klesne pod 10°C. Potravu medúzek tvoří drobný plankton, který omračují svými žahavými chapadly. Člověku tento tvor nebezpečný není, jeho žahnutí lidskou kůží neproniká. Ve volné přírodě vyhledávají medúzky pro svůj život čisté vodní plochy, i v České republice se s tímto druhem setkáme nejvíce v zatopených lomech a pískovnách s vysokou průhledností vody. Dříve se však medúzka vyskytovala i ve velkých řekách, o čemž svědčí například nálezy z Vltavy v Praze. Medúzky jsou odděleného pohlaví, v našich podmínkách ale na jedné lokalitě najdeme pouze jedince stejného pohlaví, takže k sexuálnímu množení nedochází.

A jak je to s příbuzností medúzy a medúzky? Inu věc je trochu složitější. Ačkoliv patří medúzy a medúzky spolu s korály či mořskými sasankami do kmene žahavců, ze zoologického hlediska si jsou příbuzné relativně málo. Medúzky totiž patří mezi takzvané polypovce, kam řadíme i našeho důvěrně známého nezmara, zatímco pravé medúzy mají vlastní skupinu medúzovci. Žahavci od svého předka totiž zdědili schopnost vytvářet jak přisedlé stádium (polypa) tak i volně plovoucí medúzovitě stádium. U některých forem pak v životním cyklu převažuje jedno, u jiných zase druhé stádium. Tak či tak, představují medúzky velmi exotický a neokoukaný prvek naší fauny. Tak až se v létě půjdete koupat, dívejte se okolo sebe!

S přáním všeho nejlepšího do nového roku,

Petr Šípek, Katedra Zoologie
PřF UK Praha

Kocelovické pastviny Národní přírodní památka

Na severním okraji Velkého Kocelovického rybníka leží malá dvouhektarová rezervace. Bývalé obecní pastviny, místně známé spíše jako obecní draha, jsou útočištěm mnoha vzácných druhů rostlin i živočichů. Nejcennějším druhem je rostlinka, na jejíž fialové květy si musíme počkat až na konec léta. Rostlinka, která dříve rostla mnohem častěji, ale dnes už má jen několik málo lokalit a právě Kocelovické pastviny jsou tou nejbohatší. Hořeček drsný Sturmův (obr. 1).

Letos na jaře byly Kocelovické pastviny (obr. 2) povýšeny na národní přírodní památku, kterou nyní spravuje Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky (AOPK ČR). K tomuto kroku, podtrhujícímu unikátnost Kocelovických pastvin, došlo také z důvodu bohatého výskytu již zmíněného kriticky ohroženého hořečku drsného Sturmova. Tento

hořeček roste velmi vzácně i jinde v České Republice, na kocelovických dráhách se mu oproti ostatním lokalitám daří a počet rostlin některých druhů dosahuje ohromujících čísel (2018 - přes 4000 hořečků).

Hořeček drsný Sturmův je dvouletá bylina. Kvete koncem léta a na podzim vytvoří semena. Část semen vyklíčí následující jaro, část zůstane v půdě (v tzv. semenné bance). Prvním rokem vyroste z klíčící rostlinky přizemní listová růžice, zimu přečkává hořeček v přizemním pupenu a vlastní rostlina vykvete po prodlužujícím růstu až druhý rok. Pro vyklíčení a růst hořečků jsou nutné malé plošky volné půdy. Ty dříve vytvářel dobytek spásáním a sešlapem během pastvy. V současné době je nutné provádět důkladný výhrab mechů a sařiny, což lze buď železnými hráběmi, nebo mechanicky (bránováním, vertikací). V některých místech se po zásahu může objevit holá půda, ta však rychle zaroste z podzemních orgánů rostlin. Tyto zásahy prospívají konkurenčně slabším rostlinám včetně hořečků.

Na Kocelovických pastvinách však neroste jen kriticky ohrožený hořeček. Již brzy na jaře se v malém počtu objevují drobné růžové orchideje vstavače kukačky, ty později střídají statnější a hojnější orchideje prstnatce májové. Nově byl v roce 2018 zaznamenán nenápadný žlutě kvetoucí bazanovec kytkokvětý příbuzný petrklíčům.

Mnohem nápadnější jsou žluté květy upolínu nejvyššího (obr. 3) a krásné modré květy kosatce sibiřského (obr. 4). Začátkem léta vykvétá štíhlá bílá orchidej vemeník dvoulistý. Na sklonku léta spolu s hořečky vykvétá i tolije bahenní, její kvítky jsou bílé a drobné, při bližším pohledu však upoutají nádhernými nektárii (viz obrázek č. 5). Všechny zmíněné rostliny patří mezi druhy zákonem chráněné a jsou zařazeny do červeného seznamu ohrožených rostlin.

Možná vás napadne, proč se na Kocelovických pastvinách nepase, když dříve právě spásáním a sešlapem získávaly hořečky místo k růstu. Zde je ale důležité podotknout, že obecní drah fungovala zcela jinak, než pastviny, které vidáme v dnešní krajině. Na obecních drahách se páslo přes den a pasáči svá zvířata

opět odváděli domů. Pastva nebyla intenzivní a střídaly se zde husy s kravami, kozami i ovci. Pokud by byly Kocelovické pastviny oploceny a spásány celoročně, dobytek by zde pobýval i přes noc. Intenzivní způsob pastvy pak lokalitu zcela změní a ne k lepšímu. Louky jsou více sešlapané a díky neustálé přítomnosti zvířat i nadměrně obohacené o živiny. Zvýšený přísun dusíku a fosforu ze zvířecího trusu podporuje růst konkurenčně silnějších druhů rostlin a drobné ohrožené rostliny by postupně vymizely. Poslední dobou se tedy Kocelovické pastviny kosí a vyhrabávají. Je ale možné, že již příští rok zkusí AOPK ČR krátkou (maximálně měsíc) a intenzivní jarní pastvu. Krátkou proto, aby nedošlo k výše popisovaným negativním vlivům a zároveň došlo k vypasení rostlinné hmoty i k narušení zapojeného drnu. Dále je v plánu probrat vzrostlé stromy podél vodoteče. Vrby se již nebezpečně rozlamují a nejsou v dobré kondici.

V souvislosti s přihlášením přírodní rezervace na národní přírodní památku Kocelovické pastviny proběhla 15. 9. 2018 exkurze pro veřejnost (obr. 6). Přítomní si mohli poslechnout výklad předního odborníka na problematiku

hořeček doktora Jiřího Brabce. Díky jeho obsáhlé přednášce s přímou ukázkou na kvetoucích rostlinách jsme si mohli udělat obrázek o celém složitém vývojovém cyklu tohoto kriticky ohroženého druhu. Zajímavé bylo i povídání doktora Ondřeje Sedláčka ze společnosti Ochrana fauny České Republiky, který navázal na starostlivou péči o lokalitu po rodině Honsových. Právě Ondřej Sedláček zde letos zaznamenal tři velmi vzácné druhy motýlů. Prvním je modrásek očkováný, jehož housenky se vyvíjí na krvavci totenu. Druhým hnědásek rozrazilový, který navzdory svému jménu neklade vajíčka na rozrazil, ale na byliny z rodu kozlík. Třetím modrásek bělopásný kladoucí vajíčka do květů kakostů.

Vlivem suchého a teplého počasí posledních let se mění podmínky prostředí i na Kocelovických pastvinách. Letošní suché jaro a léto poznamenalo nejen vitalitu vzácných hořeček. Doufejme, že tento trend nebude pokračovat a my se i nadále budeme moci těšit z této výjimečně cenné lokality.

Výzva

Ráda bych prostřednictvím Blatensko Sobě vyzvala místní obdivovatele Kocelovických pastvin o zaslání fotografií (starých nebo nových) tohoto přírodovědecky cenného místa. Ve spolupráci s Centrem kultury a vzdělávání Blatná bychom z vybraných fotografií uspořádali výstavu. Fotografie můžete donést přímo na obecní úřad v Kocelovicích, poslat na adresu Jitka Štěrbová, Agentura ochrany přírody a krajiny, RP Jižní Čechy, Nám. Přemysla Otakara II. č. 34, 370 01 České Budějovice nebo na email jitka.sterbova@nature.cz. Po výstavě je v pořádku vrátíme. Pokud ještě pamatujete dobu, kdy se na kocelovických drahách páslo, bylo by přínosné zaznamenat Vaše vzpomínky. Můžete se ozvat na výše uvedené kontakty.

Jitka Štěrbová, AOPK
České Budějovice

Murphyho zákony

Zákony schválnosti zná každý: u pokladny si vždycky stoupnete do té nejpomalejší fronty, pršet začne pouze v případě, že jste si nevzali deštník, a krajíc chleba spadne na zem obvykle namazanou stranou dolů.

Formulováním zákonů schválnosti se proslavil letecký inženýr Edward Aloysius Murphy. Narodil se 11. listopadu roku 1918 v Panamském průplavovém pásmu. Byl nejstarší z pěti dětí. Studoval v New Jersey, pak odešel na vojenskou akademii. Po absolutorii ho přijali do armády. Během 2. světové války působil v Indii, Číně a dotáhl to až na majora.

„Pokud existuje nějaký způsob, jak to udělat špatně, tak ho najdu.“

„Nejrychleji najdete to, co hledáte, začnete-li hledat něco jiného.“

„Vadný přístroj, který jste přinesli do opravy, před mechanikem šlape jako hodinky.“

Pak coby letecký inženýr pracoval na bezpečnostních systémech a experimentoval s vysokorychlostními raketami. Zkoumali vliv prudkého zrychlení a zpomalení na lidský organismus.

Při jednom složitém měření pan Murphy údajně zjistil, že všech šestnáct tenzometrických můstků použitých v pokusné sestavě bylo zapojeno nesprávně, ač všechny bylo možné zapojit pouze dvěma způsoby.

A tehdy pronesl svůj památný výrok: „Co se může pokazit, pokazí se.“

Téměř vzápětí podle některých pramenů vzniká v kolektivu okolo pana Murphyho další zákon: „Co se nemůže pokazit, to se také pokazí.“

Murphyho zákony vyjadřovaly defenzivní životní postoj, kdy člověk za všech okolností očekává tu nejhorší možnou variantu.

„Když jako řidička jdete vyřídít pokutu za špatné parkování a obléknete si minišaty s hlubokým výstřihem, místo chápatícího strážníka bude na služebně sedět určitě nějaká stará breca s nepovedenou trvalou a velikostí XXL.“

V roce 1977 je poprvé shrnul a vydal knižně americký spisovatel Arthur Bloch. A měly úspěch. Začaly se čile šířit a lidová slovesnost k nim přidávala a přidává další a další. Uplatnění našly téměř ve všech lidských činnostech.

Zákony schválnosti, ať už je formuloval sám pan inženýr, anebo někdo z jeho věrných obdivovatelů a následovníků, jsou věčné...

www.rozhlas.cz/cesky/puvoduslovi

Sto let stromů svobody aneb Jak jsme oslavili kulaté výročí naší republiky ve Lnářích

*Pár pohybů rýčem – kdysi dvě lipky k cestě
dnes zdobí závoj z květů a včel.*

Kdo nesází – není Čech?

Stromy svobody vysazovali naši předkové po přelomovém roce 1918 na počest republiky. Sto let – pro člověka tři až čtyři generace, pro strom jen část jeho života.

Na tuto tradici jsme u příležitosti 100. výročí vzniku Československa navázali i ve Lnářích. Vysazení Lípy republiky na pomezí katastru obou místních částí – Lnář a Zahorčic, které od roku 1964 tvoří jednu obec Lnáře – mělo slavnostní ráz. Uskutečnilo se v neděli 28. října odpoledne (v sobotu večer předcházela beseda na téma první světové války a ohlasu vzniku republiky na Lnářsku). I přes nepřízeň počasí, které se jakoby zásahem vyšší moci právě na čas akce umoudřilo a jinak vytrvalý celodenní déšť ustal, se slavnosti zúčastnila asi stovka občanů. Průvod v čele se zástupci místních spolků s vlajkami České republiky, obce a TJ Sokol Lnáře se za zvuků hudby z místního rozhlasu vydal krátce po 14. hodině od budovy obecního úřadu přes Malou Stranu na místo výsadby lípy.

Po zahájení projevem starostky obce Stanislavy Maškové byly Mgr. Vladimírem Červenkou a žáky ZŠ Lnáře pod vedením učitelky Jaroslavy Boušové předneseny tři tematické básně. Mladý strom poskytli manželé Jaroslav a Jaroslava Machovcovi ze Lnář čp. 210. Symbolické přehození země k jeho kořenům vykonali zástupci obce, Sboru dobrovolných hasičů Lnáře, Mysliveckého spolku „Stráž“ Lnáře, TJ Sokol Lnáře, rodiny Vaníčkových, ZŠ a MŠ Lnáře a kronikářky obou místních částí obce.

Následovala menší pobožnost, kterou vedl duchovní správce římskokatolické farnosti Lnáře P. Robert Konrad Paruszewski z Kasejovic. Po ní byl slavnostní akt ukončen státní hymnou.

Na paměť budoucím generacím byla posléze do blízkosti lípy umístěna schránka s textem vzkazu, pozvánkou na slavnost vysazení lípy, plakátem letošních celoročních oslav 700. výročí první písemné zmínky o Lnářích a 635. výročí historické existence Zahorčic, dále několik propagačních a upomínkových předmětů, pohlednice mapující proměny Lnář v průběhu 100 let a v neposlední řadě i několik mincí současné české měny.

Marie Vrátná
Vladimír Červenka

Sázení Stromu svobody

V úterý 23. 10. 2018 se konalo v našem městě sázení Stromu svobody, které bylo součástí oslav 100. výročí vzniku republiky. Akci organizoval odbor životního prostředí a zúčastnili se jí starostka Kateřina Malečková, místostarosta Pavel Ounický a za odbor životního prostředí Tereza Červená a Markéta Nuslová. Za naši školu na sázení Stromu svobody dorazili prvňáčci se svými patrony z devátých ročníků, členové žákovského parlamentu a nechybělo ani vedení školy Zdenka Voříšková a Dana Houzarová. Každá třída předem vyrobila stužku, která byla během slavnostního aktu na lípu přivázána. Následně se žáci podíleli na samotném sázení a zasypávání stromu hlínou. Na památku poté obdrželi pro celou školu odznaky s logem Stromu svobody nebo s portrétem prvního prezidenta T. G. Masaryka. Lípa je k vidění u skateboardového hřiště v Blatné.

Děkujeme Městu Blatná, že zareagovalo na naši výzvu a že jsme se tak mohli připojit k celorepublikové akci. Také děkujeme paní učitelce H. Kubíkové, která s nápadem rozšířit počet škol zapojených do této krásné akce přišla.

Dominika Zelenková, ZŠ TGM Blatná

Ošetření "Lip Svobody" v Kadově na návsi

Dne 15. srpna 2018 v 9.30 hodin jsme si vyslechli přednášku o práci arboristů. Na návsi v Kadově totiž toho dne firma Spěváček ze Sušice provedla ošetření dvou lip. Jednalo se o dva vzrostlé stromy - lípy srdčité. Jak nás paní starostka Tomanová informovala, jsou téměř památné. Jedna byla zasazena v roce 1945 na oslavu konce 2. světové války. Ta druhá je o hodně starší, z roku 1919. Příští rok jí bude 100 let. Naši předci je zasadili zřejmě k prvnímu výročí vzniku Československé republiky.

Pan ing. Jan Spěváček nám nejprve vysvětlil, co arboristické práce obnášejí. Jedná se především o ošetřování stromů, vyžínání, mýcení a kácení porostů. Ale také výsadba dřevin. Po zásahu arboristů má mít strom svůj přirozený tvar, zbaven poškozených nebo napadených větví. Přednáška byla poutavá a zajímavá praktickými ukázkami pro dospělé i pro děti. Kdo se přišel podívat, zjistil jakým způsobem se arboristé dostávají do korun stromů, mnohdy několik desítek metrů vysokých a jak potom zpět zpátky na pevnou zem. Jaká používají lana, úchyty, jističní. Nářadí musí být upravené, vylehčené a obvykle s okem, tak aby se dalo připnout karabinou, zajištěné proti pádu na zem. Jejich práce tak připomíná činnost horolezců. Ošetření proběhlo i za přítomnosti kamer České televize, regionálního vysílání České Budějovice.

Teď, když se v Kadově podívám na ty dvě ošetřené lípy, vidím je trochu jinak. Za prvé vím, proč byly zasazené a jak jsou staré, a za druhé vidím, že ta jejich koruna je taková hezčí, prosvětlená. Zásah arboristů jim určitě prospěl.

Text a foto Vodičková Helena

Obec Kadov děkuje Nadaci Partnerství a panu Ing. Janu Spěváčkovi za skvělou spolupráci ve prospěch naší akce. Vladimíra Tomanová, starostka obce

Výsadba Lípy Republiky

V neděli 28. října se i polští hasiči zúčastnili pokládání věnce u příležitosti výročí 100 let od vzniku Československé republiky. Na počest byla zasazená lípa.

Historické pohledy zapůjčil pan Vladislav Bouše

VRBNO

Kaplička

Obchod a hostinec

METLY.

Náves

Pohled s hráze

Zprávy z našich obcí

Výsledky voleb do Zastupitelstva města Blatná

Zvolení zastupitelé podle pořadových čísel volebních stran

NEZÁVISLÍ	Ing. Miloslav Vít
KSČM	Zdeňka Braunová
ODS	Ing. Robert Flandera
	Ing. Petr Linhart
KDU-ČSL	Bc. Jiří Scheinherr
Hasiči	Ing. Václav Cheníček
ROVNĚ	Bc. Kateřina Malečková
	Luboš Srb
	MVDr. Milan Kalužik
	Zbyněk Tvrdý
	Mgr. Marcela Karbanová
	Ing. Martina Michalová
ČSSD	Pavel Ounický
	Miroslav Vaněček
	Mgr. Iva Tvrdá

Nově zvolení zastupitelé: Ing. Petr Linhart, Ing. Václav Cheníček, Ing. Martina Michalová a Mgr. Iva Tvrdá.

Dne 31. října 2018 na 1. zasedání Zastupitelstva města Blatná byli zvoleni:

Starostka:	Bc. Kateřina Malečková
Místostarosta:	Pavel Ounický
Rada města	- Bc. Kateřina Malečková
	- Pavel Ounický
	- Ing. Robert Flandera
	- Luboš Srb
	- Bc. Jiří Scheinherr

Složení členů Rady města Blatná je stejné jako v předchozím volebním období.

Ing. Hana Valachová
MěÚ Blatná

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Posvícenka sobota v Drahenickém Málkově

Třetím rokem se u příležitosti posvícení v obci konala mše svatá. Moc nás těší, že se setkáváme s hojnou účastí a křesťanská nauka nám má co říct. Večer se konala zábava drobet z jiného soudku. Sešli jsme se v místní hospodě na posvícenské muzice. Již poněkolkáté k nám zavítala blatenská country kapela Tamty, kterým moc děkujeme za příjemný večer. Nálada panovala dobrá a všichni si zábavu užili.

Akce do konce roku 2018

- 1.12. Sedmé málkovské adventní trhy, rozsvěcení vánočního stromu, degustační soutěž
- 8.12. Zpívání v kapliče
- 25.12. Vánoční taneční zábava
- 31.12. Silvestr

Lucie Kyliánová

Osadní výbor a Sbor dobrovolných hasičů **Drahenický Málkov**
si vás dovoluji pozvat na tradiční

Adventní zpívání

kteřé se uskuteční v sobotu 8. prosince 2018

od 17 hodin v místní kapliče.

Vystoupí zpěváci z MŠ Vrchlického a místní sbor dobrovolných
zpěváků ☺

SKALIČANY

Výročí 100 let republiky bylo příležitostí k setkání obyvatel

Skaličanské sousedky, sousedé, bratři hasiči a hosté se v sobotu 27. 10. 2018 sešli, abys připomněli výročí 100 let od vzniku Československa. Celý letošní rok byl a je ve znamení celonárodních připomínek nejen tohoto výročí, ale i významných tzv. osmičkových roků, z nichž se mnohé staly milníkem v našich dějinách. Místní sbor dobrovolných hasičů s podporou obce uspořádal setkání, kterým si připomnělo na šest desítek přítomných neopakovatelné výročí, které se zažívá jen jednou za život a bylo proto důvodem k připomenutí si tohoto mimořádného historického okamžiku. Vše začalo krátce po poledni setkáním členů hasičského sboru u hasičárny, kde proběhlo společné fotografování do připravovaného almanachu, který by snad měl být vydán v roce 2019, kdy skaličanští hasiči budou slavit 120 let od založení svého sboru. Poté se místní vydali průvodem ke kapliče, kde již bylo vše nachystáno ke slavnostnímu projevu starosty sboru Jiřího Blovského a předsedy osadního výboru Václava Cheníčka ml. Zde mimo jiné zaznělo, že si připomenutí výročí vzniku republiky zaslouží i z toho důvodu, že se nám naskýtá možnost zamyslet se nad ideály, které republiku formovaly, ideály, které sblížovaly lidi a pomáhaly jim v těžkých chvílích. Dánlivě by se mohlo zdát, že pro historii Skaličan nebo životy lidí v naší obci nebylo založení republiky nějakým významným milníkem, ale opak je pravdou. Československo vzniklo v době, kdy se první světová válka chýlila ke svému konci. Právě v této válečné vřavě, do té doby v nejstrašnějším válečném konfliktu, bojovalo ze Skaličan celkem 24 občanů, což znamená, že tehdy téměř z každého domu ve vsi někdo narukoval do války (tehdy bylo ve vsi 36 čísel popisných). Jen těžko si dokážeme představit, co všechno prožili. Z oněch 24 se domů nevrátilo celkem 6 obyvatel. V roce 2008 jim byla věnována pamětní deska, která byla zasazena do zdi kapličky během podobné akce. V podstatě všichni byli členy dobrovolného hasičstva a ti, kteří zemřeli, tak svojí krví jako by symbolicky vykoupili břímeň či zátěž starého mocnářství a sejmuli tak z národa několik staletí trvající habsburskou porobu. Nelehké roky zažívali i ti, kteří do války nenarukovali, a také jejich rodiny, které trpěly pod tíhou válečných rekvizic, a doslova dřeři bídu.

Ti šťastnější, kteří se vrátili, pak byli do konce života poznamenáni bolestivými vzpomínkami. Nová republika se hned od svého vzniku potýkala s mnoha problémy, aby po dvaceti letech zanikla pod tíhou fašistické rozpínivosti a podruhé pak zanikla před čtvrtstoletím svým definitivním rozdělením. Během projevu zaznělo i to, že republiku tvoří města a obce a hlavně její občané, přičemž obec není žádná imaginární seskupení zastoupené radnicí či úřednictvem, ale obec je zejména společenství jejích občanů, obec jsme tudíž my všichni. Svátečním setkáním byl vzdán hold našim předkům a přítomní byli vyzváni, aby alespoň v těchto slavnostních chvílích zapomněli na to, co nás mnohdy názorově rozděluje a aby vzpomněli na ideály, s nimiž ti, co tu byli před námi, naši republiku budovali a bojovali za ni. Setkání bylo i takovým malým poděkováním nejen členům hasičstva, ale i všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podílejí na obecním dění. V souvislosti s faktem, že je v naší obci sbor dobrovolných hasičů tahounem společenského, sportovního, kulturního a brigádnického dění, rozhodl se výbor SDH udělit čestná uznání svým 20 členům a také 2 spřízněným členům hasičstva. Po dekorování byl položen věnec k pomníku padlým, hasičský prapor byl dekorován pamětní stuhou a přítomní se přesunuli do kapličky na koncert, při kterém zazněla nejen klasika, ale i lidovky a některé písně od Radúzy. Účinkujícími byli Olga Hrachovcová, Luna Begovič, Tomáš Janský a Iva Latináková. Za skvostný zážitek byli odměněni zasloužilým potleskem, načež byla přítomným umožněna prohlídka staveniště rekonstruovaného obecního domu, ve kterém hned druhý den pokračoval brigádnický maraton.

text Václav Cheníček
foto Martina Ředinová

Posvícenskému fotbalu vévodilo počasí

Netradiční fotbalový turnaj Skalčanská penclle letos zaznamenal svůj 7. ročník a tentokrát byl pojat jako memoriál za Stanislava Solara, velkého fotbalového fanouška a slávistu, který nás v nedávné době zcela nečekaně opustil a ještě v loňském roce neúnavně brázdil místní pažit jako hráč během exhibice O zlatou kosu. Po několika ročnících turnaje, kterým nepřálo říjnové počasí, bylo tentokrát vše jinak a slunečný víkend v polovině října byl báječným doprovodem skvělých fotbalových výkonů.

Mini turnaj družstev tentokrát ovládl tým Blatné před místními skalčanskými kozly a buzickými býky. Nejlepším gólmánem byl vyhlášen kozel Michal Panfil, osobností turnaje Dan Málek, smolařem Josef Bulka a „medařem“, kterému to sice „lepilo“ ale smolně, Kamil Trávníček. Nejlepší střelci byli hned tři a tak si to museli rozdat v přesnosti střel na cíl. Z tohoto dramatického a dlouhého souboje vyšel nejlépe, avšak těsně Libor Slezák a porazil tak Davida Flanderu a Dana Málka. Hlavní

Nejmladší účastníci nedělního klání

částí Skalčanské penclle je turnaj v exekuci a chytání pokutových kopů. V kategorii mužů prošel sítím vyřazovacích bojů na nejvyšší stupínek kapitán domácích Kozlů Libor Slezák, když ve finále zdolal Adama Fouse. V souboji o třetí místo zdolal buzický Pavel Rataj domácího Alberta Kopeckého, další posty obsadili Jiří Blovský, Václav Cheníček st., Dan Málek, Lukáš Fořt a další. Pikantním soubojem byl střet dvou nejstarších účastníků turnaje Stanislava Žižky a Václava Cheníčka st., kteří odmítli nastoupit bez dopingu a tak direktoriát turnaje musel dodat a zatuplovat 40% zásilku z Jindřichova Hradce a teprve poté byl zahájen tento prestižní a pikantní soubor. Kategorii žen ovládla Ludmila Brožová před Janou Pauknerovou, Martinou Ředinovou a Petrou Regušovou. Mezi mládeží byl nejlepší Michal Žižka, který ve finále porazil Jana Budoše, bronz bral David Slezák, čtvrtý post obsadil Michal Peroutka. Žákům dominoval Pavel Fous před Dominikem Blovským, Jiřikem Vylitou a Kubou Kotálem. Sobotní den zakončila osvědčená sestava hudebního tělesa Karel ala MildBand, která již tradičně vévodí zakončovacímu programu ihned po závěrečném ceremoniálu turnaje. To však nebylo zdaleka vše.

Na nedělní sváteční posvícenský den byla opět přichystána exhibice O zlatou kosu aneb soubor starých Kozlů (35+) proti Kozlíkům (hráči do 35 let). Vzhledem k pokračujícímu výbornému počasí byl zápas odehrán na třetiny v celkové délce téměř 60 minut. Mládí prověřilo své starší kolegy a zvítězilo v poměru 10:6, přičemž hned tři hráči dosáhli hattricku. Byli to Václav Kotrba, Lukáš Fořt a Albert Kopecký, který v sobě nezapře geny po svém dědovi, legendárním slávistovi Vlastovi Kopeckém. Rozdíl ve věku nejstaršího a nejmladšího hráče v této exhibici byl více než pět dekad. Samotný závěr posvícení byl obohacen o střeň rodíků s dětmi. V tomto zápase jako z kanónu přesně pálił Jiřík Vylita a s ostatními dokázal, že o fotbalové skalčanské následovníky nebude nouze ani mezi nejmenšími. I v neděli byly rozdány ceny jako nejlepší střelec (Venca Kotrba), gólmán (Jarín Fořt), chemik (Černá liška), smolař (Láďa Eifler), největší zatápěč (Míra Kopecký), „zabejčenec dne“ (Radek Macháček Jaroš), zasloužilý otec (Jirza Blovský), rozsévač přihrávek (Lukáš Fořt), údržbář Kozel arény (Venca Zoubek), nejmladší kozlík (Michal Peroutka), největší fanda (Jirka Čuch Klásek) nebo osobnost turnaje (pánové Cheníčkové).

Celý víkend byl prodchnut přátelskou atmosférou plnou dobrých sportovních výkonů, veselé nálady a poklidného sousedského setkání. Dorazil dokonce i trenér Šilhavý (co na tom, že to byl František), který lanařil Kozly do svého repretýmuřka, že nás bere všechny. Turnaj je

Společné foto „O zlatou kosu 2018“

Společné foto družstev Kozlů, Býků a Blatné

tradičně doprovázen významnou sponzorskou podporou, díky níž neodejde žádný z účastníků turnaje s prázdnou. Děkujeme všem, kteří nás významně podporují a také všem, kteří organizačně náročnou akci zajišťují z hlediska přípravy areálu a pohodového průběhu celé akce. Díky a snad zase za rok.

Václav Cheníček

Třídy se postupně střídaly i na stanovišti Hasičského záchranného sboru. Pan Antonín Synek se svým týmem připravil pro žáky nejen ukázkou z náročné práce hasičů, ale umožnil všem vyzkoušet si průchod zakouřeným prostorem s dodržáním pravidel bezpečnosti a předvedl jim správné řešení drobného domácího požáru, se kterým se mohou v běžném životě setkat (např. vzplanutí oleje na pánvi).

Další úkoly byly přípravou na brannou soutěž v závěru školního roku – hod na cíl cvičným granátem pro žáky 1. stupně a střelba ze vzduchovky pro žáky 2. stupně.

Celou náplň dne doplnili třídní učitelé o základní nácvik mimořádné události ve škole a zopakování si obsahu evakuačního zavadla.

Tento den jistě osvěžil žákům pravidla bezpečného chování za mimořádných událostí. Budeme věřit, že se s nimi nebudou setkávat, ale je lépe být na vše včas připraven.

Velké poděkování patří všem zapojeným, hlavně pracovníkům HZS pod vedením pana A. Synka a výše jmenovaným policistům.

Jana Krapsová
ředitelka školy

Výlov rybníka

Dne 26. října jsme se vypravili na výlov rybníka Labuť v Myštčicích. Rybáři nám ukázali slovené ryby – tolstolobiky, kapry i štiky. Moc se nám na výlovu líbilo.

Děkujeme panu Vohryzkovi, který nás zdarma na tuto akci odvezl.

žáci III. A, pí uč. Fialová, pí vych. Mašková

Osadní výbor a Sbor dobrovolných hasičů Skaličany
pořádají a srdečně zvou na

ZDOBENÍ A ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

...na vršku před Šounů

sobota 8. 12. 2018
od 15:45 hodin

Produkce koled a ostatních svátečních písní ...
Horký nápoj na zahřátí bude tradičně k dispozici ...
Následovat bude posezení v obecním domě ...

Všichni dobří lidé jsou vítáni, přijďte!

JAK se chovat za mimořádných událostí?

Branná výchova se vrací na naše školy v podobě branných dnů. Jejich náplň se trochu změnila od dřívějších let, ale stále by měla žáky připravit na správné a bezpečné chování při mimořádných událostech, se kterými by se během svého života mohli setkat.

Jednou z oblastí, na kterou se klade důraz, je dopravní výchova. Pracovníci Policie ČR, por. Jaromíra Nováková a pprap. Martin Tůma připravili stanoviště s dopravní tematikou. Zaměření a náročnost úkolů upravili dle věku žáků. Na závěr všichni plnili test pro symbolický průkaz chodce nebo cyklisty.

Projektový den ke 100. výročí ČSR

V pátek 26. října celá naše škola oslavila 100. výročí vzniku republiky. Protože stovka je významné číslo, rozhodli jsme se uspořádat velkou oslavu. Žáci i učitelé přišli oblečení v národních barvách. Zavzpomínali jsme na důležité mezníky v našich dějinách a významné osobnosti, připomněli jsme si slavné české vynálezy a stavby 20. století. Dokonce jsme zjistili, o kolik centimetrů a kilogramů naše dospívající mládež za sto let „povyrostla“. Oslavu jsme pojali jako soutěž mezi třídami 2. stupně. Žáci během dopoledne plnili připravené úkoly, získávali body a skládali státní znak. Den jsme si zpestřili sledováním ukázek ze známých českých filmů. Před obědem jsme celou soutěž vyhodnotili. Vítězné třídy dostaly sladkou odměnu – dort v národních barvách, ozdobený bílým dvouocasým lvem z marcipánového těsta. Všechny dorty upekla i nazdobila paní učitelka Veronika Šofrová, té patří naše velké poděkování. Nesmíme zapomenout na pana Petra Chlebce, který ochotně připravil v muzeu pro všechny žáky jedno ze soutěžních stanovišť.

Martina Kubíková, učitelka

- Nejvíce se mi líbilo v muzeu. Museli jsme všichni dohromady zapojit hlavu a přemýšlet. (Š. Vávra, VIII. A)
- Projektový den se mi velmi líbil, pracovali jsme jako kolektiv. Byla bych ráda, kdyby podobné akce byly častější. (Z. Kratochvílová, VIII. B)
- Celý den byl dobře promyšlený, aktivity byly zajímavé. Díky výtvarné práci jsem se blíže seznámila s šedesátými lety v našich dějinách. (H. Tomanová, VIII. A)
- Líbilo se mi, že jsme se dozvěděli informace o blatenských památkách a o slavných osobnostech naší republiky. (N. Andrlíková, VIII. A)
- Celý den se mi líbil, bylo to zábavné. Nejvíce se mi líbilo, jak jsme všichni ve třídě spolupracovali. (A. Kadlecová, VI. A)
- Líbil se mi filmový kvíz, před nímž jsme viděli sestřih pěkných českých filmů. Projektový den jsem si užila, protože jsme všichni spolupracovali. Líbilo se mi, že jsme byli na 3. místě a něco nového jsme se také naučili. (N. Sklenářová, IX. A)
- Projektový den se mi velmi líbil. Nejlepší byla naše týmová práce a dort (sladká tečka) od paní učitelky Šofrové. Byl výborný!!! (S. Vondrová, IX. A)
- Projekt byl plný zajímavých aktivit, do kterých se zapojili všichni žáci. Nejvíce mě bavilo sledování dobrých starých filmů. (S. Houdek, IX. A)
- Projekt hodnotím jako zajímavý nápad jak nás poučit o naší historii. Mně se to líbilo, uvítal bych více takových akcí. Bylo to fajn. (D. Vlach, IX. A)

PROJEKTOVÝ DEN
100 LET
ZALOŽENÍ
REPUBLIKY

JAKou školu si zvolit?

V minulém čísle jsem informovala o akcích, které se v tomto pololetí chystají pro vycházející žáky. Některé již proběhly, některé bych chtěla upřesnit.

Začátek roku je pravidelně spojován s akcemi v Blatné. SportShow při SOŠ Blatná již dalším rokem navazuje na úspěšnou akci k olympijským hrám a Den moderní techniky propaguje řemeslnou zručnost našich bývalých žáků při SOU Blatná.

16. října jsme vyjeli, jako již tradičně, na Den obnovitelných zdrojů organizovaný VOŠ a SPŠ Volyně. Zážitky z akce si můžete přečíst v následujícím článku.

18. října proběhla třídní schůzka pro rodiče deváťáků s pracovníci Úřadu práce ze Strakonice, je škoda, že si více rodičů neudělá čas. Informace, které sděluje paní Mgr. Lucie Volková, jsou vždy aktuální.

23. října se uskutečnila Burza škol (v Komunitním centru aktivního života). Navštívili ji v rámci výuky žáci 8. a 9. tříd. Materiály a informace z burzy využijeme při výuce občanské výchovy a volby povolání. Děkujeme za tuto aktivitu paní starostce Bc. Kateřině Malečkové a pracovníkům CKVB.

Naši vycházející žáci se mohou se svými rodiči zúčastnit ještě těchto dalších akcí:

- Burza škol ve Strakonících (6. listopadu)
- Burza škol v Písku (12. listopadu) spojená dnem otevřených dveří na všech píseckých středních školách a učilištích
- Vzdělání a řemeslo České Budějovice (7. – 9. listopadu)

Máme již termíny pro návštěvu Úřadu práce ve Strakonících. Žáci IX. A pojedou 20. listopadu a žáci IX. B o den později. Právě výše zmiňovaná Mgr. Lucie Volková se jim bude celé dopoledne věnovat.

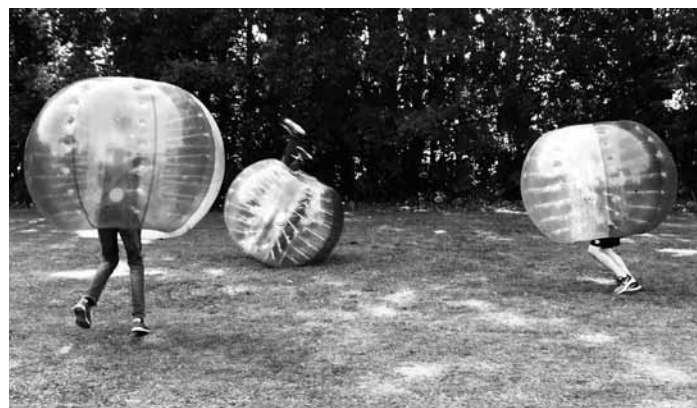
Jako další pomoc při nelehké volbě dalšího studia jsou připraveny návštěvy podniků a škol (podpora je zajištěna projektem Jihočeské hospodářské komory):

- exkurze Leifheit Blatná (13. listopadu)
- SŠ rybářská Vodňany (10. prosince)

Ani naše blatenská střední škola na nás nezapomněla, jsme pozváni na středu 28. listopadu. Pan ředitel Ing. Mgr. Pavel Kotrouš připravuje pro naše žáky podrobné informace ke studijním oborům a prohlídku budovy školy.

V listopadu nastává první období předávání přihlášek na studijní obory s talentovými zkouškami a celé přijímací řízení se uzavře do konce února příštího roku. Budeme všem žákům i jejich rodičům přát šťastnou ruku při výběru studijních oborů a hodně štěstí a úspěchů při přijímacích zkouškách.

Marie Vanduchová
výchovná poradkyně

Den s obnovitelnými zdroji

16. října navštívili žáci 9. tříd SPŠ stavební ve Volyni, kde se konal Den s obnovitelnými zdroji. Nejprve si vyslechli přednášku o obnovitelných zdrojích, zajímavé byly informace o dřevostavbách a také konkrétní příklady, jak škola šetří energií. Potom měli možnost vyzkoušet si práci na CNC stroji, kde si vyrobili dřevěnou krabičku. Seznámili se s počítačovým programem na vytváření projektů ve stavebnictví

a s použitím termokamery na měření tepelných ztrát domů. Během prohlídky školních dílen si vyzkoušeli skládání hlavolamu – dřevěné kostky. Nejrychlejší byla Tereza Šafaříková.

V počítačové učebně si ověřili svoje znalosti v testu na téma životní prostředí a zdroje energie. Nejúspěšnějším řešitelem byl Pepa Potůček, který test zvládl na plný počet bodů. Všichni pak jako dárek dostali pravítko s vlastním jménem vypáleným laserem, a také užitečnou brožurku Něco rozumu do kapsy.

Žáci si prohlédli školu a dozvěděli se o oborech, které je tu možné studovat. Návštěvu pak zakončili společným obědem ve školní jídelně.

SPŠ stavební ve Volyni děkujeme za pravidelné zapojení našich dětí do projektu a skvěle připravenou akci.

Žáci IX. B

Vladěna Polívková (třídní učitelka)

Poznávali jsme se, JAK jen to šlo

10. září nám začínal adaptační kurz pro šesté třídy. Strávili jsme tři dny ve Vrbně, kam jsme šli pěšky. Cesta byla dlouhá a náročná, ale užili jsme si ji. Díky zábavným hrám cesta rychle uplynula. Tábor byl veliký, ubytovali jsme se v chatkách a těšili se na další zážitky. Na adaptačním kurzu bylo vše úplně super. Paní učitelky a pan učitel pro nás připravili program na celé tři dny. Hráli jsme spoustu skvělých her, při kterých jsme si užili legraci i dobrodružství. Jídlo bylo moc dobré, měli jsme špagety, řízek a jiné dobroty. Díky kurzu jsme poznali své nové učitele. Každý večer probíhal rituál, při kterém jsme si povídali o celém dni. Jednu noc dokonce byla i „bojovka“, se kterou se každý vypořádal po svém. Někdo se bál víc, někdo míň. Bavil nás golf v lese, jízda na lyžích, hra Titanic a vyrábění odznáček.

Z adaptačního kurzu jsme si odnesli spoustu zážitků, přátelství, ale především poučení, že když něco hned nejde, nemáme se vzdávat. Krom toho jsme se naučili lépe spolupracovat a poznali jsme se v jiných situacích. Moc jsme si to užili a rádi bychom to znovu zopakovali.

Tímto bychom chtěli poděkovat městu za příspěvek, který částečně pokryl náklady na tento úžasný obohacující zážitek.

žáci 6. tříd (účastníci adaptačního kurzu)

JAK vzniká kompost

Koncem měsíce října dostali někteří žáci 6. a 7. ročníků možnost nahlídnout do nových prostor kompostárny Technických služeb města Blatná.

První byly zaměstnaný čichové orgány, neboť tlející hmota člověku rozhodně nevoní. Protože kolíčky na prádlo (použitelné na nos) nikdo neměl po ruce, většina dětí si zacpávala nos prstíky, někteří si přetahovali přes nos části oděvu. Pozornost rozhodně upoutal velký teploměr, který se uvnitř kompostu vyšplhal až ke 40°C.

Během exkurze měli žáci možnost vidět kompost v různých fázích tlení, byli poučeni o tom, co do kompostu rozhodně nepatří. Viděli také výsledek – kompost bez zápachu, určený pro potřeby města a také obyvatel. Ti mají možnost odebrat zdarma pro svou potřebu 100 litrů této hmoty.

Jediným negativem byla poměrně náročná cesta, kterou nám zneprjemňovalaneohleduplnost některých řidičů (nevhodná volba místa k parkování, ohrožující jízda kolem skupiny dětí pohybující se po kraji vozovky).

Závěrem bych chtěla poděkovat za vstřícný přístup pracovníkům Technických služeb Blatná a panu Čapkovi, který nás provedl areálem a vysvětlil dětem průběh kompostování.

Zdeňka Lojdová
učitelka pracovní výchovy (pěstitelské práce)

Projekt „Sto let republiky“ na ZŠ TGM Blatná

V neděli 28. října jsme oslavili sto let od okamžiku, kdy byla v Praze vyhlášena samostatná Československá republika. Na oslavu tohoto výročí probíhaly na mnoha místech naší země různé kulturní akce a naše škola, pojmenovaná po prvním prezidentovi T. G. Masarykovi, nemohla chybět.

Všichni žáci naší školy se v průběhu září a října zúčastnili celoškolského projektu „Sto let republiky“. Každá třída zpracovávala zvolené téma,

kteří z určitého úhlu charakterizovalo období 1918 – 2018. Témata byla opravdu pestrá: státní symboly a hymna, čeští nositelé Nobelovy ceny, významní sportovci, české divadlo (K. Čapek a slovo „robot“) a literatura. Děti prvního stupně si připomněly slavnou českou animovanou tvorbu pro děti a své oblíbené postavičky (Spejbl a Hurvínek, Bob a Bobek...).

Žáci druhého stupně v říjnu navštívili několik výstav o historii ČSR a také vytvořili informační tabule, které shrnují nejdůležitější události z let 1918 – 2018. Většinu žáků nejvíce zaujal T. G. Masaryk a jeho spolupracovníci z protirakouského odboje Edvard Beneš a Milan Rastislav Štefánik.

28. října 1918 byla vyhlášena Československá republika. V Evropě končila 1. světová válka a poražené Rakousko-Uhersko už nemělo sílu bránit Čechům a Slovákům ve vyhlášení samostatného státu. Vznikem Československa také skončil čtyřletý protirakouský odboj T. G. Masaryka, E. Beneše a M. R. Štefánika. Vůdce celého zahraničního odboje byl Masaryk. Když v prosinci 1914 odešel do emigrace, aby tam bojoval proti Rakousku, bylo mu už 64 let a jeho postavení zpočátku vypadalo beznadějně. Doma se mohl spolehnout jen na malý kroužek příznivců, kteří pod vedením Edvarda Beneše vytvořili tajnou organizaci, kterou nazvali Maffie. Doma v Čechách Masaryk nechával svou rodinu. Syna Jana, který musel narukovat na frontu, a manželku Charlottu s dcerou Alicí. Alice skončila v rakouském vězení a Charlottě politické pronásledování zničilo zdraví. V září 1915 za Masarykem emigroval Edvard Beneš, nesmírně pracovitý a schopný politik. Působil jako suchar, ale v mládí byl výborným fotbalistou a také fanouškem fotbalové Slavie. Třetí vůdčí osobností odboje byl slovenský astronom, generál Milan Rastislav Štefánik. Spolupráce těchto tří naprosto odlišných mužů byla dokonalá. Masaryk většinu akcí vymyslel a charismatický Štefánik mu svými kontakty otevíral dveře do nejlepší francouzské společnosti. Na Beneše zbývalo dojednání podrobností a úmorná úřední práce. Také po návratu do Československa v roce 1918 se osudy Masaryka, Beneše a Štefánika vyvíjely odlišně. Štefánik se sice stal ministrem, ale už o pár měsíců později zahynul při letecké katastrofě. Jeho letadlo se v květnu 1919 za nejasných okolností zřítilo. Masaryk se po svém triumfálním návratu do Prahy setkal se svou rodinou. Československým prezidentem byl celých 17 let až do doby, kdy ze zdravotních důvodů abdikoval. Zemřel v 87 letech o dva roky později. Naštěstí se nedožil

toho, jak Hitler Československo rozbil a jako Protektorát Čechy a Morava připojil k německé Třetí říši. To Edvard Beneš takové štěstí neměl. Stal se sice po Masarykovi naším druhým prezidentem, ale dvakrát si prožil konec svého státu. Poprvé musel odejít v roce 1938 kvůli nacismu, podruhé a definitivně kvůli komunistům v roce 1948. Na Masarykovo Československo historicky navazuje současná Česká republika. Bylo by zajímavé poznat, co by se tu Masarykovi, Benešovi a Štefánikovi líbilo a co by naopak chtěli změnit.

Všechny výstupy, které žáci ZŠ TGM v rámci projektu vytvořili, jsou vystavené v přízemí naší školy. Najdete zde časovou přímku historických událostí, informační tabule o významných osobnostech i kvíz o T. G. Masarykovi. V hale školy tak můžete v současnosti navštívit zcela originální výstavu o historii našeho státu. Přijďte se podívat!

Stanislava Vokrojová

Záložka do knihy spojuje

I letos jsme se zapojili do projektu mezinárodní spolupráce českých a slovenských škol Záložka do knihy spojuje školy. V letošním roce jsme díky tomu navázali kontakt se Základní školou z Humenného. Do projektu se samozřejmě promítlo i téma Sto let republiky a otázka společné historie obou našich států. Balíček, který jsme vypravili na Slovensko, proto neobsahoval pouze záložky, ale také dvě knižní publikace věnující se tomuto významnému výročí.

Ludmila Růžičková

Den moderní techniky 2018 v SOU Blatná

Ve čtvrtek 11. října se u nás na Středním odborném učilišti v Blatné konala akce „Den moderní techniky“. Přípravy na tento den se konaly už od pondělí, po celém areálu se uklízelo a zkrášlovalo. Čtvrteční ráno bylo plné shonu, přijížděli vystavovatelé veteránů, nablýskaných aut a motocyklů, a zástupci firem, které prezentovaly své výrobky a služby.

Centrum dění bylo ve velké opravárenské hale traktorů. Sem přijel i pilot Martin Macík se závodním kamionem Liaz Dakar, který byl hlavní

atrakcí pro většinu návštěvníků. Spolu s Petrem Luskem, oceňovaným fotografem Rallye Dakar, celý den rozdávali podpisy závodním nadšencům. Během dne nás provázela moderátorka Luboš Voráček z Českého rozhlasu České Budějovice.

V areálu učiliště jsme mohli vidět unikátní medomet, automat na přezouvání pneumatik v autodílně SOU Blatná, učebnu pro výuku špičkových svářečů, hasičskou techniku, výstavu zemědělské techniky John Deere a Zetor. Zájemci se mohli svést trakto-

rem Valtra, absolvovat zkušební jízdy s automobily Škoda Kodiaq a Karoq, v elektromobilu Tesla S, mohli se projet na školní čtyřkolce, řídit auto na školním trenážeru, řídit modely traktorů, ovládat ruční minibagr a další atrakce. Den byl určený pro fanoušky strojů, techniky, zájemce o studium, odborníky i veřejnost.

V areálu školy byla připravena stanoviště se soutěžemi. Přijížděly sem školy z širokého okolí. Děti zde měly o zábavu postaráno. Každý

žák mohl získat soutěžní kartu, za kterou si po splnění zajímavých úkolů vyzvedl cenu.

Pro účastníky akce se konala fotosoutěž. Fotografie, umístěné na facebooku SOU Blatná, dostávaly hlasy. Deset nejlépe hodnocených účastníků bylo odměněno hodnotnými věcnými cenami – elektronikou, sadami nářadí a technickými modely.

Tereza Burianová, studentka 1. roč. nástavbového studia Podnikání, SOU Blatná

„Mně se tato akce líbila, počasí nám přálo a doufám, že pěkné zážitky si odnášeli všichni, kteří se přišli podívat. Měla jsem štěstí, že jsem pod vedením profesionálního fotografa a majitele marketingové firmy mohla celou akci nafotit. Fotíte? Já fotím moc ráda, ale pořídít ucházející reportážní fotku není lehké. Fotograf musí být všude, kde se něco děje, a to není legrace.“

Děkujeme všem zúčastněným firmám a institucím, které se přímo podílely na zajištění programu, nebo jiným způsobem tuto akci podpořili:

Jihočeský kraj, Město Blatná, Regionální agrární komora Jihočeského kraje, Jihočeská hospodářská komora, Zemědělský svaz České republiky, KM Racing Team Sedlčany, HBT Weld České Budějovice, LIVA Předslavice, STROM Lnáře, AGROZET České Budějovice, BP-Service Blatná, FEIN elektronářadí, TOPAGRI Beroun, AUTO Ševčík Strakonice, E.ON Česká republika, LEIFHEIT Blatná, AISIN Písek, VISHAY Blatná, Prillinger Radomyšl, TechFarm České Budějovice, Blatenská ryba, Hasiči Blatná, Bidfood Czech Republic Kralupy nad Vltavou, Český rozhlas České Budějovice, soukromí sběratelé veteránů.

Fotogalerie z akce je na <https://soublatna.cz/galerie>

SOU Blatná
foto Tereza Burianová

Mikulášské setkání

V pondělí 3. prosince v 17 hodin
v kostele a na faře v Blatné

Všechny hodné děti zve Mikuláš a andělé,
čerti nebudou, do kostela se bojí

Na akci je vhodné se předem přihlásit nejpozději do 28. listopadu u Barbory Zdychynové tel. 606 050 191

Betlémské světlo

To světlo ve tmě svít
a tma je nepohltila.
Jan 1, 5

Přijďte si pro betlémské
světlo v Blatné do kostela
Nanebevzetí Panny Marie
na Štědrý den
24. prosince
od 14 do 16.30 hodin.

Výstava ALTÁN ART brut

V sobotu 8. 12. se od 17 hodin uskuteční v Komunitním centru v Blatné vernisáž výstavy „ALTÁN ART brut“. Výstava je přehlídkou tvorby umělců s mentálním handicapem a se zkušeností s duševní nemocí, kteří se sdružují v pražském ateliéru A.R.T. (www.atelierradostnetvorby.cz). Výstava chce nabourávat výtvarné, ale i obecné hranice. Chce rozbourat zbytky dlouholetého vnímání „mentálního postižení“ či „psychické nemoci“ jako něčeho méněcenného, nedostačujícího, politováníhodného. Chce rozbourat někdy i nahlas vyslovované teze, že „normální“ je hledisko zdravého, výkonného jedince, které umožňuje nám silným, abychom lidem s jiným počtem chromozomů, jinou zkušeností a jiným osobnostním nastavením pomáhali - a to způsobem, který je z našeho úhlu pohledu ten nevhodnější a utvrzovali se tak o své dobrotě a velkorysosti, o které se domníváme, že patří k profilu kvalitního občana západní civilizace.

Touto výstavou chceme výtvarnou formou ukázat, jak lidé vymykající se navyklé normě, mohou být pro společnost i pro každého jejího člena obohaceni a inspirací - i právě proto, že svým vnímáním a prožíváním narušují naše zažitá stereotypy. Chceme ukázat, že umělci, které jsme si z potřeby kategorií zvykli zařazovat pod art brut, a kteří nedisponují obecnými dovednostmi a znalostmi, které jsou běžné pro většinu populace, jsou nadáni zcela jinými schopnostmi, které jsou pro ně samotné a potažmo i pro ostatní - pokud se rozhodnou je přijmout - neméně důležité. O tom se můžeme přesvědčit v každém z vystavených výtvarných děl. Výstava chce být darem těchto umělců nám, kteří jsme ochuzeni v naší představivosti, a jimž „normalita“ dost možná ubírá na svobodě - minimálně té tvůrčí.

Přijďte se ponořit do světů ryzích a čirých. Výstava potrvá do konce ledna 2019.

František Jirsa

Eva Ciprová

Jan Pilík

akce

2. 12. NEDĚLE | 17:00 |
SOLIDEO: HUDBA ČASU
ADVENTNÍHO
Zámek Blatná, Starý palác

13. 12. ČTVRTEK | 17:00 |
JAK GRINCH UKRADL VÁNOCE
Sokolovna Blatná, divadelní sál
Vánoční představení ZUŠ Blatná.

15. 12. SOBOTA | 17:00 |
BLÁZINEC NA VINICI
Hospoda Na Vinici
Koncert kapel: Kalivo, Štěpán
Říha a Vašek Svoboda,
LorettoCarpenterStore, Covers by
fuckers, Anča Band, Faust, Funkce
Šroub, Incident

15. 12. SOBOTA | 19:00 |
ONDŘEJ HAVELKA A JEHO
MELODY MAKERS
Sokolovna Blatná, divadelní sál
„Rhapsodie v modrém pokoji
aneb Jaroslav Ježek a George
Gershwin – dva muži mezi nebem
a jazzem.“

knihovna

7. 12. PÁTEK | 9:30 |
S KNÍŽKOU DO ŽIVOTA
Setkání rodičů s dětmi do tří let
nad knihami a o knižkách.

KCAŽ

27. 11. ÚTERÝ | 18:00 |
MĚSÍC ZDRAVÍ | PROKOUŘENÝ
ŽIVOT ANEB VOLNÉ POVÍDÁNÍ
O (NE)KOUŘENÍ
Kavárna
Povídání se zástupcem
Adiktologické poradny PREVENT,
týkající se zejména problematiky
kouření.

29. 11. ČTVRTEK | 18:00 |
MĚSÍC ZDRAVÍ | STRES – STRAŠÁK
DOBY |
Kavárna
Odborná lektorka Ing. Marie
Koblihová vám pomůže odhalit
příčiny stresu a jeho negativní
dopady na váš život.

30. 11. PÁTEK | 18:00 |
OD BALTU K JADRANU PO TRASE
BÝVALÉ ŽELEZNÉ OPONY
Velký sál KCAŽ
Křest knihy. Autorem knihy je
známý blatenský cestovatel
František Šesták, který trasu
dlouhou 2500 km projel
s kamarádem Františkem
Hejtmánkem.

PRAVIDELNÉ AKCE
PONDĚLÍ | 16:00 - 17:00
REHABILITAČNÍ CVIČENÍ PRO
MLADŠÍ I STARŠÍ
Velká klubovna
Pořádá: STP Blatná

STŘEDA | 10:00 - 11:00
REHABILITAČNÍ A PROTAHOVACÍ
CVIČENÍ PRO TĚLESNĚ POSTIŽENÉ
A SENIORY
Velká klubovna
Pořádá: STP Blatná

NÁPRAVA ŘEČI
Velká klubovna
Termíny po domluvě s Mgr. Květa
Zbiralová, +420 606 655 713

KURZ PŘEDŠKOLÁČEK
Velká klubovna
Příprava předškolních dětí pro
úspěšný vstup do první třídy.
Termíny po domluvě s Mgr. Petra
Tuháčková, +420 602 303 083

ČTVRTEK | 16:00 - 17:15
a 17:30 - 18:45
ÁJURJÓGA
Velká klubovna

ČTVRTEK | 8:30 - 11:30 |
UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU
Velká klubovna

JAZYKOVÉ KONVERZACE
ÚTERÝ
17:00 - 18:00 | ANGLICKÁ
KONVERZACE PRO POKROČILÉ
18:00 - 19:00 | ANGLICKÁ
KONVERZACE PRO MÍRNĚ
POKROČILÉ
Malá klubovna, lektorka –
Kristýna Vanierová, 50 Kč / lekce

STŘEDA
15:00 – 16:00 | FRANCOUZSKÁ
KONVERZACE
Malá klubovna, lektorka – Alena
Marhavá, 70 Kč / lekce
17:00 – 18:00 | ANGLICKÁ
KONVERZACE PRO ZAČÁTEČNÍKY
Malá klubovna, lektorka –
Kristýna Vanierová, 50 Kč / lekce
18:30 – 19:30 | ANGLICKÁ
KONVERZACE
Klubovna, lektorky – Bohumila
Hermannová, Jana Michálová,
50 Kč / lekce

ČTVRTEK
17:00 | NĚMECKÁ KONVERZACE
Malá klubovna, lektorka – Marie
Frouzová, 50 Kč / lekce
18:00 | ČEŠTINA PRO CIZINCE
Malá klubovna, lektorka – Marie
Frouzová, 50 Kč / lekce

výstavy

21. 11. – 3. 12. | ÚT – NE | 10:00
– 17:00 |
Městské muzeum Blatná
FENOMÉN MERKUR
Výstava o populární kovové
stavebnici Merkur ze sbírky
Jiřího Mládky.

do 6. 1. | Galerie v íčku
OBCE BLATENSKA
Infocentrum Blatná
První část prezentace členských
obcí Svazku obcí Blatenska.

Více na www.ckvb.cz

centrum
kultury
+ vzdělávání
blatná

Bělčice a okolí po komunálních volbách 2018

Dříve, než u nás proběhly volby do zastupitelstva, se uskutečnila oslava k příležitosti 110tého výročí narození našeho významného rodáka, spisovatele, básníka a malíře Ladislava Stehlíka. Tato krásná akce se konala dne 15. září. Datum narození Ladislava Stehlíka je

26. června 1908. V den jeho výročí proběhla pietní akce u hrobu umělce na bělčickém hřbitově. Termín 15. září jsme zvolili záměrně, aby byl dostatek času na přípravu. Všichni víme, jak hektické je období konce června a začátkem července (pouť, konec školního roku, dovolené a spousta různých akcí po celém okolí). Udělali jsme dle mého názoru správně. Oslava se vydařila. Vše začalo výstavou na radnici. Tohoto úkolu se ujala knihovnice Věrka Mašková Vaňáčková společně s ředitelem ZŠ Antonínem Holubem. Dopadla skvěle. Bylo na co koukat a každý, kdo tam byl, mi jistě dá za pravdu, že vše bylo pečlivě připravené. Oběma bych děkuji a rovněž děkuji všem, kdo poskytli exponáty, ať v podobě dobových fotografií či obrázků a obrazů. Přivítali jsme zde i vzácné hosty. Pro mě tím největším byla dcera umělce paní Blanka Stehlíková. Společně jsme uvedli výstavu a přes rodný dům, který byl otevřen pro veřejnost po celý den, jsme se přesunuli na Višňovku k brížkám. Toto místo měl umělec velmi rád a často tam chodíval. V rodném domě nás paní Blanka provedla i s výkladem, jak se tehdy žilo a se zaujetím vzpomínala na časy dávno minulé. Za péči a přípravu rodného domu bych rád poděkoval paní Věře Benešové. U brížek proběhla hlavní část oslavy. Zde bych poděkoval všem hostům, kteří přispěli svým vystoupením. Zavítal k nám obdivovatel Ladislava Stehlíka pan senátor Václav Chaloupek, pan Ing. Josef Kalbáč, Miroslav Šobr, Petr Šulista, starostka Mysliva paní Marie Pícková, vystoupila zde paní Marie Benešová, žákyně ZŠ a Babský sbor z Poříčí. Všechna vystoupení byla věcná, zajímavá a hudební produkce všemu dala náležitý říz. Celým programem provázela skvěle Jitka Kyliánová. A protože nám přálo počasí a spolek Junáků se náležitě staral o občerstvení, vyklubalo se z toho nádherné odpoledne plné zajímavých setkání. Věřím, že Ladislav Stehlík by měl radost z toho, kolik

Ladislav Stehlík

Blanka Stehlíková v rod. domě svého otce

Babský sbor z Poříčí

lidí se zde sešlo a příjemně popovídalo. Snad by měl také radost z nové naučné stezky na Slepíčí hoře, kterou jsme na jeho počest pojmenovali „Naučná stezka Ladislava Stehlíka“.

Komunální volby do zastupitelstva proběhly 5. a 6. října. Protože máme hodně spoluobčanů, kterým není lhostejné, jak volby dopadnou a jdou volit, byla účast 58,63 %. Celostátní průměrná účast byla 47,34 %, takže jsme dost nad průměrem a to je dobře. Do zastupitelstva byli zvoleni tyto kandidáti: Pavel Vejšický, Karel Zeman, Josef Viktora, Marta Váchová, Petr Hroník, Josef Pěnička, Alena Janotová, Jan Schořovský, Karel Sochor, Miroslav Srb, Jitka Hrklová. Věřím, že následující 4 roky bude nové zastupitelstvo pracovat svědomitě a bude za námi vidět odvedená práce stejně, jako tomu bylo v uplynulém období. Tímto bych chtěl bývalým zastupitelům moc poděkovat. Ustavující zasedání zastupitelstva proběhlo 30. října. Do následujícího období jsem byl opět zvolen starostou a Ing. Karel Zeman místostarostou. Všem děkujeme za hlasy jak ve volbách do zastupitelstva, tak i za důvěru zastupitelů.

Blíží se advent a s ním je spojeno tradiční rozsvícení vánočního stromu. Termín je naplánován na 1. prosince od 17 hodin. Všechny srdečně zveme na tuto akci. Bude s tím opět spojena možnost prohlédnout věžní hodiny. Teplé občerstvení bude zajištěno. Počasí naplánovat nemůžeme, tak uvidíme, čím nás překvapí.

Závěrem mi dovoluňte popřát všem klidné vánoční svátky, dětem mnoho dárečků pod stromečkem (každému kolik si zaslouží) a hlavně všem pevně zdraví, spokojenost a pohodu do následujícího roku.

Pavel Vejšický, starosta

senátor Václav Chaloupek

Ing. Josef Kalbáč

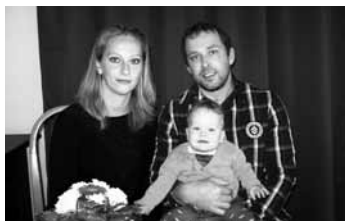
oslava u brížek

Vítání nových občánků v Bělčicích

V sobotu 12. října se na naší radnici v Bělčicích uskutečnilo vítání nových občánků. Přivítali jsme celkem 5 našich nových dětí, všechny přímo z Bělčic:

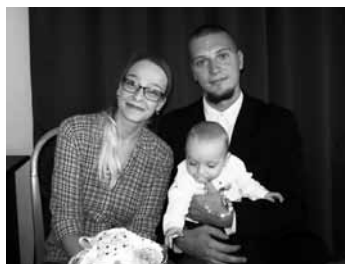
- Pavla Chodorová
- Pavel Barabáš
- Matyáš Gregorovič
- Kryštof Hroník
- Theodor Ježdík

Po vystoupení dětí z mateřské školy se slova ujal pan starosta Pavel Vejšický, který po svém výstižném projevu popřál dětem i jejich rodičům hodně zdraví, štěstí a mnoho krásných společně strávených chvil.

Došlo i na malé dárky a kytičky pro maminky. Na závěr se děti se svými rodiči, případně sourozenci, vyfotily do naší kroniky. Myslím, že akce se líbila a byli bychom rádi, aby se vítání nových dětí konalo co nejčastěji.

Hana Bobková, matrikářka

Místní lidová knihovna Bělčice

I v letošním roce se naše knihovna zúčastnila sběru kabelek – Kabelkového veletrhu ve spolupráci se Strakonickým deníkem. Nasbíralo se neuvěřitelných 95 kabelek, 192 balíčků bižuterie a 48 dětských knih. Dárcům touto cestou moc děkuji, neboť se letos v Českých Budějovicích vybralo 207.769,- Kč, které byly rozdány mezi nadané děti z Jihočeského kraje. Také v další akci s knihovnou jste vyjádřili svoji srdečnost. Jednalo se o podpisovou petici za obnovení standartní zdravotní péče v Sušické nemocnici. Sice jsem se o této petici dozvěděla již skoro před jejím ukončením, ale za 10 dní se nasbíralo 70 podpisů. Moc děkuji. Jako satisfakci potěší zpětná vazba od organizátorů této petice, neboť mi poslali děkovaný pohled z Města Sušice.

Dále naše knihovna spolupracuje s Českou televizí, s dětským televizním kanálem Děčko v soutěži s názvem: Skautská pošta. Soutěž je zaměřena na 100. výročí založení Československé republiky.

Nadále v knihovně probíhají besedy pro děti: naše město Bělčice, Posvícení. V měsíci říjnu ve spolupráci se školní družinou proběhla již tradiční Drakiáda. Letos bylo nádherné babí léto, jen ten větřík se nám schoval. Tudíž děti musely více běhat, aby draci létali. Všem se to podařilo a za snahu dostaly perníkového draka. Draka dětem upekly kuchařky ze školní jídelny a touto cestou jim děkují.

Blíží se nám adventní čas, a i v něm všem přeji, aby si každý našel chvilku na dobrou knihu a trochu odpočinku. Všem přeji krásné, klidné Vánoce, plné lásky a porozumění. Dětem plno dárků a sněhu.

Věra Mašková Vaňáčková
Knihovnice

Zprávičky z bělčické školičky Den s hasiči

Ve středu 19. září prožili žáci a MŠ Bělčice zajímavé dopoledne. Se třemi plně vybavenými hasičskými auty za nimi přijeli hasiči ze společnosti Čepro Bělčice.

Každé z přistavených aut měly děti možnost si prohlédnout spolu s poutavým vyprávěním o jeho vybavení, možnostech i místech, kde hasiči s takovým autem zasahují. Dozvěděly se spoustu zajímavostí o práci hasičů, jejich nasazení při požárech, ale třeba i autonehodách či povodních. Za možnost

si hasičskou techniku prohlédnout i za velice zajímavé vyprávění děkujeme panu Janu Cínovi, Bc. Pavlu Procházkovi a dalším. Dopoledne s hasičskou technikou nám ještě zpříjemnila překážková dráha, která prověřila naše fyzické schopnosti. Děti s opravdovým nasazením zdolávaly jednotlivé překážky, aby cílem probíhaly v co nejkratším naměřeném čase. Za připravení dráhy děkujeme rodině Ochotných z Bělčic. Celé dopoledne se velice vydařilo, přálo nám i počasí a domů jsme odcházeli plni zážitků.

Drakiáda

Školní družina při ZŠ a MŠ Bělčice ve spolupráci s místní lidovou knihovnou uspořádala dne 17. 10. 2018 v odpoledních hodinách již 16. ročník Drakiády. Na fotbalovém hřišti se sešlo rekordních 75 lidí. Draky si přineslo 45 dětí. Děti, které ho neměly, pomáhaly kamarádům s pouštěním jejich draka. Podívat a zapojit se přišlo i 21 dospělých, kteří také dětem fandili. Nad hřištěm se vznášeli draci nevídaných tvarů a rozměrů. Některým dětem draci létali nízko, jiným výš a ostatní děti měly draka až v oblacích. Počasí nám přálo, sluníčko svítilo, a tak děti litovaly, když se blížil konec soutěže. Ale odměny, které na děti čekaly, vykouzlily opět úsměv na jejich tvářích. Dostaly perníkové draky, omalovánky, záložky do knížek a bonbóny. Díky patří všem, kteří nám s Drakiádou pomáhali jak na hřišti, tak v kuchyni s pečením perníkových dráčků nebo jejich zdobením. Fotografie z Drakiády můžete vidět na stránkách ZŠ a MŠ Bělčice.

D. Heverová
vychovatelka ŠD

Projektový den k výročí 100 let republiky

V úterý 23. 10. 2018 zavítal do naší školy pan Petr Chlebec z Městského muzea v Blatné. Připravil si pro žáky 2. stupně program k 100. výročí vzniku Československa. Vyprávěl jim o první světové válce a o vzniku naší republiky. Pak následovala soutěž, ve které se děti přenesly v čase do první světové války a bojovaly na frontách. Děkujeme tímto panu Chlebcovi za jeho návštěvu a zajímavé vyprávění.

V pátek 26. 10. se žáci 1. stupně sešli v bílo-červenomodrých barvách, aby si připomněli významné výročí našeho státu. Rozdělení do skupinek

se postupně na deseti stanovištích seznamovali s dějinami naší země od roku 1918, poznávali prezidenty, doplňovali text české hymny a zaujala je i hymna slovenská. Podle jednoduchých návodů dokázali odhalit všech sedm státních symbolů a sestavit velký státní znak z rozstříhaných dílků. V dobové lavici si děti vyzkoušely krasopis a měly možnost nahlédnout do kroniky popisující události roku 1918

v našem městě. Zajímavou zkušeností pro ně bylo i přiřazovat slovenské výrazy k českým slovům. Při krátké procházce k našemu národnímu stromu si ještě žáci nasbírali lipové listy a přidali je k těm papírovým, které získávali za úspěšné splnění úkolů na každém stanovišti. Poté již skupinám zbývalo jen vytvořit velký nástěnný plakát z nasbíraných informací a z domova přinesených výstřižků, kterému vévodí statná lípa vyzdobená získanými lipovými lístky. Na závěr celého projektového dne jsme se na školním dvoře seskupili podle barvy oblečení a vytvořili českou vlajku. Projektový den jsme si všichni velice užili a děti si odnesly mnoho zajímavých poznatků i vědomí toho, že český stát není takovou samozřejmostí, jak se mnohým zdálo.

Návštěva nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Station 17

25. 10. Vyrazili naši osmáci a deváťáci do Stationu 17 v Blatné na besedu o závislostech, tentokrát zaměřenou na kouření a alkohol. S úsměvem na tváři je přivítal vedoucí tohoto zařízení Martin Klajn. Po krátkém přivítání a seznámení si všichni prohlédli prostory centra a zjistili, že to tady bude asi prima. Martin pojal besedu se žáky velmi interaktivně. Pomocí video ukázek, návodných otázek a vlastního brainstormingu děti samy zhodnotily, jaké klady a zápory má používání cigaret. V závěru návštěvy žáci vytvořili dvě skupiny obhájců a 2 skupiny obžalovaných. Tyto skupiny měly žalovat nebo obhajovat používání alkoholu. Výsledek soudu si pak všichni rozebrali sami ve svých hlavách a je nyní jenom na nich, jestli budou tyto návykové látky jejich přáteli či nepřáteli. Chceme tímto velmi poděkovat Martinu Klajnovi (Prevent99, z.ú.) za přínosnou besedu a diskusi.

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik Posvícení v Bezdědovicích

Druhý víkend v říjnu se v Bezdědovicích drží posvícení. Posvícenský víkend začal v pátek taneční zábavou, na které hrála k tanci a poslechu skupina TaHiMel Taneční Hitové Melodie. Taneční zábavu pořádala Obec Bezdědovice, kdo přišel, nelitoval.

Letos posvícenská neděle připadla na 14. října 2018. Od dopoledních hodin již tradičně chodili po obci zástupci SDH ve slavnostních uniformách s členy kapely Otavanka. Kapelu mimo hasičů také doprovázel místní rodák Václav Kohel, ale na nošení posvícenské nůše měl pomocníka Vojtu Kládívka z Blatné. Muzikanti se u každého domu zastavili a zahráli občanům jejich oblíbené písničky. Občané jim na oplátku za zahrnanou písničku nabídli občerstvení a hnětýnku. I když počasí letos této tradici nepřálo. Muzikantům a všem, kteří je doprovázeli, se podařilo obejít celou a vrátit se hostince na občerstvení. Někteří občané si přišli poslechnout nebo zazpívat písničky, které kapela zahrála, ještě než odjela.

Ráda bych poděkovala všem, kteří tuto dlouholetou tradici podporují a uvádějí v život. Největší dík patří hasičům, kteří celý den doprovázeli kapelu.

Text a foto: Alena Vestfálová

Naši jubilanti...

Život píše zas o rok víc,
slovičkem psaným chci říct:
Žij podle svého, měj pevné zdraví,
narozeniny oslav tak, jak se slaví.
Popíjej víno, písničku zpívej,
s veselou náladou na svět se dívej.

V měsíci říjnu oslavil životní jubileum:

p. Jan Vaněk, Bezdědovice (70 let)

V měsíci listopadu oslavil životní jubileum:

p. Zdeněk Jícha, Bezdědovice (80 let)

Zastupitelstvo obce přeje výše uvedeným jubilatům všechno nejlepší, pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Jiří Bláha, starosta obce

Vítání občánků

V sobotu o posvícenském víkendu jsme přivítali v obřadní síni městského úřadu v Bělčicích do života naše nové občánky - Igora Rapavy z Bezdědovic a Oldřich Bočka z Paštik. Vše nejlepší do života, hodně štěstí a zdraví jim přišli popřát jejich rodiče, prarodiče a přátelé. Obec Bezdědovice se k těmto gratulantům připojila. Srdečně děkujeme městu Bělčice, dětem z MŠ Bělčice a p. Jiřímu Zamrazilovi, že zdokumentoval obřad vítání nových občánků.

Text: Alena Vestfálová

Foto: Jiří Zamrazil

Opustili nás...

říjen 2018 – Jindřiška Scheinherrová, Bezdědovice
Čest její památce!

Za obec Jiří Bláha

Bezdědovické kulturní a sportovní akce

Tradice netradičních golfů v Bezdědovicích stále pokračuje. Letos se 20. října konal již dvacátý devátý ročník. Golfový turnaj přilákal jedenáct dětí a dvacet jedna dospělých. Sraz účastníků byl v 13,00 hodin před obecním hostincem v Bezdědovicích. Odtud se všichni účastníci přesunuli po své ose k vodojemu do Dobšic, kde byl start. Nepostradatelným náčiním každého účastníka byl tenisový míček a nějaká hůl (většinou zhotovená ze šikovné větve). Při putování za míčkem spolu účastníky jelo i několik maminek s kočárky. Všichni si celou cestu za tenisovým míčkem užívali. Během turnaj bylo pro všechny připraveno občerstvení.

Mezi dětmi měl nejmenší počet úderů Adam Grešák, na dalším

místě byl Jakub Kupar oba dva jsou z Bezdědovic a na třetím místě byl Matěj Kupar z Blatné. Všechny děti za své výkony převzaly odměny. Pořadí mezi dospělými bylo následující první Ota Burian ml. staronový vítěz s 86 údery, druhý Vojta Kupar s 91 údery a třetí Milan Jícha ml. se 94 údery všichni jmenovaní jsou domácí borci. Věcné odměny obdrželi borci na prvních pěti místech.

Na konec bych chtěla poděkovat všem, kteří se podíleli na jeho realizaci. Velký dík si zaslouží za uspořádání hlavní organizátor Jaroslav Šíp. Za občerstvení bych chtěla poděkovat Zdeňce Staňkové, Růžene Lendelové a Kateřině Cieslarové. Dále bych chtěla poděkovat sponzorům Obci Bezdědovice, SDH Bezdědovice a nájemci obecního hostince. Večer pro dobrou náladu zahrál SERŽANT HUML.

Všichni se již těšíme na další ročník.

Text: Alena Vestřálová

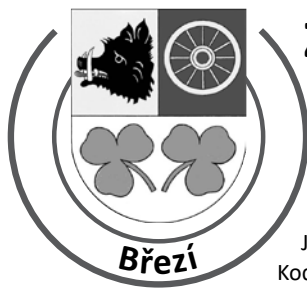
Foto: Pavel Chaloupka

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz

Strašidelný průvod Bezdědovicemi

Nápad spojit lampiónový průvod s oslavou Halloweenu se zrodil před 3 lety a vypadá to, že vznikla nová tradice. V pondělí 29. 10. 2018 v 17 hodin jsme se sešli v maskách u ohniště na louce pod kapličkou, kde jsme se posilili opečenými buřty a sladkostmi. A protože děti dorazily v krásných a mnohdy i strašidelných kostýmech, jako odměna pro ně bylo připravené dětské šampaňské. Právě podzimní počasí jen dokreslilo atmosféru Halloweenu. Když se začalo stmívat, nachystali jsme lampióny a průvod okolo vesnice mohl začít. Akce se zúčastnilo bezmála 90 lidí a doufám, že si to všichni užili.

Podlešáková Iveta

Zprávy z naší obce...

Vzhledem k tomu, že jsou za námi říjnové volby do zastupitelstev obcí, rád bych Vás, milí čtenáři, seznámil se složením nového zastupitelstva v obci Břeží. Svůj mandát obhájili následující:

Josef Pinta, Václav Klouček, Kateřina Kodatová, novými členy zastupitelstva jsou Miloslav Straka a Martin Pinta, které

bych i touto cestou rád mezi námi přivítal. Co se týče postu starosty a místostarosty obce, zde zůstává vše stejně jako v minulém období, a sice Karel Jeníček bude nadále zastávat funkci místostarosty a já funkci starosty obce.

Zároveň bych rád touto cestou poděkoval všem, kteří působili jako zastupitelé v minulém volebním období. Věřím, že jsme odvedli kus dobré práce. Rád bych popřál nám všem, kteří usedneme v zastupitelstvu nyní, abychom odváděli minimálně tak dobrou práci, která bude ku prospěchu všem obyvatelům naší obce.

Jak jistě všichni víte, slavíme v letošním roce 100. let od vzniku Československa a při této příležitosti byl i u nás ve Břeží položen sborem dobrovolných hasičů věnec k pomníku padlých, viz následující fotografie.

Tomáš Kodat
starosta obce Břeží

Naši jubilanti

Všem oslavencům, kteří oslavili či teprve oslaví v průběhu listopadu a prosince svá životní jubilea, přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho životního elánu, spokojenosti a pohody.

Malá Ludmila	71 let
Jeníčková Zdena	84 let
Ladmanová Marie	77 let
Ladman Jaroslav	76 let

Volby do zastupitelstva obce

V pátek 5. října úderem čtrnácté hodiny se otevřely dveře do volební místnosti, kde byla již připravena pětičlenná komise, která dohlížela na hladký průběh voleb po oba dva dny, kdy se volby konaly. Kandidátní listina skýtala devět jmen, ze kterých si hajanští zvolili sedmičlenné zastupitelstvo, které bude v tomto složení pracovat následující čtyři roky. Vítězem voleb se po zásluze stal nynější starosta pan Miroslav Bláha. Volební účast byla velmi vysoká, více než 76%.

V neděli 28. října se konalo ustavující zastupitelstvo, kde noví členové složili slib a poté se přistoupilo k volbě starosty a místostarosty obce. Starostou byl jednohlasně zvolen vítěz komunálních voleb pan Miroslav Bláha, místostarostkou byla jednohlasně zvolena paní Zdeňka Jestřábová.

Tímto vedení obce děkuje voličům za jejich podporu a novým zastupitelům za jejich důvěru.

Výlet na Moravu

V pátek 19. října vyrazilo 12 „Hajaňáků“ i se psím doprovodem na Jižní Moravu, konkrétně do malebného městečka Hustopeče. Na místo jsme dorazili ve večerních hodinách a naše kroky vedly rovnou do vinného sklípku. Tam už nás čekala usměvavá paní Kuncová a měla pro nás připravené typické moravské lahůdky, všechny byly domácí výroby. Chvilí na to dorazil majitel pan Jiří Kunc a začala pravá nefalšovaná degustace. O každé nabízené odrůdě vína pan Kunc velmi pěkně vyprávěl a učil nás rozpoznat jednotlivé ingredience. Povídání to bylo zajímavé, a čím více bylo skleniček, tím se nám zdálo víno lahodnější. Po degustaci nám posezení ve sklípku ještě více zpříjemnil pan harmonikář, jehož repertoár sahal od Aše až k Tatrám. A protože nám bylo dobře a nechtělo se nám spát, poseděli jsme až do brzkých ranních hodin. Po několika málo hodinách spánku jsme vyrazili na obchůzku města a ti svěžeji se vydali mandloňovou stezkou na rozhlednu, z které byly vidět i krásné Pálavské vrchy. Odpoledne jsme navštívili město Mikulov a večer nás čekaly báječné zvěřinové hody. V neděli dopoledne jsme navštívili jeden z nejkrásnějších zámků Lednice a po dobrém obědě jsme vyrazili domů. Na tenhle výlet budeme všichni dlouho vzpomínat a příští rok se na Moravu určitě zase vrátíme. Na závěr se sluší poděkovat SDH Hajany a obci Hajany za finanční příspěvek, který byl poděkováním hajanským obyvatelům za celoroční podporu a pomoc.

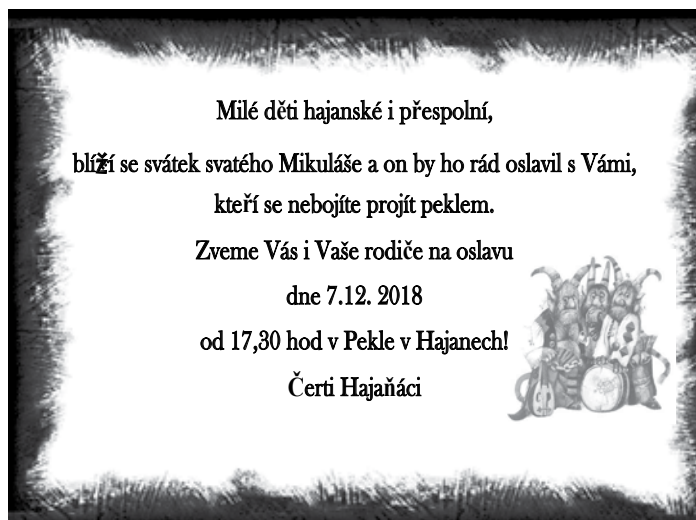
Závod požární všestrannosti

V sobotu 13. 10. 2018 se v naší obci uskutečnilo poprvé Okresní kolo Závod požární všestrannosti (ZPV) ročník 2018/2019. Jedná se o závody kolektivů mladých hasičů z okresu Strakonice.

Letošního ročníku se za krásného slunečného počasí zúčastnilo celkem 41 hlídek (346 dětí), z nichž bylo 19 mladších (6-10let) a 22 starších (11-15 let). Jednotlivé hlídky na trati (mladší cca 2 km a starší 3km) se snaží co nejlépe splnit úkoly: střelba ze vzduchovky, základy topografie, uzlování, první pomoc, určování věcných prostředků požární ochrany a překonání překážky po vodorovném laně. Při ZPV současně proběhla štafeta požárních dvojic.

Velký dík za zdárný průběh závodů patří účastníkům a rozhodčím z okolních sborů, ale také všem pomocníkům z domácího SDH a v neposlední řadě starostovi obce Miroslavu Bláhovi.

Za kolektiv MH SDH Hajany Edita Zíková

Zápisky od Jana Zíky ze dne 12. 8. 1914:

„Spali jsme dosti dobře zabalení v celtách. Děla hřměla celou noc a jinovatka pokryla nás všechny. Přišel opět nový rozkaz. Půjdeme do nejlepšího. Srbů nevidíme. Přišli jsme do kukuřicového pole, když v dešti kulí a za hvízdání šrapnelů a veliké žízně leželi jsme přes dvě hodiny. Máme prý dnes u setniny několik zraněných. Každý okamžik může přiletět také ta moje. Již přiletěla jedna a opět druhá a třetí, ale uhnula se. Nebyla to ta pravá. Letěla několik centimetrů kolem hlavy a prostřelila kukuřicový peň. Na chvíli utichla střelba.“

...

Z naší obce bylo povoláno 30 mužů, kteří bojovali v 1. světové válce na ruské, italské a srbské frontě. Někteří z nich byli zajati, někteří vstoupili do legií. Převážná většina se vrátila zpět domů.“

100. výročí založení republiky

V sobotu 3. listopadu 2018 odpoledne jsme si připomněli 100. výročí založení republiky u křížku Na Pastouškách, který byl vystaven na památku šťastného návratu vojáků ze světové války. Členové místního SDH položili věnec ke křížku a drželi čestnou stráž. Po znělce české hymny, kterou zahrál na klarinet mladý nadaný hudebník, pronesl pan starosta několik vět, jimiž vzpomínal na okamžiky založení první republiky, přiblížil události první světové války a vzniku samostatného Československa a události v Hornosíně té doby. Kdo chtěl, mohl

vzápětí přijít na sraz posvícenského lampionového průvodu. Ten začíná již tradičně u Boba, kde se podává čajíček (třeba i s rumíčkem) a gulášek, pro tento účel Bobem vlastnoručně připravený. Po setmění vyrazil lampionový průvod obcí směrem k hasičské zbrojnici, kde se mohli všichni zapojit do malé posvícenské zábavy. K tanci i poslechu zahrál pan Karásek.

Jako každým rokem první neděli v listopadu jsme oslavili posvícení. Hospodyňky upekly hnětynky, koláče, husu se zelím a celý víkend se hodovalo.

Další foto najdete na: www.zonerama.com/vendda

Foto: Václav Machovec

Pozvánka do obce

Příváme koledy v kapli sv. Floriána
v sobotu 22. 12. 2018
od 16:00 hodin.

Společenská rubrika:

V prosinci oslaví pan František Vonášek úctyhodných 92 let, paní Marie Drnková 82 let a paní Marie Žáková 78 let. Oslavencům přejeme do dalších let pevně zdraví a spokojené chvíle v kruhu rodinném.

Komunální volby 2018

V naší obci byla sestavena jedna devítičlenná kandidátní listina „Občané pro obec“. Voleb se v obci zúčastnilo 44,67% oprávněných voličů. Všechny devět nově zvolených zastupitelů bude spravovat obec v následujícím volebním období. Práce pro obec je vždy dost a proto přejeme nově zvoleným zastupitelům rozvážné rozhodování ve věcech obecních a také klid a pohodu v soukromém životě.

Alej Chlum – Hajany

Alej kolem polní cesty Chlum – Hajany vysadil Menhirostav. Menhirostav je nadace, kterou v roce 1994 založil a dosud vede pan Petr Štěpán z Hajan. Nadace se zabývá především restaurováním unikátních a opomíjených lokálních historických památek, jako jsou například drobné sakrální stavby – křížky. Spolu s alejí, ve které nadace vysadila lípy, javory a moruši bílou, později budou ještě dosázeny duby, tato nadace také opravila křížek a jeho okolí u dubu, který místní nazývají Vaňáčův. Nedaleko dubu, v blízkosti křížku, v místě, kde je krásný pohled do okolí a ten přímo svádí k posezení a relaxaci, nadace zhotovila kamennou lavičku a na desku k dubu umístila báseň básníka Bohuslava Reynka. Až půjdete těmito místy, posaďte se a na chvíli se v klidu přírody zamyslete.

Výlov rybníku

Společenskou událostí je v Chlumu každý rok výlov rybníku. Dospělí pánové i malé děti loví v upuštěném rybníku drobné i větší ryby. Kapry vhodné ke konzumaci obec prodá zájemcům z řad občanů. Zbylé ryby se na zimu uloží do chlumské Sáčky, odkud na jaře putují zpět do svého rybníku.

I přes nepříznivé léto, kdy sucho způsobilo úbytek vody v rybníku, naše ryby přežily a ani jejich hmotnost nebyla výrazně nižší než při předchozích výloveh.

Rybník je v posledních letech hodně zabahněný. Zvláště nepříjemné bahno je při výlovu ryb v místě loviště u čapu. Vysoká vrstva bahna výlov ryb hodně znesnadňuje. Obec se proto rozhodla, že po ukončení výlovu bude rybník zcela vypuštěn a za pomoci techniky bude vysoká vrstva bahna z okolí čapu odstraněna.

Balón nad Chlumem

To opravdu nejsou mimozemské civilizace. To se nám jen nad obcí proháněl balón. Kdo v něm seděl nevím, ale zato si dovedu představit, že pohled na naši obec se cestovatelům líbil.

Miluše Kordulová

Naši jubilanti

prosinec 2018 – leden 2019

Koničková Božena

Batistová Jarmila

Batista Josef

Nově zvolené obecní zastupitelstvo:

Ustavující zasedání nového zastupitelstva dne 29. 10. 2018

Starosta obce: Kadlec Miloš
Místo starostka obce: Kvasníková Jaroslava
Členové zastupitelstva: Češka Pavel
Kubát Jiří
Maršík Jiří
Kvasník František
Kadlecová Tereza

Obecní zastupitelstvo projednalo:

Projednání rozpočtu na rok 2019

Podání žádosti na dotaci na komunikaci Újezd u Skaličan

Trochu kultury:

27. 10. 2018 odpoledne jsme oslavili naše posvícení. S hudbou se chodilo po celé obci, u každého se zahrála písnička, něco dobrého snědlo a vypilo. Počasí nám letos nepřálo, ale my jsme si to nenechali pokazit a celá ves se obešla s písničkou a večer se pokračovalo v hasičárně.

Na 1. 12. 2018 připravujeme na odpoledne setkání důchodců a od 17.00 hodin slavnostní rozsvícení našeho vánočního stroměčku.

A jelikož je toto vydání v letošním roce poslední, chtěla bych všem poděkovat za vše, co se společně dokázalo udělat a popřát krásný, klidný předvánoční čas a do nového roku 2019 hlavně hodně zdraví, štěstí, klidu, míru a spokojenost po celý nastávající rok 2019.

Kubátová Anna

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Nemůžete změnit druhé lidi. Buď je milujete takové, jací jsou, nebo ne. Buď je přijmete takové, jací jsou, nebo ne.“ (Don Miguel Ruiz)

Komunální volby 2018

Ať bude výsledek voleb jakýkoliv, bude to odraz vůle Vás, všech voličů... toto jsem napsala v minulém vydání SOBÁčka a odrazem vůle voličů v naší obci je to, že zastupitelstvo obce nedoznalo velkých změn. Odrazem vůle Vás, všech voličů výběrem z 32 kandidátů ze všech našich obcí je tento výsledek - na postu starostky po prvním ustavujícím jednání zastupitelstva obce zůstala stávající starostka Vladimíra Tomanová, místostarostou zůstává Bc. Karel Dobřemysl a dalšími členy zastupitelstva jsou nově Markéta Čadová, František Červený, Lenka

Fořtová, Mgr. Petra Karešová, Igor Pavel, nově Lukáš Slavíček a Ing. Jiří Vlček. Tímto bych chtěla veřejně poděkovat všem voličům, za vyjádření své vůle, končícím zastupitelům za dobrou spolupráci a hrstce občanů (slovy sedmi občanům), kteří přišli na ustavující zasedání OZ.

Zároveň děkujeme všem, kteří dokáží vyjádřit svůj názor na místě k tomu určeném a nevytváří domněnky tam, kde to je sice běžné, protože jsme v Čechách, ale není to důstojné.... Bylo by dobré se řídit tím, že co nechceš, aby jiní činili Tobě, nečini Ty jim, tedy předčasně neočernuj, nepomlouvej, nezatrcaj a neprosazuj svoji pravdu, když neznáš všechna hlediska.

Vladimíra Tomanová, starostka obce Kadov

A o čem víme, že se chystá?

- Adventní akce a zpěvy u stroměčků ve Vrbně, Lnářském Málkově, Poli a Kadově
- Sobota 8. 12. 2018 – Čerti na zámku v Poli
- 31. 12. – Silvestrovský ohňostrojek pro děti i dospělé v Poli
- 31. 12. – Silvestrovský pinčes v Kadově - bez záruky, změna vyhrazena
- 1. 1. 2019 – Novoroční pochod od viklanu v Kadově

Snažíme se, abyste všechno, co se u nás děje, mohli sledovat na našich www stránkách www.kadov.net. Zároveň děkujeme všem občanům, kteří nejsou lhostejní ke svému bezprostřednímu okolí i veřejnému prostranství a uklidí si nejen na zahradě a svém dvoře, ale i před vraty, zúčastní se brigády, iniciují, či pomohou při konání sportovní nebo společenské akce, nebo seberou zahozený papír. Velice si toho vážíme.

100. výročí založení Československa

28. října 2018 předcházelo čištění, opravy a úpravy pomníků a pamětní desky, abychom důstojně oslavili 100. výročí založení Československa a uctili památku padlých vojáků z našich obcí. V neděli 28. října položili členové jednotlivých Sdružení dobrovolných hasičů, i za účasti pár spoluobčanů, k těmto pomníkům a pamětní desce v Poli, Kadově, Lnářském Málkově i ve Vrbně věnce a zapálili svíce.

Články o ošetření lip na návsi v Kadově a o výsadbě nové lípy v Poli najdete na jiném místě SOBÁčka v rubrice „Stromy svobody“.

Výlov v Poli

Peklo v zámeckém sklepě

Brány pekelné se otevrou 8. 12. 2018 v 16.30 h.

na zámku v Poli.

Pro děti budou přichystané hry a soutěže.

Čertovská odměna zajištěna.

Vstup dobrovolný

Těšíme se na Vás, vaše peklo!!!!!!

Pouťový fotbal v Kadově

29. září proběhl v Kadově Vik-lanský pouťový turnaj v malé ko-pané. Konečně jsme se taky dočka-
li. Poprvé naši polští hoši vyhráli
1. místo. Měli jsme nejlepšího střel-
ce i brankáře turnaje. Jako odměnu
od hasičů dostali mandlový dort.

Děkujeme za reprezentaci obce
Pole.

Markéta Čadová

Kachny v Poli

Na jaře si hasiči v Poli pořídili 15 kachen. Jako domov jim vybrali vodní nádrž na návsi v Poli. 14. září se vyhlásilo veřejné škubání kachen a účast mile překvapila. Každý měl svůj úkol od smolení až po porcování. Pohár za škubání dostaly Sofinka a Vaneska, kdy škubání byla jejich premiéra a zvládly to na jedničku. Úkol byl jasný: upéct do soboty 7 kachen, udělat bramborové a kynuté knedlíky a červené zelí. Sedělo se ve stanu a hrálo se na kytaru. Přišla i naše paní starostka a myslivci. Dalších 7 kachen nás ještě tento rok čeká, ale na sezení venku už to bohužel nebude.

Volby v Kocelovicích

Hlavní událostí letošního podzimu, tak jako v dalších obcích a městech po celé České republice, byly volby do zastupitelstev obcí. Po čtyřech letech měli občané opět možnost zvolit si nové vedení ve svých samosprávách. Přestože oproti minulým volebním obdobím u nás v Kocelovicích bylo rozhodnuto prakticky již před začátkem voleb, jelikož kandidovalo pouze jedno sdružení - „Naše Kocelovice“, volební účast 58,02 % byla mnohem vyšší než celorepublikový průměr (47,34 %). Všem voličům, kteří přišli k volbám, patří velké poděkování. Nové devítičlenné zastupitelstvo sestává jak z členů z minulého zastupitelstva obce, tak i členů nových.

Ustavující schůze se konala v sobotu 27. října. Po složení slibu každého zastupitele přišla na řadu volba starosty a místostarosty obce. Starostou se na další čtyři roky stal opět Ing. Karel Lukáš. Místostarostou pak nadále zůstává Jan Ráž. Ani u předsedů finančního a kontrolního výboru nenastala oproti minulým rokům změna, Ing. Štěpánka Vonášková bude nadále předsedkyní finančního výboru, Václav Čadek pak výboru kontrolního. Následovala volba předsedů dalších výborů. Pro výbor životního prostředí byl předsedou zvolen Martin Lukáš, předsedkyní kulturního výboru se stala Tereza Valachová, výbor pro komunikaci

s občany povede Bohuslava Antonyová, správu obecního majetku bude mít na starosti Ladislav Mach a výbor zemědělský povede Josef Vonášek. Tímto byl oficiální program ustavující schůze naplněn. Dále následovala nezávazná debata o tom, čím se bude zastupitelstvo v nadcházejícím volebním období zabývat. Hlavním bodem příštího zasedání bude sestavení rozpočtu pro rok 2019.

A abych nepsal pouze o politice. Pomalu, ale jistě se nám blíží konec roku. Letošní hojná úroda je dozajista ze všech zahrad, polí a luk sklizena a příroda potřebuje načerpat sílu do nové sezony. Přichází zimní čas a s ním ty nejkrásnější svátky v roce. A protože Vánoce jsou hlavně o tradicích, tak ani v naší vísc nebudeme zaběhnuté zvyky měnit. Opět mě letos kontaktoval svatý Mikuláš a přislíbil, že pokud vše vyjde tak jako v minulých letech, dorazí nás se svými pomocníky poctit svou návštěvou. Kulturní komise pak připravuje na Štědrý den zpívání koled, které se bude konat od 16 hodin u vánočního stromu před místní hospůdkou.

Na závěr mi dovolu, abych Vám popřál příjemné prožití vánočních svátků. Prožijte je šťastně se všemi, na kterých Vám záleží, nepodlehnete předvánočnímu shonu a do nového roku pak hodně štěstí, spokojenosti a hlavně pevného zdraví, které je to nejdůležitější.

Martin Lukáš

Běh K-H-K 2018

V sobotu 22. září se v Kocelovicích sešli běžci na 12. ročníku běhu Kocelovice-Hornosín-Kocelovice, který tradičně pořádá obecní úřad. Startující se k závodu přihlašovali od 9 hodin před hospodou, uvnitř se pak mohli převléci a nechat i své věci. V deset hodin zazněl startovní výstřel a 39 závodníků (33 mužů a 6 žen) vyrazilo na trať dlouhou 6,7 km. Podmínky pro běh byly příznivé, po horkém létě se konečně ochladilo na

17°C, jen silnější vítr zpomaloval závodníky na některých úsecích trati. Byly vypsány kategorie podle věku, nejvíce byla obsazena kategorie mužů 50-59 let.

Závodníci proběhli částí Kocelovic, pak kolem rybníků Velký a Protivec a poté trať začala stoupat do Hornosína. Od začátku Hornosína trasa začala klesat, ale od čtvrtého kilometru čekalo na běžce další táhlé stoupání podél lesa U soudných. Následovala zvlněná část trati a po ní seběh z Kněžského vrchu do cíle v Kocelovicích u hospody. Závod vyhrál Pavel Štěpáník ze Sušice (čas 22:56, kategorie M1), druhý doběhl vítěz předchozích dvou ročníků Zdeněk Zeman z Blatné (24:01, M1), třetí místo obsadil Radek Valíček ze Strakonice (25:50, M2). Z žen byla nejrychlejší Ludmila Dokulilová ze Sokola Stachy (29:24, Z3), která porazila závodnice z mladších věkových kategorií. Druhá doběhla Jitka Dušková startující za TT e.ON Tábor (30:27, Z2), třetí pak Dana Svobodová z Příbrami (36:33, Z3). Nejrychlejší Kocelovákem byl člen místního sboru dobrovolných hasičů Daniel Maňhal (28:50, M1), který doběhl v absolutním pořadí na 12. místě. Všichni startující závod dokončili.

Po doběhu čekalo na závodníky občerstvení, při kterém probírali své výkony a organizátoři mezitím vyhodnotili pořadí. Před vyhlášením výsledků starosta Kocelovic Karel Lukáš letošní závod zhodnotil, poděkoval závodníkům za účast a předal diplomy a ceny prvním třem v jednotlivých kategoriích.

Trasa závodů není lehká, běžce čekají dvě táhlá stoupání, závod je ale podle ohlasů oblíbený. Mnozí ze startujících se ho účastní pravidelně, často od prvního ročníku. Účastní se ho jak rekreační běžci, tak běžci výkonnostní, kteří tak porovnávají své výsledky.

V Kocelovicích rádi přivítáme běžce i v roce 2019 (20. září), a to na 13. ročníku běhu Kocelovice-Hornosín-Kocelovice, a věříme, že na startu bude více účastníků než letos.

Martin Holan

Přehled počasí v září a říjnu 2018 v Kocelovicích a blízkém okolí

Oba měsíce byly teplotně nadnormální. Září mělo průměrnou teplotu 14.5°C, normál je 12.7°C. Nejvyšší teplota v září byla naměřena 28.3°C. Nejnižší pak 26., -2.0°C., při zemi -5.3°C. V září bylo 6 letních dnů (s max. teplotou 25°C a více) a jeden den mrazový. Při zemi byly 4 dny s teplotou pod nulou. Srážkově bylo září nadnormální, spadlo 60.6 mm srážek (výpar byl 59.0 mm). Nejvíce napršelo 13. září, 20.9 mm. V září bylo 13 dnů se srážkami. Sluneční svit v září byl výrazně nadnormální, slunce svítilo 220.7 hodin, normál je 157.3 hodin. 12. září slunce svítilo 12.3 hodin, dva dny nesisvítilo vůbec. Průměrná rychlost větru v září byla 2.7 m/sek s největším nárazem 25.2 m/sek 23. V září byly 4 dny se silným větrem a jeden den s bouřlivým. V září byly 4 dny s bouřkou, 5 dnů s mlhou, 4 dny byly jasné a 7 dnů zatažených.

Říjen měl průměrnou teplotu 9.8°C, normál je 7.8°C. Žádný letní den se již nevyskytl, byly dva dny mrazové a v pěti dech byla teplota pod nulou při zemi. Nejvyšší teplota naměřená v říjnu byla 22.7°C (11.10.), nejnižší -1.5°C (31.10). Za zmínku stojí výrazné změny teploty v posledních dnech měsíce, oteplení i ochlazení o téměř 15°C během krátké doby. Srážkově byl říjen podnormální, napršelo 31.8 mm, normál je 40.1 mm (výpar byl 37.4 mm). Nejvíce napršelo 27. října, 14.7 mm. V říjnu bylo 11 dnů se srážkami. Sluneční svit byl v říjnu výrazně nadnormální, slunce svítilo 155,1 hodin, normál je 112,0 hodin. Nejvíce slunce svítilo 5. října, 10.9 hodin, 3 dny slunce nesisvítilo vůbec. Průměrná rychlost větru v říjnu byla 3.7 m/sek, maximální náraz větru byl 21.3 m/sek 24.10. V říjnu bylo 8 dnů se silným větrem, 8 dnů s mlhou, 3 dny jasné a 10 zatažených. Bouřky se již nevyskytly.

Vladimír Kovář,
meteorologická stanice Kocelovice

Komunální volby 2018

Naši obec v novém čtyřletém období povede nový starosta ing. Václav Křivanec mladší a také nový místostarosta Martin Burda.

Oslava „40“

12. října nás pozval na svou oslavu Kája Šperlík na mysliveckou chatu. Popřát mu šli sousedé, i když už tady „nebydlí“, slavil svoji 40. Na jeho oslavě mu hrála „Piňkoláda“. Hráli moc hezky, na jejich harmoniku si zahrál

i zazpíval Dominik Majer. Jeho premiéra měla úspěch, za svou hru sklidil velký aplaus. Doufáme, že nám někdy zahraješ při našich akcích. Kájo, ještě jednou vše nejlepší hodně zdraví od všech sousedů.

Marie Kovářová

Posvícení v Lažánkách

V sobotu 3. listopadu 2018 jako každý rok v naší obci si ženy oblečou svoje kroje a projdou vesnicí v doprovodu harmoniky a bubínku. V každém stavení se zazpívá, zatancuje a je veselo, nikde nechybí výborné pohoštění na zdraví a zahřátí štamprdička. Když se obejde ves, zajdeme ještě do klubu turistů, přijdou i naši manželé.

Musíme poděkovat harmonikářce Evě a Františkovi, který hraje na bubínek, bez nich by to nebylo ono. V klubu se k nim připojil ještě harmonikář pan Běle a nejmladší harmonikář Dominik, který již hraje výborně. Zpívalo se a hrálo do pozdních večerních hodin, ještě jednou děkujeme. Tento nápad vznikl v roce 2010, kdy se šlo v přestrojení za pány, postupem času jsme si nechaly ušít kroje. Je dobře udržovat tyto zvyky, o posvícení aspoň vesnice trochu ožije.

Marie Kovářová

Druhá svatba v tomto roce v naší vesničce. Týden před svatbou udělali mladí krásně nazdobenou bránu pro novomanžele u Křivanců. Své ano si řekli na zámku Blatná 21. září 2018 Josef a Jarmila, nyní novomanželé Křivancovi. Jako vždy jim přišly ženy zatáhnout, popřát do manželství s připitkem a předat dárek. Jelikož jsme dostaly jako výslužku velkou krabici chlebičků a několik lahví dobrého moku, udělaly jsme si krásné posezení pod lípami. Podpořit nás přišli i naši manželé. Vůbec nám nevadilo, že se přehnal i menší bouřka a drobně přšelo. Povídalo se a veselo bylo do pozdních večerních hodin. Ještě jednou přejeme novomanželům hodně krásných chvil v manželství.

Marie Kovářová

Vzpomínky na tradice

V klubu turistů za okny verandy je výstava fotek: Vzpomínka na posvícení - rok 2010 až 2017. Je třeba si zavzpomínat na veselé tradice v naší vesnici a zdokumentovat.

Marie Kovářová

Po stopách praotce Čecha

Na výlet v sobotu 6. října se jelo autobusem. Šlo se na horu Říp po stopách praotce Čecha. Bylo krásné počasí, výstup byl náročný. Na vrcholu se někteří podívali do rotundy sv. Jiří a Vojtěcha. Škoda, že chybí schody, byl by krásný výhled do kraje. Horší cestou, dost krkolomnou druhou stranou zpět, ale všichni jsme to zvládli. Nakonec jsme se v Mělníku podívali na soutok Labe s Vltavou, někteří navštívili kostnici. Všichni si prohlédli město a každý si dal něco dobrého. Výlet se vydařil tak zas příští rok třeba do ZOO, ale uvidí se.

Marie Kovářová

Z dotačních prostředků jsme v červnu zakoupili interaktivní tabuli, na které jsme se začali vzdělávat podle programů „Interaktivní školička“. V současné době je tato pomůcka s novou vzdělávací metodou mezi dětmi velmi oblíbená a nám pomáhá upevňovat u dětí získané znalosti a dovednosti.

A protože čas rychle letí, než jsme se rozkoukali a blíže poznali, nadešel měsíc říjen a s ním podzim ve své plné kráse. Počasí nám přálo, a tak jsme často pořádali vycházky do okolní přírody. A z nich jsme si přinášeli mnoho rozmanitých plodů a různobarevných listů. K výzdobě školky jsme využili pařezy z lesa, které nám p. Machovec V. připravil pro tvoření. Tak vznikly „domečky pro skřítky“. Děti za pomoci paní učitelky tyto domečky krásně dozdobily. Také při tvořivé dílně rodičů s dětmi jsme využívali pouze přírodniny. Rodiče za pomoci svých dětí vytvářeli překrásné podzimní věnce. Pak si mohli prohlédnout vystavené dětské práce i výzdobu v celé školce. Tím jsme vytvořili opravdovou atmosféru podzimního období. Prožili jsme si podzim v celé jeho kráse a se vším, co k němu patří.

I pro další měsíce máme naplánovány akce pro děti, na které se již teď těší. 21. 11. uvidíme pohádku „Vánoce kocoura Mikeše“ od divadla Kašpárek. Tak jako každý rok, 5. 12. nás navštíví Mikuláš s čertem. Dále plánujeme na 11. 12. besídku spojenou s předvánočním posezením s rodiči. A pak už budeme čekat na Ježíška.

Za Mateřskou školu Lnáře: Alena Mašková

Komunální volby 2018 ve Lnářích

Tak jako v celé republice, proběhly i ve Lnářích ve dnech 5. a 6. října volby do zastupitelstva obce. Kandidovala dvě uskupení – Naše obec a LNÁŘE NÁŠ DOMOV. Zastupitelstvo obce Lnáře je sedmičlenné a byli do něj zvoleni tito zastupitelé:

Pořadí	Zvolený zastupitel	Preferenční hlasy
1.	Petr Vávra , důchodce, Lnáře (Naše obec)	205
2.	Ing. Josef Honz , projektant, Zahorčice (Naše obec)	202
3.	Mgr. Vladimír Červenka , archivář, Lnáře (Naše obec)	199
4.	Ing. Zdeněk Majer , ředitel PL, Lnáře (Naše obec)	198
5.	Jitka Hlavsová , bankovní poradce, Lnáře (Naše obec)	187
6.	Alena Mašková , učitelka MŠ, Lnáře (Naše obec)	173
7.	Ing. Radek Andrie , Policie ČR, Lnáře (LNÁŘE-NÁŠ DOMOV)	115

Ustavující schůze nového zastupitelstva se konala ve středu 31. října od 18:30 v zasedací síni obecního úřadu Lnáře. Starostou obce byl zvolen Ing. Josef Honz, 1. místopředsedou Ing. Zdeněk Majer, 2. místopředsedou Mgr. Vladimír Červenka, předsedou finančního výboru Petr Vávra a předsedkyní kontrolního výboru Jitka Hlavsová.

Vladimír Červenka

Mateřská škola Lnáře Podzimní hrátky

Ve školním roce 2018/2019 jsme přivítali nové děti, které se dobře zapojily do našeho kolektivu.

Z projektu „Máme rádi naši školu ve Lnářích“, který financuje Evropská unie, k nám od 1. 9. 2018 nastoupila na pozici školní asistentky Bc. Pavla Dohnalová.

Základní škola Lnáře Zahájení nového školního roku

Krásné léto plné sluníčka skončilo, skončily prázdniny a začal nový školní rok. V pondělí 3. září se otevřela brána naší školy a přivítala všechny odpočaté žáky plné dojmů z prázdnin do školních lavic. Asi nejvíce natěšení byli ti nejmenší - prvňáčci, kteří přicházeli se svými nejbližšími, a ti jim byli velkou oporou. Odměnou a vzpomínkou na první školní den jim byl pamětní list a kornout plný sladkostí.

Nový školní rok zahájila paní ředitelka Jitka Venclová přivítáním všech přítomných a seznámila je s organizací školního roku. Nechybělo ani několik slov paní starostky Stanislavy Maškové o stavebních úpravách školního dvora a o udělení výjimky z počtu žáků, kterou zastupitelé Obce Lnáře schválili na srpnovém zasedání.

V letošním školním roce bude naši školu navštěvovat celkem 41 žáků, z toho 8 prvňáčků.

Přeji všem dětem, aby vše nové zvládly společně se svými paní učitelkami a rodiči s úsměvem.

Jaroslava Boušová, vychovatelka ŠD

ZŠ a MŠ Lnáře

Jak již v předchozím příspěvku zaznělo, přivítali jsme osm prvňáčků, kteří se ve školním prostředí rychle „rozkoukali“ a skamarádili se svými staršími spolužáky. Písmenkové pohádky Ladislava Horníka, jež doprovázejí počáteční výuku čtení v naší škole už hezkých pár let, jsou pro malé žáčky opravdovým potěšením. Vždyť kdo by si nechtěl poslechnout nápadité příběhy a přitom se ještě naučit řadu nových písmenek? Výuku čtení vyučujeme již třetím rokem metodou splyvavého čtení SFUMATO.

V naší škole se vzdělává několik žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, s nimiž pracují dvě asistentky pedagoga a z projektu MŠMT – OPVVV Podpora škol formou zjednodušeného vykazování – Šablony ZŠ a MŠ II. je financována školní asistentka. V rámci tohoto projektu probíhá v odpoledních hodinách doučování žáků ohrožených školním neúspěchem. Školní výsledky žáků docházejících na doučování se zlepšují, a proto považuji v této oblasti zapojení se do tohoto projektu za velmi přínosné.

Teplé slunečné podzimní dny přímo vybízely k hrám na školním hřišti během pobytu ve školní družině i v rámci výuky tělesné výchovy. Mezi očekávané podzimní radovánky patřila i tradiční drakiáda. Letos jsme si na větrné počasí museli sice počkat, ale nakonec jsme si s pestrobarevnými draky opravdu pořádně zalétali a dokonce i zasoutěžili o drobné dárečky a hezké diplomy. K podzimu patří neodmyslitelně i výlovy rybníků. Ve Lnářích i v okolí se nachází rybníků poměrně dost, ale my jsme si nenechali jako obvykle ujít výlov rybníka Veského. Největším zážitkem pro všechny byly ryby chycené v kádi. Školáci se předháněli, kdo si kterou rybu vezme do ruky anebo si ji pohladí.

Začátkem října se školáci společně s kamarády ze školky pobavili příběhem „Kamarádství nad zlato“ v podání pražského Divadla Kolem.

V rámci soutěže „Máme rádi zvířata“ žáci naší školy sbírali kaštan

a žaludy. Letošní úroda těchto přírodnin byla opravdu velká. Celkem děti nasbíraly 1.492 kg kaštanů a 925 kg žaludů. Díky pilným sběračům budou mít v zimě o potravu postaráno zvířátka ze sedlické obory.

Posvícenskou tradici si připomněli malí kuchtíci při kroužku vaření výrobou ozdobiček. Do samotné Soutěže o nejhezčí hnětynku se zapojily téměř všechny děti, které si samy doma hnětynku ozdobily a donesly ji do školy. Vykouzlené třípatrové, čtyřpatrové kytičky, srdíčka i namalovaný Lnářský zámek a mnoho dalších uměleckých děl hodnotili kromě žáků i všichni pedagogičtí zaměstnanci. A čí hnětynky dostaly největší počet hlasů? Terky Chourové (1. místo), Nikolky Čadové (2. místo), Majdy Turkové a Matyáše Pošty (3. místo).

Během podzimního tvoření Hrátky s kaštánky jsme vytvářeli zajímavé dekorace, panáčky, zvířátka a též dílka abstraktní podněcující fantazii všech návštěvníků školy. Hlasování o nejhezčí výrobek nebylo letos vůbec jednoduché. Nakonec žáci a pedagogové rozhodli o vítězství šikulek Marušky Honzové (1. místo), Matyáše Voříška (2. místo) a Nikolky Čadové (3. místo).

Posledního října si žáci i spaní učitelkou v hodině angličtiny formou her a soutěží připomněli halloweenský svátek. Ve strašidelných převlecích budili patřičnou hrůzu zejména u nejmenších spolužáků. Ale naštěstí to bylo jenom „jako“.

Bližící se adventní čas budeme prožívat přípravami na vánoční koncert a výstavu, a pak už budeme očekávat Ježíškův příchod. Těšte se spolu s námi.

Jitka Venclová, ředitelka školy

70 let Mysliveckého spolku Stráže Lnáře

Sedmdesát let je celý lidský život. Sedmdesát let v životě spolku je období, ve kterém se protínají osudy, obětavé práce mnoha jeho členů. Postihnout 70 let pestré činnosti a vývoj spolku je v krátkém článku velmi obtížné. A tak stručně, jak šel čas.

Rok 1948 nebyl jen rokem velkých změn ve společenském zřízení, ale umožnil všem lidem věnovat se výkonu práva myslivosti. Také ve Lnářích se našla řada občanů, milovníků přírody, kteří chtěli věnovat svůj volný čas péči o zvěř, její ochraně a lovu. Stát se myslivcem znamenalo vykonat předepsané zkoušky. Zájemcům byli v tomto směru nápomocni radou, zapůjčením odborné literatury, organizováním přednášek a svými praktickými radami nadlesní Josef Cingroš a lesní inženýr Jan Pecka.

Myslivecký hospodář Jiří Hájek byl spolu s dlouholetým předsedou Zdeňkem Koubou hnacím motorem lnářského mysliveckého sdružení (archiv autora příspěvku)

kamenosochař jako místopředseda, Petr Haferník, instruktor autoškoly jako pokladník, František Holub, příslušník SNB jako jednatel, Bohumír Lehečka, příslušník SNB, Václav Šatava, zemědělec, Jaroslav Štěpánek, zemědělec jako předseda, František Vávra, baštýř, a Karel Zíka lesní hajný, všichni ze Lnář.

Ostatní neměli o vstup zájem. Bylo rozhodnuto, že Josef Langmajer a František Hájek budou zváni jako lovečtí hosté. V prosinci se uskutečnil první hon, který ukázal nízké stavy zvěře. Výměra honitby činila 564 ha, nájemné 2.500 Kč. Pět členů si nakoupilo štěňata lovečkých psů.

Roku 1961 vznikla sloučením MS Lnáře, MS Tchořovice a MS Hajany Myslivecká společnost Stráž se sídlem ve Lnářích. Nová honitba MS Stráž Lnáře zaujímala plochu 1 371 ha, z toho MS Lnáře 531 ha, MS Tchořovice 455 ha, MS Hajany 385 ha. Členy byli: František Buchal, Václav Drnek, Karel Drnek, Petr Haferník, František Holub, Václav Kopáček, Bohumír Lehečka, Václav Machovec, Václav Martínek, František Motyka, Josef Říšský, Václav Šatava, Jaroslav Štěpánek, Bohumil Šorna, Jan Tetauer, Vítězslav Tuháček, Josef Týma.

V červnu 1961 byl promítnut členům MS Lnáře film „Koroptví ráj“, natočený o jejich chovatelské práci a snaze zachovat početné stavy koroptví. V roce 1963 změnil nový zákon o myslivosti názvy mysliveckých spolků na myslivecká sdružení.

Letošní beseda o myslivosti pro MŠ Lnáře (archiv autora příspěvku)

Po pečlivé přípravě vykonali v říjnu myslivecké zkoušky, mimo dvou adeptů, všichni uchazeči úspěšně.

Na 10. listopadu 1948 byla svolána ustavující schůze Myslivecké společnosti (dále jen MS) ve Lnářích, které se zúčastnili občané Lnář František Balek, František Buchal, Josef Beneš, Petr Haferník, František Hájek, František Holub, Josef Langmajer, Bohumír Lehečka, Václav Šatava, Jaroslav Štěpánek, František Vávra a Karel Zíka. Ustavující schůzi řídil předseda honebního výboru ve Lnářích pan Josef Beneš. Zakládajícími členy lnářské myslivecké společnosti se stali František Balek, zemědělec jako myslivecký hospodář, František Buchal,

MS Stráž Lnáře byla z moci úřední odebrána část honitby v Tchořovicích ve prospěch Státních lesů. Byl odebrán les Kupcovy včetně rybníků Kupcovy Malé a Velké. Snaha Státních lesů a Okresního národního výboru (dále jen ONV) Strakonice o získání rybníku Dolejší a části honitby až po železniční trať Tchořovice – Blatná se nezdařila.

Z dalších dějin MS Stráž Lnáře v 60. letech připomeňme zákaz lovu koroptví roku 1961, návštěvu zahraničních lovců z Itálie v listopadu 1964 (119 zajců a 119 kohoutů bažanta) či hon pro hosty Čedoku z Belgie v srpnu 1965 (111 kachen).

Roku 1971 byl ve Lnářích uveden do provozu kulturní dům a s tím zahájena nová tradice reprezentačních plesů Mysliveckého sdružení Lnáře

V září téhož roku byl uloven první kus černé zvěře „Na kamenité“ nad Dolejším rybníkem. Na ulovení se podílel předseda sdružení Hájek Jiří st. a host sdružení Jiří Hájek ml. Ulovený kňour o hmotnosti 120 kg, vyvržený vážil 93 kg. V hostinci v Hajanech byl završen jeho osud. Byla připravena hostina pro členy sdružení a jejich rodinné příslušníky.

Roku 1973 se účelově rozděluje MS Stráž Lnáře. Snaha myslivců z Kocelovic se s pomocí tlaku Státních lesů odtrhnout a získat les Kobyla vedla k dohodě o rozdělení Mysliveckého sdružení Stráž Lnáře na Myslivecké sdružení Lnáře a Myslivecké sdružení Hajany (Tchořovice-Hajany). Rozdělením se snížila výměra honitby a odtržení lesa Kobyla nebylo možné provést.

V roce 1976 dochází z iniciativy vlastníka půdy Jednotného zemědělského družstva (dále jen JZD) Lnáře ke sloučení tří mysliveckých sdružení vykonávajících právo myslivosti na jeho pozemcích. Nově sloučené Myslivecké sdružení Lnáře hospodaří na výměře 2.619 ha. Po zániku Československých státních statků je k honitbě přiřazena jejich bažantnice, kde vzniká kooperační bažantnice mysliveckých sdružení. Honitba MS Lnáře se rozšířila na 3.230 ha.

Členy MS Lnáře v této době byli: Miloslav Bouše, František Buchal, Roman Buchal, Petr Haferník, Jiří Hájek st., Jiří Hájek ml., Josef Jareš, Bohumír Lehečka, Václav Machovec, Metoděj Nováček, Václav Šatava, Václav Šlehubr, Jaroslav Štěpánek, František Štencel, Vlastimil Dvořák z MS Lnáře, Karel Drnek, Václav Drnek, Jiří Drnek, Josef Fořt, Zdeněk Kouba, Vladislav Koželoužek, Alexandr Krynický, Václav Kopáček, Karel Kacík, Václav Martínek, František Motyka, Jan Prázdny, Jiří Říha, Josef Říšský, Bohumil Šorna, Vítězslav Tuháček z MS Tchořovice a Antonín Blovský, Alois Benda st., Alois Benda ml., Václav Diviš, Josef Fousek, Josef Jiřinec, František Klain, Václav Motejík, Ladislav Muzika, Miloslav Rajchard, MUDr. Zdeněk Rod, Václav Lukáš, František Vávra z MS Kocelovice. Celkem mělo tehdy Myslivecké sdružení Lnáře 44 členů.

Společenské změny nastartované koncem roku 1989 se projeví i v životě našeho mysliveckého sdružení. Byly to ambice několika členů z Kocelovic a jednoho z Hajan v nové porevoluční době s cílem rozbit sdružení, získat moc a utrhnout si pro sebe co nejvíce. To se jim nakonec za pomoci některých nových funkcionářů ONV Strakonice podařilo v roce 1991. Hranice honitby MS Kocelovice byly vytvořeny za podpory ONV dle představ Kocelovických. Do nové lepší honitby MS Kocelovice vstoupilo 10 členů, většinou místních. Zbýlých 33 členů se rozhodlo zůstat v menší a pro chov zvěře méně výhodné honitbě. Bylo tedy vytvořeno Myslivecké sdružení Stráže Lnáře s výměrou honitby 1.439 ha, z čehož orná půda tvořila 1.040 ha, lesní půda 296 ha, vodní plochy 64 ha a ostatní plocha 39 ha.

Členy MS Stráže Lnáře byli: Miloslav Bouše, František Brož, Roman Buchal, Alois Benda, Jaroslav Čadek, Antonín Doskočil, Vlastimil Dvořák, Karel Darda, Josef Jareš, Jiří Hájek st., Jiří Hájek ml., Václav Hanzlík, Ladislav Končal, Václav Kopáček, Zdeněk Kouba, Alexandr Krynický, Vladislav Koželoužek, Bohumír Lehečka, Ing. Eduard Levý, Karel Machovec, Jaroslav Machovec, Jan Nečesal, Metoděj Nováček, Miloslav Ondrák, Jiří Říha, Miroslav Říkovský, Karel Šíma, Václav Šlehubr, František Štencel, Jiří Trefný, Karel Velek, Josef Vonášek a Václav Vydra.

V roce 2018 má Myslivecký spolek Stráže Lnáře 26 členů a tři adepty.

Společenská angažovanost členů MS Lnáře

I když kroniky mysliveckého spolku nezaznamenaly vše, je z dostupných údajů patrné všestranné zapojení členů mysliveckého spolku do života v obcích, na pomoc lesu i zemědělství. Podíleli se brigádnickou prací pro místní národní výbor (dále jen MNV) ve Lnářích na zvelebení obcí (kulturní dům ve Lnářích, prodejny potravin ve Lnářích a Tchořovicích, výstavba budovy MNV a hasičské zbrojnice ve Lnářích, hostince v Tchořovicích atd.). Od roku 1949 do roku 1991 odpracovali pro MNV celkem 7.564 hodin, pro zemědělství 7.878 hodin, pro lesy 1.786 hodin (včetně výsadby 151.115 kusů lesních stromků) a pro myslivost 42.556 hodin.

Povinné dodávky zvěře pro zásobování trhu byly určovány od roku 1949 do roku 1989 státními orgány ve výši 30–40% z plánovaného odstřelu zvěře. Zvěř se odevzdávala do výkupních míst podniku Potravinářské jednoty.

Od roku 1958 byl nařizován odchyt živé zvěře pro státní podnik INTERLOV, který živou zvěř vyvážel do Francie, Itálie. Do roku 1988 bylo odchytáno 1.182 zajíců, do roku 1976 bylo odchytáno 1.442 bažantů a do roku 1961 bylo odchytáno 134 koroptví.

Kooperační bažantnice

Po ukončení činnosti státních statků přechází pozemky do správy JZD Lnáře. Někteří pracovníci ONV a Okresního výboru Českého mysliveckého svazu ve Strakonících chtějí vytvořit na pozemcích zanikajících statků vlastní honitbu rozšířenou o část honitby MS Lnáře a Kadov. To se jim pro odpor mysliveckých sdružení nepodařilo, a tak v roce 1977 vzniká Kooperační bažantnice mysliveckých sdružení Blatenska. Tato kooperace je provozována do roku 1990. Vstoupilo do ní 16 sdružení: MS Bělčice, MS Blatná I, MS Blatná II, MS Blatenka, MS Buzice, MS Čečelovice, MS Kadov, MS Lnáře, MS Mačkov, MS Drahenický Málkov, MS Mužetice, MS Myštice, MS Předmíř, MS Sedlice, MS Škvořetice a MS Uzenice.

Myslivecké sdružení Lnáře se stalo správcem Kooperační bažantnice. Kooperaci řídilo 9 zástupců členstva a předsedou sdružení byl zvolen člen MS Lnáře Ladislav Koželouzek. Ten řídil kooperaci do roku 1987, kdy ho vystřídal jiný člen téhož MS Miloslav Bouše.

Kooperační bažantnice dodávala pro své členy ročně okolo 12.000 ks bažantů zvěře, která byla vypouštěna do volné přírody.

Členové MS Lnáře se významně podíleli na správě a práci kooperační bažantnice. Za 12 let její existence odpracovali 6.673 hodin. Do volné přírody vypustily 10.339 kusů bažantů zvěře.

Chov kachny divoké

Stále se snižující stavy divokých kachen na rybnících přiměly členy MS v červnu 1980 k návštěvě Lesního závodu Opočno, kde prováděli umělý odchov kachny březňačky. Po návštěvě se dali lnářští myslivci do budování odchovné voliéry pro kachny na rybníce Kuchyňka pod kombinátem. Z Opočna dovezli základ chovného hejna 40 kachniček a 12 kačerů. První odchov se uskutečnil v prostorách kooperační bažantnice.

O chovné hejno se vzorně staral a líhnutí kontroloval Jaroslav Machovec, o vypouštění a odchov na rybnících se dělili ostatní členové sdružení v čele s dlouholetým funkcionářem panem Františkem Buchalem. Postupně se chov kachny divoké rozšiřoval, opatřily se vypouštěcí prostory a vlastní líheň s teplou odchovnou.

Chov kachen je strategickou činností myslivecké společnosti, napomáhající zachování čisté formy a početních stavů kachny březňačky nejen na lnářských rybnících. Z uznaného chovu divoké kachny, který je pod přísným veterinárním dozorem, jsou kachňata dodávána zájemcům po celé ČR.

Od povodní v roce 2002 je nutné všechna naše kachňata vypouštěná do honitby očkovat proti botulismu. Neočkováná na rybnících brzo uhynou.

Na rybníky vypouštíme ročně okolo 1.700 kusů čtyřtýdenních očkovaných kachňat.

Členové mysliveckého spolku ve Lnářích odpracují k zajištění krmiva pro odchov kachny březňačky, zimní přikrmování zvěře, obnovu mysliveckých zařízení, obnovu pachových ohradníků u silnic ročně cca 2.950 hodin. K tomu nakoupí 125q granulovaného krmiva, 230q obilovina léčiva a veterinární prostředky v hodnotě cca 67.000 Kč.

Myslivecké plesy

Od svého založení pořádali členové Mysliveckého spolku Lnáře taneční zábavy nejen pro své blízké, ale i pro své spoluobčany. Prvními organizátory těchto zábav, které nazývali „Poslední lečič“ byli Petr Haferník a Bohumír Lehečka. Do příprav byly zapojeny celé rodiny myslivců. Zejména v počátcích, kdy byl ještě přidělový systém dodávek potravin, nebylo snadné připravit pro účastníky zábav pohoštění.

V roce 1971 byl slavnostně otevřen nový kulturní dům a začíná éra mysliveckých reprezentačních plesů. Jejich věhlas se šířil po celých Čechách. Ve Lnářích vystupovali s pomocí kamarádů myslivců přední umělci, hudebníci z Prahy. Hostovala zde Helena Vondráčková, Petr Rezek a další. Na přípravě plesu se podíleli všichni členové Mysliveckého sdružení Lnáře. O pohoštění účastníků se staral Petr Haferník se svými spolupracovníky. Výzdobu sálu, květinové aranžmá, jakož i aranžmá

Tombola na mysliveckém plese v roce 2017 (archiv autora příspěvku)

tomboly, obdivované všemi účastníky plesu, připravoval a vymýšlel Jiří Hájek st., jemuž vydatně pomáhal jeho kamarád Metoděj Nováček.

Po roce 1990 se snažíme navázat při přípravě a organizaci plesů Myslivecké společnosti Stráže Lnáře na své předchůdce. I když jsme vypustili slovo reprezentační, snahou je připravit kvalitní, příjemné prostředí pro spokojenou zábavu všech účastníků.

Ing. Eduard Levý,
předseda MS Stráže Lnáře

Trocha historie nikoho nezabije 100 - dnes o „vzniku republiky“ (VI.) - rok 1918

(citace ze zahorčické kroniky)

V říjnu 1918 cítil každý, že nastává konec litice válečné a že něco neobyčejného přijde, že něco visí ve vzduchu. Nadešel konečně den, kdy dočkal se národ zubožený třistaletou porobou ztročený, válečnými útrapami sesláblý východu svého slunce. Nadešel den, pro nějž trpěla předešlá pokolení, pro nějž tekly slzy i krev našich předních mužů a žen, pro nějž žalárování naši národní pracovníci a jej náš veliký Komenský v „Kšaftě umírající matky jednoty československé“ svým věšteckým duchem předpověděl- Nadešel 28 říjen, den jásoty, den radosti, den nového rána den svobody. V Praze Národní výbor za účasti ohromných mas lidí prohlásil samostatnost národa. Svržena dynastie Habsburská rozetnuty okovy poroby národ sám ujal se správy věcí svých.

NA ZDAR ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLICE
AŽ ŽIJE PRVNÍ PRESIDENT TOMÁŠ MASARYK
ZDRÁV BUĎ NÁRODE ČESKOSLOVENSKÝ

Do Zahorčic přišli první zprávy o prohlášení samostatnosti až druhý den 29. dne brzo odpoledne. Mnohým občanům bylo divné že předpolední vlak přijedší od Blatné do Lnář dlouhou dobu pískal. Někteří lidé se domnívali že se stalo nějaké neštěstí a podobně.

Po krátké době dozvěděli se že vlak Lnářema projíždějící byl celý ověnčený a pískáním zvěstoval radostnou zprávu o ukončení války o prohlášení samostatnosti. Zpráva tato i v prostém našem lidu vyvolala veliké nadšení, hned ten den obecní zvoník vyzváněl jako se vyzváněl zemřelým.

Hned druhého dne časně ráno bylo slyšeti silný rány od Lnářského kláštera, případ ten se vysvětlil neboť tam střelil z hmoždířů klášterní kněz Alipius (pozdější farář Československý) v polích na „háječkách“

Dále byly vytrhávány obrazy císaře kde jaké byly, naboďány na vidle a hozeny do vody. Lid jásal, razem zapoměl na pražitá utrpení a jako děcko těšil se na nový život. Zpráva o naší samostatnosti ač vzbudila zde nesmírné nadšení a radost, přec vcelku přijata jako věc samozřejmá.

Prvé týdny naší samostatnosti prožívány zde v samé radosti. Jeden druhému říkal „občané“ a „občanko“. Cítil každý jak ohromná jakási váha která po celou válku každého tlačila k zemi, jak zmizela. Všichni

remeslníci obchodníci, rolníci, domkáři těšili se že nastanou dobré časy.

Dne 21 prosince 1918 vítala osvobozená Praha a s ní celý národ tatička legionářů, tvůrce naší svobody, vítěze nad Habsburky a rakouskou tyranii našeho velikého bojovníka duchem Masaryka. Národ připravil tomuto velikému svému synu uvítání jako ho Praha ještě neviděla. Jízda jeho z nádraží na hrad byla triumfální. S ním přijeli první naši legionáři. Po něm vraceli se další v r 1919 i v r 1920.

Marie Vrátná

Obec Lnáře pořádá ve Tvrzi

8. 12. 2018

ADVENTNÍ ŘEMESLNÝ TRH

9:00 - 12:00

Konvent Řádu bosých augustiniánů Lnáře

zve k

ULOŽENÍ OSTATKŮ KNĚŽÍ A LAICKÝCH BRATŘÍ LNÁŘSKÉHO AUGUSTINIÁNSKÉHO KONVENTU DO KRYPTY FARNÍHO, DŘÍVE KLÁŠTERNÍHO KOSTELA NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE VE LNÁŘÍCH

v pátek **14. prosince**

léta Páně **2018**

od **11:00**

za účasti

hlavního celebranta **Mons. Pavla Posáda**,
pomocného biskupa českobudějovického,
a **P. Carla Mora**, vikáře a 1. definitora,
a **P. Calogera Carruby**, prokurátora
generální kurie OAD v Římě.

Obec Lnáře a Římskokatolická farnost Lnáře
zvou srdečně na

Adventní koncert

v kostele Nejsvětější Trojice ve Lnářích

v neděli **16. 12. 2018** od **17:00**

Účinkuje sbor **Velkobor**

Vstupné dobrovolné

3. ročník
Silvestrovského výšlapu na Nesvini
Sraz účastníků

31. 12. 2018 v 10:00
na parkovišti před Přístavem

S sebou buřta na opečení, vše ostatní, včetně teplých
nápojů, bude připraveno v cíli výšlapu.

Srdečně zvou zastupitelé obce Lnáře a hasiči.

Lom

Naši Jubilanti

V říjnu oslavila paní Božena Čabrádková z Lomu 75 let. Jubilatce touto cestou blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně pevné zdraví, štěstí a životní pohodu.

Václav Kafka, starosta

Nové složení zastupitelstva obce Lom

Na ustavujícím zasedání obce Lom bylo dne 1. 11. 2018 schváleno následující složení zastupitelstva:

Starosta

– Václav Kafka

Místostarosta

– Ing. Pavel Dzamek

Členové

– Milan Batysta, Jan Dzamek, Luboš Mlíčko,
Eva Batystová, Josef Svojshe

Václav Kafka, starosta

Pozvánka

Obec Lom zve všechny občany na

Mikulášskou nadílku,

v sobotu **8. prosince** od 14.00 hod.
v obecním domě.

Během odpoledne budou probíhat různé soutěže, nadílka od Mikuláše a čertů.

Volby v Mačkově

Začátkem října proběhly v Mačkově, tak jako po celé naší republice, komunální volby. Usměvavé dámy ve volební komisi uvítaly 5. a 6. října v prostorách mačkovského obecního úřadu 84 voličů obce Mačkov. Na kandidátce se objevilo celkem devět jmen a to jak ostřílených matadorů, se zkušenostmi v předchozím zastupitelstvu, tak i řada nováčků, kteří kandidovali do zastupitelstva obce poprvé. Všichni tito kandidáti, kteří šli do voleb na samostatných kandidátkách, zasluhují obdiv a poděkování. Neschovávají se na posledních místech jen pro doplnění kandidátek, ale opravdu chtěli a chtějí pro obec pracovat.

Nově zvolenými zastupiteli se po sečení všech platných hlasů stali: Hana Míková, Lenka Cohnová, Milan Šmíd, Roman Křemen, Věra Pangráčová, Petr Bláha a Hynek Hokr. Na předběžné neoficiální schůzce se všichni zastupitelé dohodli nabídnout funkci starostky opět Hance Míkové a funkci místostarosty Milanu Šmídovi, kteří mají již bohaté zkušenosti s vedením obce z předchozích let. Oba s návrhy souhlasili a byli oficiálně, spolu s ostatními zastupiteli potvrzeni do svých funkcí na ustavující schůzi zastupitelů, která se konala 27. 10. v sále obecního úřadu. Po schůzi následovalo občerstvení v podobě povolebního guláše.

Všem občanům Mačkova, kteří přišli k volbám, patří veliký dík za to, že se rozhodli k volbám přijít a ukázali tak, že jim dění v obci není lhostejné. Všem nově zvoleným zastupitelům pak přejeme hodně úspěchů v jejich práci a celé obci nezbývá než popřát, aby nadále vzkvétala a rozvíjela se tak, jako již po více než sedm set let.

Budou reprezentovat Domov PETRA Mačkov v AbúDhabí

Sportovní klub Mačkovské kočky je klubem sportovců s mentálním a kombinovaným postižením Domova PETRA Mačkov. Uživatelé jeho služeb se tak mohou účastnit sportovních klání pořádaných nejen jinými zařízeními v kraji, ale velmi úspěšně se zapojují i v bojích o medaile v rámci Českého hnutí speciálních olympiád (ČHSO).

Každé čtyři roky se koná Česká letní olympiáda, které předchází Národní hry ČHSO. Mačkovské kočky měly vloni poprvé zastoupení v cyklistice. Na Národních hrách v Šumperku si cyklista Jan Wittberger vybojoval dvě zlaté medaile. Letos v červnu v Brně na 12. české letní olympiádě svou

výkonnost potvrdil a byl nominován na světové hry do AbúDhabí, které se budou konat v březnu příštího roku. Dalším úspěšným sportovcem se stala plavkyně Marie Tulpová, která si na Národních hrách v Plzni vyplavala v krátkém bazénu dvě zlaté medaile. Poté v Brně opět svou pozici obhájila a stala se tak druhým sportovcem Domova PETRA Mačkov, který bude na jaře reprezentovat Českou republiku v Arabských emirátech.

Oba naše sportovce čeká náročná příprava. Janovi zapůjčilo vedení ČHSO silniční kolo upravené na míru, na kterém musí v rámci podzimní přípravy naježdit přes 500 km. V zimě jej čeká posilování v tělocvičně a běhání. Marie každý den plave v místním bazénu, na jaře začne jezdit se svou trenérkou na krátký bazén do Strakonice, kde si lépe osvojí obrátky a starty.

Přejeme našim reprezentantům hodně sil v přípravě a spoustu úspěchů na Světových hrách mentálně postižených sportovců.

Eva Hrubá, instruktorka hydroterapie
Domov PETRA Mačkov

ZASTUPITELÉ OBCE MAČKOV SI VÁS DOVOLUJÍ POZVAT

NA OSLAVU ZAČÁTKU ADVENTU

VE DNECH

SOBOTA 1. 12. 2018 od 14.00 – PŘÍPRAVA ADVENTNÍCH VĚNCŮ

– V SÁLE OBECNÍHO HOSTINCE, SE SVÁTEČNÍM SVAĚÁKEM, CHVOJÍ VOLNĚ K DISPOZICI, S SEBOU SI PŘINESTE OZDOBY, SVÍČKY A KORPUS

1. ADVENTNÍ NEDĚLE

2. 12. 2018 OD 17.00 – „ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU“

– ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU, TRADIČNÍ ZPĚV KOLED

Milé děti i dospělí z Mačkova,
zveme Vás na

MIKULÁŠSKOU BESÍDKU,

kterou pořádáme v sobotu 8. prosince 2018
od 14.00 hodin v budově obecního úřadu
Po splnění čertovských a andělských úkolů
dostanou děti nadílku.

pro děti i dospělé je připraveno spousta her
a mikulášská diskotéka

Vánoční bruslení

Srdečně zveme občany a přátele Mačkova,
na již 5. ročník vánočního bruslení
Dne 26. 12. 2018 od 17.00

Zimní stadion ve Strakonících,
doprava vlastní,
pro děti i dospělé

MAČKOVSKÝ PING-PONGOVÝ KLUB
VÁS ZVOU NA JIŽ TRADIČNÍ

7. ROČNÍK TURNAJ V PING-PONGU

(POUZE PRO OBYVATELE MAČKOVA)

DNE: 28. 12. 2018 OD 13:00

SPONZOREM TÉTO AKCE JE JKSERVIS BLATNÁ

Mačkovská Hospůdka a obec Mačkov pořádají

II. RETRO PYŽAMOVOU PÁRTY

S OSLOVOU UKONČENÍ ROKU 2018

K OBČERSTVENÍ BUDE ŠVÉDSKÝ STŮL FORMOU WELLNESS SNÍDANĚ
VEČER NA STOLECH RŮZNÉ POCHUTINY K ZOBNUTÍ
PLÁNOVANÝ ZAČÁTEK AKCE 31. 12. 2018 OD 19:00

PŘÍCHOD V PYŽAMU: VSTUP ZDARMA
RETRO OBLEČENÍ: 50 Kč
NORMAL STYLE: 100 Kč

Setkání v Mačkově

V Mačkově se každý podzim stalo krásnou a milou tradicí uspořádat v jeden den setkání těch dříve narozených, vítání nových občánků Mačkova a zlaté svatby. Letos jsme měli možnost v sobotu 3. listopadu uvítat všechny v krásně vyzdobeném sále obecního úřadu. Celkem se nás zde sešlo asi padesát. Celý program nejprve začaly Tereza Křemenová s Adélkou Kubátovou, které společně zazpívaly krásný duet. V řadách občanů obce Mačkov jsme letos měli tu čest uvítat tři nové přírůstky: Denisku Křemenovou, Jiříka Kubáta a Vašíka Koláře. Všichni tři si proslov naší paní starostky vyslechli v různém rozpoložení a to od nadšeného tleskání a žvatlání až po hluboký spánek. Jejich pyšní rodiče je pak měli možnost pokolébát v obecní kolébce, ve které se v minulosti již vystřídala řada mačkovských nemluviňat. Všechny tři rodiny také obdržely z rukou starostky a místostarosty hezké dárečky v podobě květin, knih a finančního daru. Skupina mačkovských dětí pod vedením paní Věry Pangráčové pak přednesla pásmo básniček a zazpívala několik písní. Poté promluvila paní starostka k našim dříve narozeným spoluobčanům a popřála jim mnoho zdraví a elánu do dalších let. Všichni společně jsme si pak mohli vychutnat bohaté občerstvení, a poslechnout živou hudbu v podání pana Rodiny a pana Trefného. Tančilo se, povídalo, pilo a hodovalo až do večera.

Lenka Cohnová

Paní Zoubková, nejstarší občanka Mačkova, oslavila 95 narozeniny. Tímto jí gratulujeme a přejeme hodně zdraví do dalších let.

Obec Mačkov

Myštická patnáctka – jubilejní 10. ročník

Sobota 29. září byl den, kdy se mnozí turisté jako minulé roky postavili na start tohoto nádherně připraveného turistického pochodu. Ti, kdo zažili minulý ročník, měli možnost pozorovat, jak se Veselá Labuť (organizátoři) s naprostým nadšením vnořili do všeho, co vyplývalo z přípravy a konečné realizace. A také bylo možné zažít, jak z malých dětí, které pomáhaly svým rodičům, vyrůstají moc dobří organizátoři.

V osm hodin se registrovali první turisté a za pěkného počasí vyrazili na podle tradičního názvu na Myštickou patnáctku. Drobné upozornění pořadatelů: „... že je to vlastně sedmnáctka, ale jen pro tento jubilejní ročník.“ Kolem překrásného rybníku Labuť po modré turistické značce do obce Střížovice, odtud po cyklostezce č. 311 do obce Chobot, kde měli možnost si odpočinout u krásně opravené kapličky. Pak se vydali kolem rybníku Brloh lesem k silnici Chobot – Paštiky. Kolem Ženatého dubu a souběžně se silnicí narazili na Bosonohou stezku

a došli na kontrolní stanoviště v Paštíkách u kostela. Od kontroly u Paštického kostela vedla účastníky pochodu cesta do Skaličan, Újezdu u Skaličan, Dvoretic a do cíle v Myšticích pod hrází rybníku Labuť. Celá trasa byla značena šipkami s nápisem Myštická 15 patnáctka, takže nebylo možné zabloudit. Pro ty, kteří na pochodu nebyli a chtěli by si trasu projít individuálně, bude dobré opatřit si mapu Blatenska.

Další již 11. ročník bude v sobotu 28. září 2019 se startem zase pod hrází rybníku Labuť. Za příkladnou organizaci pochodu musíme všem pořadatelům moc poděkovat a popřát zase dobrý výběr trasy. Tak nashledanou v Myšticích při příštím ročníku.

TK Blamiš

Nákup dopravního automobilu pro JSDH Předmíř

V měsíci září byl po provedení vyúčtování ukončen projekt „Nákup dopravního automobilu pro JSDH Předmíř“. V rámci tohoto projektu získala jednotka SDH Předmíř nový automobil Ford Transit s přívěsem pro hašení. Tento automobil nahradí stávající vozidlo AVIA. Celkové náklady na pořízení dosáhly 1.229.965,- Kč, z nichž přispěl

částkou 300.000,- Kč Jihočeský kraj a 450.000,- Kč Ministerstvo vnitra prostřednictvím Hasičského záchranného sboru.

Posvícenská zábava

V sobotu 20. 10. 2018 se konala v předmířském sále posvícenská zábava. Ačkoliv účast mohla být větší, skupina Kudrnáči nezklamala a všechny přítomné bavila do pozdních nočních hodin. O dostatečnou zásobu tekutin se postarala naše milá paní hospodská Petra. Takže můžeme konstatovat, že akce se povedla a kdo se chtěl bavit, určitě zklamán nebyl.

Zlatá svatba

Zlatá svatba, tedy 50 let společného života, je nádherné výročí v životě dvou lidí. Byli jsme tak moc rádi, že jsme mohli oslavit toto výročí s manželi Jiřinou a Karlem Lehečkovými z Metel. I když před padesáti lety si řekli své ANO při obřadu v obřadní síni tehdejšího MěÚ v Blatné, ten „zlatý“ proběhl v sobotu 27. 10. v nádherných prostorách Velkého sálu Inářského zámku. K příjemné atmosféře celého obřadu přispěla kromě všech zúčastněných svou hrou na housle Tereza Chourová z Předmíře.

Manželům Lehečkovým přejeme ještě i touto cestou hlavně pevně zdraví a ještě hodně společně prožitých let.

Pomník Říšť

V pátek 26. 10. 2018 byl dořešen podnět manželů Krejčových a dalších občanů ze Říšť, který byl obecnímu zastupitelstvu předložen před více než rokem. Byl tu instalován pomník padlým v 1. světové válce.

Výslednou podobu pomníku navrhl Ing. arch. Jan Roith. Vlastní realizaci a instalaci provedla firma VIVA, spol. s r.o., zhotovení destičky podle originálu, který byl nalezen v kapličce, se ujal Ing. Jan Koubek, PhD.

Nové obecní zastupitelstvo

Ve středu 31. 10. 2018 se konalo ustavující zasedání nově zvoleného zastupitelstva obce Předmíř. Příští 4 roky bude zastupitelstvo fungovat v tomto složení: starosta obce Ing. Pavel Karlík, místostarostové Hana Lukášová a Tomáš Palivec, členové Ing. David Kub - předseda finančního výboru, Ing. Pavel Hop, DiS. - předseda kontrolního výboru, Pavla Krejčí a Ing. Ivana Boukalová.

Tímto bych chtěl poděkovat bývalým členům zastupitelstva za vykonanou práci a novým popřát hodně tvůrčích nápadů, které pomohou našim obcím v dalším rozvoji.

Pavel Karlík, starosta obce

Pozvánky do Předmíře:

- V prosinci nás čeká několik akcí. Nejdříve zveme všechny zájemkyně na sobotní odpoledne 1. 12. 2018 (od 13.00 hod.) do zasedací místnosti obecního úřadu na již tradiční plení adventních věnců. Bude připraven materiál na jejich vytvoření, je nutné si přinést vazací drátek, nůžky a vlastní ozdoby. Společné vyrábění, popovídání i drobné občerstvení je zárukou příjemně stráveného odpoledne.
- Všechny občany potom zveme na podvečer toho samého dne na rozsvícení vánočního stromečku (od 17.30 hod.) Opět bude připraven svařáček, čajík, kávička i vánočka.
- Na druhý adventní víkend je naplánované veřejné bruslení na zimním stadionu v Příbrami (termín bude upřesněn – v době uzávěrky není dostupný rozpis obsazenosti ledu).
- A příchod nového roku opět oslavíme tradičním „Novoročním pochodem na Metelskou horu“.

Volby do zastupitelstva městysse:

Ve dnech 5. a 6. října se uskutečnily komunální volby. V Radomyšli přišlo volit 64,85 % voličů, což je velmi důstojná účast vzhledem k tomu, že republikový průměr byl 47,34 %. Voliči si vybírali ze 3 kandidátek mezi 27 kandidáty. Ve volbách zvítězili Nezaníci se 77,42 % (4252 hlasů), na druhém skončilo SNK-Venkov a život s 18,12 % (995 hlasů) a na třetím KSČM s 4,46 % (245 hlasů).

Zvolení zastupitelé na volební období 2018 - 2022:

1. Peterka Luboš ing. 515 hlasů, Nezaníci
2. Koubovský Milan ing. 503 hlasů, Nezaníci
3. Tomaševičová Jana 498 hlasů, Nezaníci
4. Demeter Emil 487 hlasů, Nezaníci
5. Krejčí Jaroslav 480 hlasů, Nezaníci
6. Bláhovec Jan 453 hlasů, Nezaníci
7. Kříž David 436 hlasů, Nezaníci
8. Kříž Pavel 435 hlasů, Nezaníci
9. Jan Kutheil 139 hlasů, SNK-Venkov a život

V sobotu 27. října se uskutečnilo ustavující zasedání zastupitelstva městysse Radomyšl.

Na tomto jednání byl starostou zvolen ing. Luboš Peterka a místostarostou ing. Milan Koubovský.

Dále byly zvoleny výbory:

- Finanční výbor: předsedkyně Jana Tomaševičová, členové Mgr. Lenka Mrázová a Marie Holoubková.
- Kontrolní výbor: předseda David Kříž, členové Dušan Švihovec a Bohumila Hoštičková.
- Výbor rozvoje: předseda Jaroslav Krejčí, členové Pavel Kříž a Jan Rončka.
- Kulturní a sociální výbor: předseda Pavel Kříž, členové Olga Majerová, Ivana Jandová, Jan Kutheil a Jan Bláhovec.
- Osadní výbor Domanice: předseda Michal Sokol, členové Karel Babor a Radek Pavlíček.
- Osadní výbor Rojice: předseda Miroslav Hřebejk ml., členové Radek Hřebíček a Tomáš Hlaváček.
- Osadní výbor Láz: předseda Václav Kovář, členové Michal Raba a Jitka Varusová.
- Osadní výbor Podolí: předseda Jan Kříšťan, členové Radek Mára a Martina Ehrlichová.

Byli také určeni oddávající pro toto volební období a to ing. Luboš Peterka a ing. Milan Koubovský. Jako úřední dny pro uzavření manželství byly stanoveny pátek 8.00-14.00 a sobota 8.00-14.00.

Na ustavujícím zasedání byl mimořádně projednán bod č. 9 v rámci kterého byl schválen podpis 3 smluv na odkup plynárenského zařízení městysse firmou E.ON Distribuce, a.s. a to celkem za 3.917.300,-Kč bez DPH. Jedná se o zařízení, které městys zapomněl převést v 90 letech.

Lenka Čapková

Zleva: David Kříž, Jana Tomaševičová, Jaroslav Krejčí, Milan Koubovský, Luboš Peterka, Jan Bláhovec, Emil Demeter, Pavel Kříž, Jan Kutheil

Vítání občánků dne 27. 10. 2018

V sobotu 27. října 2018 jsme již podruhé v letošním roce přivítali v obřadní síni Úřadu městysse Radomyšl novorozené občánky. Obřadu se zúčastnilo společně s rodiči 18 malých občánků, narozených v období od 1.3.2018 do 15.9.2018.

Přítomné přivítal předseda sociálního a kulturního výboru pan Pavel Kříž. Obřad zpestřily kulturním vystoupením děti z mateřské školy v Radomyšli pod vedením paní učitelky Lenky Poklopové a Zuzany Gajdové. Básničky a písničky v jejich podání si vysloužily velký potlesk.

Po projevu starosty městysse pana Ing. Luboše Peterky se novopečení rodiče podepsali do pamětní knihy městysse. Zároveň s přáním předal starosta rodičům pamětní list k narození dítěte a finanční dar od městysse. Maminky si odnesly květiny a plyšového medvídky s dečkou pro miminka.

Součástí bylo i fotografování každé rodiny s miminkem. Všem přejeme touto cestou ještě jednou hodně štěstí, zdraví a lásky.

Olga Majerová, matrikářka

Obec baráčníků Radomyšl

Nejde jinak než se pár slovy zmínit o slavnostním programu k příležitosti 100. výročí založení naší republiky konaném 13. 10. 2018 v Radomyšli.

Celou akci financoval městys Radomyšl s podporou jihočeského kraje. Baráčníci i ostatní spolky se podíleli nebo alespoň zúčastnili na průběhu programu celého slavnostního odpoledne a večera. Pokud jste byli přítomni, mohli jste vidět zástupce myslivců, baráčníků, hasičů, divadelního spolku i sboru sv. Martina, bábinky pomohly připravit několik oblíbených jídel našeho prvního prezidenta T. G. Masaryka a ostatní sladkosti přinesly tetičky z Obce baráčnické. Děti ze základní školy přispěly svým zpěvem k důstojnosti a vážnosti krásného okamžiku, v té chvíli, kdy do dálky zněla česká a slovenská hymna i ostatní písně, které se úzce vázaly k zrození naší republiky, nikdo nemusel pochybovat o významnosti momentu, který nastal před 100 lety. Díky paní učitelkám, které se dětem věnovaly. Pár slov k historii přednesl pan starosta Ing. Luboš

 Jihočeský kraj

Peterka a pan Ing. Josef Kalbáč. Součástí oficiální části oslav bylo zasazení „lípy“ jakož symbolu státnosti. Dalším nádherným aktem byl církevní křest nového praporu městyse Radomyšl. Poté se průvod v čele s prapory složený ze „Selské jízdy“, Jednoty K. H. Borovského, dětí, zástupců všech spolků a ostatních občanů Radomyšle i okolí vydal do

Sokolovny, kde probíhal již zmiňovaný program. Všichni mohli slyšet „písň trubáčů v mysliveckém provedení“. Krojované děti tančily na lidovou notu a mládež příhodný tanec „majzl polku.“ Děti ani jejich maminky se nenechaly zahanbit a nacvičily a s velkým úspěchem odtančily svůj tanec na tóny charlestonu. Písně z operetek zazpíval sbor sv. Martina a úchvatně zněla sálem v jejich podání rakousko-uherská hymna. Je třeba pochválit i návštěvníky, kteří přišli v kostýmech z 1. republiky a zapojili se do přehlídky dobových kostýmů. K poslechu i k tanci hrála kapela „Těžká pára“. Myslím, že toto společné dílo se povedlo a v Radomyšli jsme důstojně oslavili 100-leté výročí vzniku Československa.

Teď se sluší poděkovat všem, kdo se na této akci podíleli, kdo jim pomohli financovat, poděkovat těm, kdo nás bavili i těm co nás přinutili alespoň na chvilku vzpomenout našich předků a naší historie.

Napsala: Jůzková Zd., paníamaminka OB

Divadelní spolek Radomyšl

V výročí 100. let od vzniku Československé republiky jsme v Sokolovně v Radomyšli 13. 10. 2018 přispěli malým vystoupením. Zaspívali jsme některé písně z operet: Podskalák, Perly panny Serafínky, Prodané nevěsty a další – zavzpomínali jsme na minulá divadelní představení, které jsme v minulých letech nastudovali. Návštěvníci této kulturní akce mohli slyšet v našem podání hymny, které se zpívali v roce 1918.

Divadelní spolek Radomyšl se začíná připravovat na novou divadelní sezónu, která vyvrcholí v říjnu – listopadu 2019. Po posledním představení operety Tulák se vracíme k operní reformě. Režisér Richard Semiginovský se nadchl operami od Wolfganga Amadea Mozarta. A Vybral opravdu skvostně!

Don Giovanni v Radomyšli

Ano – OPERA OPER! Jak ale tento skvost nastudovat v našem spolku? O tom jste se sami mohli přesvědčit při provedení **Prodané Nevěsty** od Bedřicha Smetany, kterou jsme v roce 2014 -2015 nastudovali. Naším cílem je přiblížit divákovi děj společně s nádhernou hudbou W. A. Mozarta. V tomto formátu chceme pokračovat. Již nemůžeme mluvit o opeře, ale o zpěvohře, kde je důležitou stránkou próza. Tak, jako jsme ji uvedli v „Prodance“. V originále tj. v italském zpěvném jazyce se Don Giovanni uvádí téměř denně po celém světě. V českém překladu se opera naposledy uváděla kolem roku 1980. Po té ji uváděla občas oblastní krajská divadla. V roce 2012 se do úpravy českého překladu pustil Jaromír Nohavica – v jeho oblíbeném českém humoru. V jeho překladu ji premiérovalo Moravskoslezské divadlo v Opavě, které tuto operu v roce 2013 uvedlo.

Režisér Richard Semiginovský se neostýchal a „našeho“ Jarka Nohavicu oslovil, zda by nám umožnil použít jeho text k opeře. Jeho odpověď byla „Ano.“ Všichni členové spolku se nadchlí a pustili do nacvičování. Do konce roku 2018 budeme nacvičovat zpěvy – jak sborové, tak především sólové. Ty jsou obzvláště technicky náročné. Proto jsme začali na sobě pěvecky více pracovat. Sólosté postupně začali od října 2018 navštěvovat hodiny operního zpěvu v Základní umělecké škole ve Strakonici, kde pod odborným dohledem studují svoje sólové party. Za sebe můžu říci, že máme ve zpěvu na čem pracovat. Od ledna 2019 budeme vše dávat dohromady, abychom Vám mohli toto dílo představit v Sokolovně v Radomyšli na podzim 2019. Partnerem projektu je Městys Radomyšl, který jako vždy finančně a technicky zastřešuje naši činnost.

Lubomír Mráz

Období klidu končí

Po krátké odmlce, kdy jsme pořádaly pouze zájezd pro maminky s dětmi na muzikál do Českých Budějovic, nás čeká docela hektické období. Začneme Halloweenem, Adventními trhy, Mikulášskou nadílkou, Zvonkovým průvodem, koncertem dětí ze školy aj. až k předvánočním aktivitám. V listopadu a prosinci poběží kurz drátkování a od ledna snad kurz bříšních tanců pro dospělé s dětmi.

Za ZO ČSŽ B.M.

Zprávičky z DPS

Po teplých dnech nám přišel krásný barevný podzim. Zahradu je pokrytá kobercem z listů, je pěkné pozorovat, jak si s ním vítr hraje. Začíná topné období, a tak se chystá výměna a oprava některých radiátorů, dbá se na zavírání dveří a oken. Truhlíky z oken pomalu mizí a za chvíli to tu bude vonět posvícením. Jestli letos přijde za obyvateli Mikuláš to se teprve uvidí. Jejich návštěva vždy potěší. V oknech se začne objevovat vánoční výzdoba, radnice rozsvítí strom, přijdou děti z MŠ i ZŠ s vystoupením a než se nadějeme je tu konec roku. Za všechny obyvatele DPS děkujeme všem našim přátelům a příznivcům, pracovníčce z obce i zastupitelstvu, školní jídelně i restauraci Na Křenovce za dobré obědy. Všem přejeme klidné prožití svátků a hodně zdraví a elánu v novém roce.

za obyvatele DPS
pečovatelka Blanka Matoušková

Bábinky a babí léto

Podzim zahájily bábinky z Radomyšle již tradičním loučením s létem. Uspořádaly ho první zářijovou středou v Leskovicích. Přišly jim tam zatančit bříšní tanečnice, se kterými si pak některé z nich měly možnost tanec vyzkoušet. Hned dva dny poté vyjely bábinky na celodenní výlet. V dopoledních hodinách navštívily Lány, kde si mohly prohlédnout letní sídlo českých prezidentů mimořádně otevřené při příležitosti 100. výročí založení republiky a Masarykovo muzeum. Prohlídku parku v Lánech jim poněkud pokazilo deštivé počasí. Odpoledne strávily v Praze a zhlédly filmové ateliéry Barrandov včetně výstavy kostýmů z českých filmů. V polovině září je čekal výlet „zeleným autobusem“ na Šumavu. Vyjely tentokrát z Vimperku směrem na Srní, Tříjezerní slať, Poledník, Březník,

Kvildu, Bučinu, Knížecí Pláně a ukončily prohlídkou sovích voliér Borová Lada. Poslední sobotu v září se bábinky vypravily na 1. ročník Senior Dance v Cehnicích pořádaný Svazkem obcí Dolního Pootaví. Mezi jinými soubory z okolních obcí zde vystoupili i baráčníci z Radomyšle a nechyběli ani hosté z Moravy.

V říjnu bábinky poněkud zvolnily tempo. 13. října se zúčastnily oslav 100 let výročí republiky, pořádaných Městysem Radomyšl ve spolupráci s Obcí baráčníků a dalšími spolky. Jejich stánek v Sokolovně při slavnostním programu byl v neustálém obležení. V následujícím týdnu si vyjely do Březnice, prohlédnout si místní zámek.

Pak už si pro tento měsíc mohly bábinky odpočinout a těšit se na příští tradiční setkání v hospůdce Na Křenovce, kde se setkávají každé první pondělí v měsíci a plánují svou činnost.

Bábinky

Interaktivní výstava lékařů bez hranic nabízí možnost nahlédnout do misí

Jak vypadá pomoc během přírodní katastrofy? Co se děje při epidemii eboly? Jak chutná terapeutická pasta k léčbě dětské podvýživy? Na tyto a mnohé další otázky jsme se žáky 7. třídy našli odpovědi na putovní výstavě nazvané „**Lékaři bez hranic zblízka**“ 2. října ve Strakonici.

Po návštěvě výstavy už pro nás termíny jako je ebola, cholera či malárie nejsou neznámé. Víme, jak vypadá lékařská pomoc v ohrožených částech světa a že podvýživa neznamená jen mít hlad. Vyzkoušeli jsme, jak funguje fonendoskop, osahali skalpel, zahráli si na doktory a snažili se rozhodnout, koho z pacientů necháme přežít. Víme nejen, jak chutná výživa, která zachraňuje životy, ale i jaká je mzda lékařů, kteří se vydávají pomáhat, a že bez jejich pomoci by daleko od nás umíralo mnohem více lidí.

Klára Halgašová, ZŠ Radomyšl

ZA ZÁŽITKY DO PÍSKU

Dne 21. září 2018 se děti z 1. A, 1. B, 2., 3. a 4. třídy vypravily za zážitky do Písku. V Divadle Fráni Šrámka shlédly veselou pohádku Čert a Káča.

Poté se třídy rozdělily a navštívily zajímavé a výpravné výstavy Mraveniště a Cesta do mytologie ve Sladovně, Prácheňské muzeum a knihovnu. Nechyběla procházka městem přes kamenný Jelení most k pískovým sochám na nábřeží. Děti i místní holubi obdivovali pískové prezidenta Masaryka na koni, českého lva (zašlapávajícího rakouskou orlici), píseckou radnici. Tyto sochy všem připomněly blížící se výročí 100 let od vzniku Československé republiky.

Písecké zážitky jistě udělaly všem dětem velkou radost.

Marie Krejčová a 3. Tř. ZŠ Radomyšl

Veliký úspěch našich žáků v atletice v Blatné

Dne 3.10. 2018 se konaly školní atletické závody v Blatné. Sestavila jsem tým, který měl dvacet šest žáků. Ten den nám počasí moc nepřálo, přišlo a byla zima. Přesto všechno jsme vybojovali jedenáct medailí. Jakub Kraus 160cm ve skoku vysokém- 1. místo, 510cm ve skoku

dalekém - 1. místo, 60 m 7,71s - 2. místo, DeakFerencz Emanuel 155cm ve skoku vysokém, Kristýna Nováková 357cm ve skoku dalekém - 2. místo, Markéta Kováčová 60m 9,02 - 2. místo, Ondra Bláhovec 10,57 m ve vrhu koulí - 1. místo, Martin Šuš 8,72s 60m - 3. místo a 145cm ve skoku vysokém - 1. místo, 4x60m štafeta Daniela Henkenová, Iveta Hochová, Lucie Bláhovcová, Ilona Hochová 40,34s mladší žákyně - 2. místo, 4x60m Ondra Bláhovec, Vladimír Hoch, DeakFerencz Emanuel, Patrik Jano 33,16s starší žáci - 2. místo. Chtěla jsem moc poděkovat všem sportovcům, kteří se zúčastnili, a do budoucna doufám, že se nám bude dařit i díky novému atletickému hřišti, které nám nechal vybudovat pan starosta Ing. Luboš Peterka.

Johana Šišpelová, ZŠ Radomyšl

Mladí florbalisté získali bronz

V pátek 19. října se ve Strakonících konal další ročník okresního kola florbalového poháru pro žáky prvního stupně základních škol pod názvem ČEPS CUP. Celkem deset týmů bylo rozděleno do dvou skupin. Naše škola se postupně utkala se ZŠ Vacov (10:1), ZŠ Sedlice (5:3), ZŠ Cehnice (6:5) a v posledním zápase jsme podlehlí finalistovi celého turnaje ZŠ Povážská 3:8. Předchozí tři výhry přesto stačily na druhé místo ve skupině a tím pádem na skvělé třetí místo celkově. Všem zúčastněným sportovcům bych rád poděkoval za příkladnou reprezentaci školy i mimo něj. O tento výrazný úspěch se zasloužili brankář Matyáš Hlaváček a hráči Matyáš Kloud, Andrea Koptová, Šimon Demetr, Jakub Benedikt, Tobiáš Vojta, Karel Kaplánek, Daniel Hendrych, Tomáš Čemus a Jakub Ira.

Jan Vlažný

Oslavy založení republiky

Oslavy 100. výročí založení Československé republiky proběhly v Sedlici v neděli 28. října v podvečer. Zahájení bylo u domu č.p. 141 v Palackého ulici, kde se narodil legionář Martin Talian, který padl 2. 7. 1917 v bitvě u Zborova. Po krátkém projevu starosty Jiřího

Roda byl k pamětní desce na domě položen věnec. Na závěr pietního aktu zazpíval malý sbor složený ze zpěváků z Radomyšle pod vedením Richarda Semiginovského píseň Karla Hašlera „Hoši od Zborova“.

Následně jsme se přesunuli náměstí T. G. Masaryka k rodnému domu Josefa Šavrdu, poručíka ruských legií, který padl v posledních dnech první světové války v září 1918 u Orlovky (dnešní Ukrajina).

Počasí oslavám opravdu nepřálo, teplota necelých 5 stupňů, foukal vítr, mrholení střídalo dešť. O to větší obdiv patří těm několika desítkám občanů Sedlice, kteří se oslav zúčastnili, a zejména pořadatelům, kteří celý venkovní program absolvovali bez deštníků, někteří i bez čepice.

Program pokračoval na náměstí u pomníku padlých v obou světových válkách. Nejprve jsme vyslechli rakousko-uherskou hymnu „Zachovej nám Hospodine“. Projev starosty byl tentokrát delší, a i když byl zajímavý a připomínal význam historického výročí pro dnešek, byli jsme všichni rádi, když skončil a zazněla historická československá hymna. Nebo to byla současná česká hymna následovaná slovenskou? Stejně jako u rodných domů legionářů položili za pomoci vojáků v dobových uniformách věnec k pomníku starosta Sedlice Jiří Rod a pan Miroslav Šavřda, člen Československé obce legionářské. Modlitbu za padlé i za nás živé vedl P. Rudolf Hušek.

Na náměstí ještě proběhlo vysazení a požehnání Lípy svobody a pak už se několik vytrvalců přesunulo do zasedací místnosti radnice, kde bylo teplo a kde David Maňhal, člen Československé obce legionářské, připravil přednášku a výstavu historických dokumentů, vyznamenání,

fotografií apod. V první části přednášky promluvil o vyhlášení Československé republiky na Blatensku a Písecku. Ve druhé části přednášky nás seznámil s osudy několika sedlických občanů, kteří bojovali v první světové válce. David Maňhal byl tentokrát velmi stručný, a proto jeho přednáška trvala jenom necelou hodinu.

Navzdory nepříznivému počasí proběhla vzpomínka na vznik našeho státu důstojně a všichni účastníci si uvědomili význam historických událostí i nutnost v současnosti hájit hodnoty, na kterých byl náš stát založen.

František Jirsa

SDH Sedlice Soutěž přípravek v Katovicích

Letos jsme se poprvé s našimi nejmenšími hasiči z přípravy zúčastnili 8. září soutěže v Katovicích. Zázemí pro soutěž bylo připraveno na louce za hasičskou zbrojnicí. Počasí nám přálo a pro děti, které zrovna nesoutěžily, byl připraven skákací hrad. Děti se moc snažily, a přesto jim uteklo třetí místo o pár vteřin. Každé družstvo, ikdyž nevyhrálo, obdrželo dort a dárečky pro každého z družstva. Myslíme, že pokud se bude soutěž konat i příští rok, určitě tam zase zavítáme.

Okresní kolo ZPV hry Plamen v Hajanech

My jsme se soutěže v Hajanech 13. října zúčastnili jen s družstvem mladých hasičů v kategorii starší. Děti ještě před startem trénovaly a opakovaly si to, v čem si nebyly jisté. I když nevyhrály, nasbíraly zkušenosti do příštího kola.

Běh do Svatohorských schodů

Druhou zářijovou sobotu se uskutečnil jubilejní 10. ročník běhu do Svatohorských schodů. Jedná se o závod dvojic hasičů v běhu se zátěží do schodů na příbramskou Svatou Horu. Konkrétně musí dvojice zdolat trať o celkové délce 560 metrů a 289 schodů. Tohoto ročníku se poprvé zúčastnili naši dva členové a to Fanda Doušek a Zdeněk Beránek. Se startovním číslem 5 doběhli v kategorii muži do cíle za čas 4:58.36, což jim zajistilo skvělé 6. místo z 38 dvojic.

Gratulujeme za skvělý výsledek a děkujeme za reprezentaci sboru!

Výlet do hasičského muzea v Příbyslavi

V pátek 19. října se členové sboru SDH Sedlice vypravili na domluvený dvoudenní poznávací výlet do Příbyslavi. První den se ubytovali v Hotelu Příbyslav, kde na ně čekalo občerstvení a návštěva od ředitele centra hasičského hnutí Příbyslav Jiřího Pátka. Druhý den se jeli podívat do hasičského muzea a na bramborové trhy. Poté zavítali do Lipnice nad Sázavou, kde navštívili památník Jaroslava Haška, následně tamější státní hrad a poté restauraci U České koruny. Penzion a hostinec U České koruny provozují potomci vnuk Richard a pravnuke Martin Hašek s rodinou. Po obědě v této restauraci následoval odjezd domů.

Za tyto krásné strávené dny by účastníci výletu rádi poděkovali starostovi SDH Sedlice Josefu Keřkovi, který vše naplánoval a šťastně je odvezl domů.

Podzimní brigáda

Na neděli 21. října svolal velitel SDH Sedlice František Doušek podzimní brigádu. V 9 hodin ráno se to v okolí hasičárny začalo hemžit hasiči všeho věku a každý se chopil nějaké práce. Děti vzaly do rukou košťata a začaly zametat listiv okolí hasičárny. Starší se vrhli na údržbu

a mytí aut a jiní zase začali vyklízet stodolu, ve které jsme od města dostali více prostoru pro uskladnění techniky. Ačkoliv to z počátku vypadalo, že brigáda bude pouze dopolední, připravený oběd přišel k chuti a po občerstvení se zase všichni vrhli do práce. Nakonec jsme brigádu končili v 18 hod. V průběhu brigády zazněla z úst bývalého starosty sboru Karla Ambruše pochvala za hojnou účast (přes 20 lidí) a hlavně za dobrý kolektiv, který je ochotný jako předešlé generace obětovat svůj čas pro ne tak všude oblíbenou brigádu.

Podzim v ZŠ Sedlice

Po zahájení školního roku se provoz ve škole dostal do normálu – nové poznatky, zkoušení úkoly, písničky. Kromě běžných činností se mohou žáci účastnit dalších aktivit. Na škole funguje několik kroužků – paličkování, hra na kytaru, výtvarný, keramický, florbal, stolní tenis, karate, sportovní hry, hra na flétnu.

Posedmé jsme uspořádali sedlický Běh naděje, přálo nám i počasí. V Blatné proběhly tradiční atletické závody, ve kterých se naši reprezentanti neztratili a předvedli kvalitní výkony. Škola se zúčastnila projektu „Záložka do knihy spojuje školy“, díky kterému jsme se seznámili se žáky další slovenské školy. Třídy se rozjely na různé exkurze, které budou pokračovat v průběhu celého školního roku.

A co nás v nejbližší době čeká? V listopadu „oblíbené“ třídní schůzky, vystoupení žáků na předvánočních akcích, mikulášská nadílka, vánoční prázdniny. V listopadu by měla proběhnout okresní kola v halové kopané a ve florbalu, kam určitě vyšleme naše reprezentanty. Devátáci již nyní vybírají budoucí střední školy. V prosinci proběhne třetí Vánoční workshop, jehož první dva ročníky byly velmi úspěšné.

Marek Charvát, ředitel školy

Oslavy 100 let republiky

V pátek 26. října proběhl na škole projektový den ke 100. výročí vzniku naší republiky. Den jsme zahájili vyvěšením státní vlajky, při kterém zazněla československá státní hymna. Poté se žáci vrátili do tříd, kde připravovali slavnostní výzdobu školy. Zároveň byla otevřena výstava fotografií, dokumentů

a předmětů, převážně z období První republiky a II. světové války. Materiály pro výstavu ochotně zapůjčili rodiče žáků, za což jim patří veliké poděkování. Učitelé a většina žáků školy měli v tento den oblečení v barvách trikolóry.

Marek Charvát, ředitel školy

Co je nového v MŠ Sedlice

Základem spokojeného a klidného žití je pro každého z nás pevně zdraví. Právě z oblasti péče o naše tělo jsme zvolili některé aktivity, které děti zábavnou formou seznámily s tím, jak se starat o sebe a své blízké doma i ve školce.

Cvičení a sport patří k nejoblíbenějším každodenním činnostem. Proto se děti s radostí a elánem zúčastnily již tradičního „Běhu sedlických nadějí“, pořádaného Základní školou Sedlice. Podle věku byly děti zařazeny do svých kategorií a absolvovaly přiměřeně dlouhou trasu. Nejúspěšnější běžci byli odměněni krásnou medailí.

V rámci Preventivního programu pro děti MŠ s názvem „Péče o zoubky“ se děti důkladně seznámily se správným postupem při čištění zubů a životosprávou. Svým osobním kouzlem a praktickými radami děvčata i chlapce zaujala studentka 1. lékařské fakulty Praha.

Dalším hlubokým zážitkem byla pro děti osobně provedená první pomoc. Každý si vlastnoručně ošetřil svého plyšového mazlíčkadůkladným obvázáním „zraněného“ místa. Pod vedením záchranáře a jeho „medvědího spolupracovníka“ jsme si všichni zapamatovali telefonní číslo záchrané služby a naučili se rozlišit situace, kdy je potřeba záchranku zavolat.

Přicházející podzimní přírodu jsme si prohlédli při delší procházce za zvířátky. Viděli jsme daňky, muflony, ovce, kozy. Nad hřištěm jsme

pozorovali ve větru vznášející se barevné draky malých školáků. Na školní zahradě jsme si rozdělali ohýnek a připomněli si, jak chutnají v ohýnku upečené brambory a jablčka.

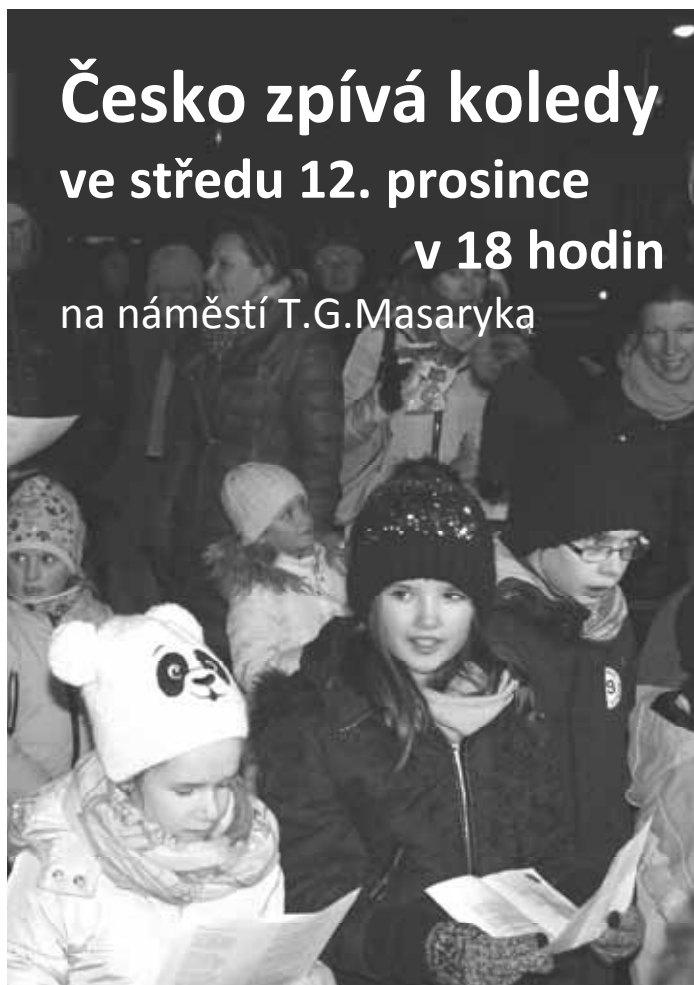

Zdravíčko si každý upevňuje i smíchem, dobrou náladou a písničkou. To vše nám vždy přiveze divadélko LUK z Českých Budějovic. Při pohádce se nikdo nenudil. S Palečkem, jeho maminkou a tatínkem jsme se rozloučili velkým potleskem.

Blíží se zima a začínáme se těšit na pohádkové vánoční období. Přejeme Vám krásný advent a hodně zdraví!

Za MŠ Sedlice Zdeňka Rodová

Česko zpívá koledy ve středu 12. prosince v 18 hodin na náměstí T.G.Masaryka

Vánoční výstava

od čtvrtka 13. prosince
do soboty 15. prosince
vždy od 8 do 16 hodin

v zasedací místnosti MÚ Sedlice

Betlémské světlo

*To světlo ve tmě svít
a tma je nepohltila.
Jan 1, 5*

Betlémské světlo bude
v kostela sv. Jakuba v Sedlici
na Štědrý den
24. prosince
od 14 do 15 hodin.

Zpívání u jesliček

ve středu 26. 12. v 15 hodin
v kostele sv. Jakuba v Sedlici

Tříkrálová sbírka 2019

Sedlice, Mužetice - neděle 6. ledna
Holušice, Němčice - sobota 5. ledna

Pouťové oslavy

V pátek 28. září 2018, na svátek sv. Václava, sloužil v místní kapli, která je právě zasvěcena sv. Václavu, mši Robert Konrad Paruszewski z farnosti Kasejovice.

Poté se v místním pohostinství ve 14 hodin uskutečnilo pouťové setkání s kronikářem obce panem Karlem Krejčím.

Vyprávění o místní kapli zasvěcené sv. Václavu, její historii i současnosti, bylo doprovázeno historickými fotografiemi. Nechyběly fotografie ze současnosti, fotografie oprav kaple nebo věžních hodin.

Na závěr setkání zahrála k poslechu hudba p. Koubka z Blatné. Připraveno bylo rovněž malé občerstvení v podobě pouťových koláčků.

V sobotu 29.9. 2018 se na sál místního pohostinství nastěhovala promítací technika a na plátně se kromě postav pohádky O kouzelném jablku střídaly krásné přírodní scenérie jihozápadních Čech, kde byly jednotlivé scény pohádky natáčeny.

Drakiáda

V sobotu 13. října 2018 byl nádherný slunečný podzimní den. Na místním bývalém letišti ve Tchořovicích vyletěli v 15 hodin k obloze různobarevní draci. Za pomoci rodičů či jiných dospělých děti hlídaly své neposlušné draky. Po běhání na ploše letiště všem vyhládlo a tak přišly k chuti koláčky i buřty opečené nad ohničkem či teplý čaj. Spokojené tváře dětí byly odměnou za organizaci této akce, které se ujaly Ivana Machovcová a Zdeňka Nejedlá.

Oslavy 100. výročí vyhlášení samostatného státu

Stejně jako po celé naší republice jsme si ve Tchořovicích připomenuli významné výročí našeho státu a důležitý mezník v dějinách našeho

národa, kdy jsme se 28. října 1918 stali samostatným československým státem. Samotná oslava začala 28. 10. 2018 v 15 hodin průvodem od kaple sv. Václava ve Tchořovicích. Za doprovodu hudby došel průvod obcí slavnostně vyzdo-

benou vlajkami naší republiky k pomníku padlých, kde byl položen vě-

nec a poté zazněla naše státní hymna. Následoval projev starostky obce, který poukázal na důležitost tohoto dějinného okamžiku, a zároveň přiblížil historické události z té doby v naší obci. V závěru zazněla známá česká lidová píseň Ach synku, synku,

kteřá údajně měla být nejoblíbenější písní prvního československého prezidenta T. G. Masaryka. Od 16 hodin se poté v místním pohostinství ujal slova kronikář obce pan Karel Krejčí, který se ve svém vyprávění soustředil právě na období I. světové války a historii postavení pomníku padlým v této válce. Oslava byla zakončena hudebním vystoupením muzikantů, kteří nám zahráli při průvodu a položení věnce u pomníku padlých.

Naše obec přispěla k oslavám i tím, že umožnila nácvič vojáků ze strakonické posádky na vojenskou přehlídku v Praze.

Volby do zastupitelstva obce

Ve dnech 5. a 6. října 2018 proběhly i v naší obci volby do Zastupitelstva obce Tchořovice. K volbám přišlo 152 voličů z celkových 196. Volební účast byla 77,55 %. V těchto komunálních volbách bylo ze 17 kandidátů zvoleno 7 členů zastupitelstva: Jaroslav Čadek, Ing. Eva Kaprová, Vlastimil Končelík, Mgr. Eva Křivancová, Mgr. Jan Křivanec, Kamila Matějková a Martin Šimůnek.

V pátek 2. listopadu 2018 se od 18 hodin uskutečnilo v místním pohostinství za hojně účasti veřejnosti 1. ustavující zasedání nového zastupitelstva, které zvolilo starostkou paní Evu Křivancovou a místostarostou obce pana Martina Šimůnka.

Eva Křivancová, starostka

Činnost mladých hasičů Okresní soutěž ZPV Hajany

V sobotu 13. října jsme s dětmi úspěšně zahájili branným závodem v Hajanech hasičskou sezonu 2018/2019. S nadšením a bojovým duchem se poprali s připravenými stanovišti (střelba ze vzduchovky, zdravotvěda, práce s mapou a buzolou, uzlování, určení hasebních prostředků a hasičské a topografické značky, štafetou dvojic) a následně vybojovali krásné 5. místo v kategorii mladších a 6. místo v kategorii starších.

Gratulujeme.

Úklid hasičské zbrojnice

Týden po soutěži v Hajanech jsme se sešli, abychom společnými silami provedli pravidelný úklid hasičárny a auta. Děti se chopili náčiní

a vymetli všech zákoutí pavučiny a další smetí, uklidili hadice a další jiné nářadí do příslušných regálů či skříněk, vyčistili okapy atd. Svě pravidelné péče se dočkal i náš hasičský tranzit.

A protože jim šla práce od ruky tak jsme za odměnu pro ně na další schůzce připravili hru šipkovanou, na jejímž konci na ně čekal sladký poklad, který všem moc chutnal.

Hurá do bazénu

A aby těch odměn nebylo málo, tak jsme ještě vyrazili v měsíci listopadu do bazénu v Horažďovicích, kde si to všichni moc užili. Tak doufám, že jsme úspěšně zakončili tuto hasičskou sezonu a zároveň se těšíme na sezonu následující.

Foto i text Martina Čadkové

Silnice a cesty ve Tchořovicích a okolí - 1. část

Základy silnice vedoucí přes Tchořovice byly postaveny v dávných dobách bez přesného datového určení. Že skutečně silnice přes Tchořovice vedla, dokládá i následující zápis:

„..... Podle R. Květa vedla Tchořovicemi propojovací historická stezka mezi historickými dálkovými stezkami Úslavská / Plzeň -Strakonice – České Budějovice/....“

... V roce 1514 dovolil král Vladislav Janu Zdeňku z Rožmitálu vybírat clo na silnicích k Blatné, Buzicům a Tchorovicům a tuto výsadu potvrdil i císař Rudolf II. Roku 1604 ...“

Původně to byly jakési stezky, později cesty úzké, povrchově jen mírně upravované a zpevněné. S rozrůstajícím se obchodním ruchem přestaly tyto cesty sloužit svému účelu, a proto za vlády Marie Terezie a v důsledku napoleonských válek stavěly se po celé zemi a i ve zdejších krajích, původně z důvodů strategických nové, široké, tvrdé a důkladné silnice, tehdy zvané císařské.

„... Silnice jsou široké cesty s pevnou krycí vrstvou, vedené po povrchu území střídavě vodorovně a v mírném stoupání tak, že doprava pěší i povozy může se na nich bezpečně a nerušeně provozovati za každého počasí ...“

... V minulých dobách, obstarávali dopravu zboží formané. Těžké a pomalé formanské vozy se širokými obručemi kolem 10cm unesly až 3 tuny zboží. Na určitých úsecích silnic, hlavně před většími vršky si formané sjednávali přípreže, aby byli schopni se svým nákladem vyjet. Přeprava na formanských vozech byla zdoluhavá a vyžadovala mnoho trpělivosti, odvahy i pevného zdraví. Cestování osob bylo spojeno s velkou námahou. Pouze šlechtici měli svá vozidla, ostatní cestující chodili pěšky, nanejvýš se kus cesty svezli, někdy i za drobný poplatek, na nepohodlném formanském voze. Cesta na formanském voze nebyla zrovna nejpříjemnější, na rovinách se obvykle chodilo za vozem pěšky a náklad cestujícího se na voze vezl. Při cestě z kopce se formanského vozu plně využívalo, do kopce velmi často pomáhaly cestující jeho tlačení ...“

Stavění silnice bylo tehdy prováděno zemskou robotou a každé panství muselo stavět na svém území určitý úsek silnice, ovšem svými poddanými, kterým se velmi málo platilo. Panství Inářské bylo povinno postavit a vykonat všechny příslušné práce od Tchořovic až po Životice. Na všech nových císařských silnicích bylo tehdy nařizováno osazování okrajů silnic ovocnými stromy, ale veškerý užitek z těchto stromů patřil dotyčné vrchnosti.

Silnice přes naši obec v dnešní podobě se stavěla v letech 1911 - 13. Celý úsek cesty od Vodňan po Životice se stavěl od roku 1911 do roku 1918.

Inženýři a ostatní stavbyvedoucí měli svoji kancelář u Ovčína pravděpodobně na místě čp. 52. Ve vzpomínkách místních obyvatel

se uvádí, že tato stavba byla prý k tomuto účelu vystavěna a později prodána nebo darována Josefu Kalistovi, který pracoval na této stavbě.

Abychom si uvědomili, kudy vedla původní cesta z Blatné, přečtěte si část z vyprávění pana Josefa Kalisty, který od svého dědy zná toto svědectví: „...Stará silnice vedla úplně jinudy z Blatné a to u starého Ježkouc mlýna odbočila zde za Stocký vršek, směřovala ke Kupcovům - dnes lesem, odtud pokračovala na hráz rybníka Malé Kupcovy, Velké Kupcovy a směřovala dál na hráz rybníka Štíčí, stočila se pod pozemek jemuž se říkalo „Kopejtkovo zahrádka“ a přešla po hrázi Luštova do vesnice. Dnešní silnice jde z Blatné přímočaře a prochází místem zvaným v Hutích /proti Řečici/, to byl terén tak mokrý, že se nikdo neodvážil si tu cestu z Blatné do Tchořovic tudy zkrátit...“.

Silnice dříve také nazývaná Královská, na vojenské mapě z poslední čtvrtiny 19. století je označena jako rybářská silnice – Fischerstrasse. Tento název byl odvozen od toho, že byla důležitou spojnicí k dopravě ryb ze Lnářska a Blatenska do Německa.

Tato silnice vedoucí z Plzně na Nepomuk, Blatnou, Písek do Českých Budějovic procházející Tchořovicemi, byla stavěna i pro válečné účely. Na tehdejší dobu byla stavěna velmi velkoryse a její šíře byla dána tím, že se na ní mohly potkat dva čtyřkolové vozy s velkým nákladem.

V roce 1933 dochází k její rekonstrukci i ve Tchořovicích, při které jsou upraveny výškové poměry u čp. 12 a současně jsou radikálně zpevněny její okraje. Následně pak v roce 1934 je silnice pokryta asfaltovým kobercem, při kterém pomáhaly pracovní síly ze širokého okolí.

Rozsáhlé úpravy silnice v obci byly provedeny ale v roce 1966. Hlavním účelem této přestavby bylo odstranění prudké zatáčky v horní části obce a úprava výškových poměrů. Se stavbou bylo započato 17. ledna. Protože rozsáhlé přestavbě překážely některé zahrady a hospodářské objekty, byly tyto od majitelů vykoupeny za úřední ceny a zbourány. Týkalo se to chlévů a studně u čp. 41, od této nemovitosti byl též zabrán celý rozlehlý dvůr, ohraničený vysokou zdí. A právě zabránění dvora a přilehlého hospodářského zázemí bylo důvodem stížnosti rodiny Kellerů, protože nebyla respektována dohoda o přidělení náhradního pozemku. Stížnost nakonec skončila až u Prezidentské kanceláře, která dopisem č.j. 18370/68 – Vo ze dne 6. června 1968 sděluje následující:

„Vážení soudruzi,

na prezidenta republiky Ludvíka Svobodu se obrátila Marie Kellerová se žádostí o přidělení náhradního pozemku za část vyvlastněného dvora. Předáváme Vám její žádost k dalšímu opatření.

Prosíme, abyste nás i pisatelku o vyřízení informovali.

Se soudružským pozdravem za Kancelář prezidenta republiky

Věra Vondrová“

Dále byl vykoupen od čp. 7 starý zděný srub a chlévy na domácí zvířectvo, část dvora a ovocného sadu. Byla zabráná menší část zahrady od čp. 5 a část zahrady od čp. 4 se studnou, která byla zasypana. Práce se dotkly i křížku a božích muk na křižovatce, v těsné blízkosti hostince „U Čadů“ směrem do Třeštěnce a přesunuty k plotu zahrady čp. 4. Stavba silnice byla velmi nákladná, protože proti čp. 54 a proti stodole čp. 4 byla skála, která byla nákladně rozstržena.

Původní plán dokončení byl 31. srpen, který nebyl v důsledku náročnosti prací dodržen a k otevření silnice dochází až 1. října. Úprava kolem silnice – ploty, dvory – byla provedena až v následujícím roce. Přebytečná zemina ze stavby byla odvážena ke Kupcovům a k zasypaní části původní, historické cesty za tratí proti kravínu. Jako pracovní síly tu byly použity i cikánské rodiny, které sem byly přivezeny s maringotkami a ubytování v nich na Drahách.

Doprava po silnici byla zastavena a převedena na okresní silnici směrem na křižovatku u rybníka Nový a odtud směrem do Lnář. Pro místní dopravu byla použita cesta po hrázi rybníka Hořejšího. K další rekonstrukci a opravám dochází v roce 1974.

V roce 1973 bylo pro odpočinek a osvěžení zbudováno u Přeložky odpočívadlo, na kterém byl osazen bytelný dřevěný stůl v délce 6m a k němu příslušné lavice. V nedalekém stromoví bylo zřízeno sociální zařízení. Bylo to zařízení na tehdejší dobu neobvyklé a málo kde k vidění.

Zajímavý je i rok 1994, kdy dochází k vyasfaltování chodníků a příjezdových cest k jednotlivým domům. Tyto práce si vyžádaly náklady v celkové výši 500.000 Kč.

Původní silnice ze Tchořovic na Lnáře procházela pochopitelně jinudy. Odbočovala před koncem vesnice /odbočka ke kravínu/ doleva,

pokračovala mírným obloukem doprava a její trasa přetínala později postavenou železniční trať, zahýbala znovu doleva a vedla zhruba v ose současné železniční trati až k okraji Třeštěnce. Procházela Třeštěncem ke hrázi rybníka Podhajský /Podhajčí/. Dále pokračovala po dosud zachované cestě a napojovala se na silnici proti klášteru Nejsvětější Trojice ve Lnářích. Zde se silnice rozdvjovala, nalevo směřovala na Plzeň, přímo směrem na Kocelovice, Bělčice a Prahu.

Po výstavbě železniční tratě tudy po jejím jižním okraji vedla polní cesta a asi 100m před krajem Třeštěnce tuto železnici přetínala a navazovala na cestu původní. V roce 1943 po sejítí sněhu, místní obyvatelé na základě pracovní povinnosti cestu zrekonstruovali. Oprava cesty si vyžádala náklady ve výši 12.000 K a byla provedena „kolováním“ tj., že každý den nastoupilo do práce 20 mužů z čp. 1 – 20, druhý den 20 mužů z čp. 21 – 40 atd., po vyčerpání všech popisných čísel se stejným způsobem pokračovalo dále.

V některých místech je ještě tato stará cesta zřetelně patrna. I když v roce 2010 téměř splynula s okolní přírodou. I tím, že část cesty byla v roce 1975 podnikem STS v Blatné /v těsné blízkosti Třeštěnce/ z velké části přeměna v pole.

Tchořovická návěs při rekonstrukci silnice v roce 1966

Vydra říční /Lutra lutra/

O odstřelech vydry v minulosti toho není mnoho známo. Velkostatek ve Lnářích zaznamenal odstřel v roce 1891 - 3ks, 1893 - 4ks a roku 1894 - 3 ks. Poslední dochovaný záznam o odstřelu vydry říční se uvádí rok 1926, kdy byla ulovena na rybníce Dolejší, Janem Krejčím ze Tchořovic. Po roce 1990 se znovu začíná na místních rybnících objevovat. Již v roce 1995 je podle zaměstnanců Rybářství Lnáře značně přemnožena a škody, v důsledku její činnosti, jsou značné. Podle zákona jsou ale škody rybářům hrazeny.

Velkým překvapením a podivánou bylo pro rybáře na místních sádkách časně ráno dne 22. prosince při nočním nakládání ryb kolem 1,30 hod. V těsné blízkosti sádek ve Tchořovicích, v zátoce před mostem rybníka Dolejšího se tu ve svitu měsíce ukazovala vydra ve své plné kráse. Skotačila ve vodě i na hladině více jak ½ hod. A nedala se nikým rušit A tak, jak se znenadání objevila, tak náhle ukončila svoje dovádění a odplula směrem k mostu.

V současné době je vydra ve zdejší oblasti přemnožena a je přítomna téměř na všech místních rybnících a rybníčcích.

Víte, že roku ...

- 1680 bouřili se sedláci proti vrchnosti své, dva přední z nich byli na zámku Lnářském zavřeni, a teprve po čase na svobodu propuštěni.
- 1792 - Vojtěch Kalista zabil na poli Petra Čadka, ke právu měl být vzat na zodpovědnost, ale vrchnost milostivě změnila na trest a pokutu peněžitou ve výši 20 kop míšeňských pozůstalé vdově na výchovu dětí, dále musel postoupiti na celý čas ročně, vdově a to 2 věrtele pšenice, 2 strychy žita, 2 věrtele ječmene, 2 věrtele hrachu a pole 1,5 strychu, na kterém Čadka zabil.
- 1784 - nařízením císaře zakázány poutě, procesí a jiné pobožnosti.
- 1892 - 6. června se konala sbírka na kostel sv. Mikuláše ve Lnářích. Tchořovice dávají 52 zl. 85 kr..
- 1909 - 21. října tchořovičtí přispívají na opravu varhan do kostela sv. Mikuláše.
- 1962 - bylo provedeno osazení nivelačních bodů v obci a to 23.1. u čp. 85, 24.1. u čp. 16 a 21, 21.6 u čp. 82
- 1992 - 20. září byl projednán zastupitelstvem obce návrh na výstavbu čerpací stanice na přeložce směrem na Blatnou.

Podklady:

Kronika obce Tchořovice

Alois Majer – Dějiny osady Lnářské

Josef Siblík – Blatensko a Březnicko

Osobní záznamy vedoucího polesí Karla Slavíčka

Připravil: Karel Krejčí

Volby do zastupitelstev obcí 2018

Ve dnech 5. - 6. října 2018, proběhly v naší obci volby do zastupitelstva obce.

Do těchto voleb kandidovala strana „Pro rozvoj obce Velká Turná“ s kandidáty: Pavel Šípek, Ivana Mrázková, Ladislav Charvát, Josef Verner,

Ing. Jiří Mlíčko a JUDr. Jakub Celerýn. Voleb se v obci zúčastnilo 58,3% voličů. Podle výsledků hlasování se jednotliví kandidáti strany umístili v tomto pořadí: 1) Ivana Mrázková 2) Pavel Šípek 3) Ladislav Charvát 4) Josef Verner 5) Ing. Jiří Mlíčko a jako náhradník 6) JUDr. Jakub Celerýn. Dosavadním starostou Ing. Jiřím Mlíčkem byla svolána ustanovující schůze zastupitelstva

na 1. listopadu 2018.

Na tomto zasedání byl hlasování zvolen starostou obce Velká Turná Pavel Šípek, místostarostkou byla zvolena Ivana Mrázková a do jednotlivých výborů pak byli zvoleni jako předseda finančního výboru Josef Verner, předseda kontrolního výboru Ladislav Charvát a předseda stavebního výboru Ing. Jiří Mlíčko. Do nadcházejících čtyř volebních let má tato strana spoustu rozjednaných a rozestavených projektů a plánů.

Posvícenská zábava

Jako již tradičně uspořádal SDH Velká Turná Posvícenskou zábavu v sále Hospody Na Rozhrání v obci. V letošním roce připadla tato veselice na sobotu 20. října 2018. Od 20:00 hod. zahrála k tanci a poslechu skupina K-band. Před půlnocí vyhlásil velitel SDH Pavel Šípek dámskou

volenku, kdy tanečník zakoupil své tanečnici posvícenskou hnětynku a poté si všichni společně zatančili. Zábava skončila ve tři hodiny ráno a sousedé se postupně rozcházeli domů.

SaK Turná z.s.

Členové spolku připravili pro školáky i předškoláky akci „Loučení s prázdninami“, která se konala v sobotu 1. 9. 2018.

Již týden dopředu procházeli trasu, vedoucí poľními cestami k Milavům a chystali pro děti závody, úkoly, hry i zábavné kvízy. Ovšem počasí rozhodlo jinak. Po několika měsících bez kapky vláhy jsme se v „den D“ probudili do deštivého rána. Vše bylo rázem jinak. Děti se sešly v sále Hospody Na Rozhrání a pořadatelé měli nelehký úkol přizpůsobit program malému vnitřnímu prostoru. Kromě plnění úkolů a hraní her čekalo na děti sladké pohoštění - zmrzlinové poháry se šlehačkou. Později odpoledne nastalo velké pozdvižení. Za veselého ciliilinkání vyjeli se svým historickým zásahovým vozidlem členové SDH a vzali děti na krátký výlet. Mezi tím se již počasí umoudřilo, v ohništi na dětském hřišti zaplápolal ohniček a po návratu z projížďky si každý opekl špekáčků, kolik snědl.

O týden později se na pískovém hřišti v obci sešlo 28 sportovců, aby se utkali v tradičním volejbalovém turnaji „O turenský šálek“. Zápas se hrál na dva sety, systémem každý s každým. Hlavní cenu, keramické hrnečky s vyobrazením kaple sv. Jana Nepomuckého ve Velké Turné, předal vítězům člen spolku a ředitel turnaje pan Zdeněk Celerýn.

V sobotu 6. 10. 2018 zorganizovali členové SaKu výlet na horu Kleť, která je se svojí nadmořskou výškou 1084,2 m n. m. nejvyšším vrcholem Blanského lesa. Účastníci měli sraz ráno na vlakové zastávce ve Velké Turné a teprve tehdy se ukázalo, že výprava bude mít pouhých 9 členů. Mnohé zřejmě odradil fakt, že lanovka na Kleť byla mimo provoz a probíhala její plánovaná údržba. Původně se mělo k vrcholu stoupat průsekem pod lanovkou, ale protože právě probíhalo uvolňování lan a hrozilo nebezpečí, že by padající lano mohlo někoho zranit, byla zvolena delší trasa po zelené turistické značce. Cesta byla dlouhá a náročná, ale výhled z kruhové kamenné rozhledny za tu námahu určitě stál. Sluncem zalité smíšené lesy, České Budějovice, zámek v Hluboké nad Vltavou, Temelín, Boubín i Bobík, rozhledna na Libíně – vše jako na dlaní.

Na českém venkově se pravidelně konaly zábavy a pěkné hodinky u příležitosti výroční slavnosti posvěcení místního kostela - posvícení. V roce 1786 rozhodl císař Josef II. zvláštním dekretem o sjednocení oslav ve všech zemích rakouské monarchie na 3. říjnovou neděli. Tento termín je blízký svátku sv. Havla, a proto bylo nové posvícení nazýváno havelské anebo císařské. Mnohé obce nařízením císaře neposlechly a postupně se vrátily k původní tradici oslav vlastních patronů, nebo začaly slavit posvícení dvojí. V naší obci slavíme posvícení havelské. Dříve se v neděli o posvícení ráno všichni zúčastňovali mše, následoval rodinný posvícenský oběd, který býval nejbohatší v roce. Odpoledne se ohlásili muzikanti, nejdříve prošli s písničkou obcí, pak zahráli před hospodou a nakonec se přesunuli do sálu. Nedělní zábava se často protáhla až do rána. Ale už v pondělí odpoledne se znovu všichni scházeli v hospodě na pěkné hodince. Bývala to příležitost k pobavení a k tanci pro starší

obyvatele. O obnovení této zapomenuté tradice se pokusili členové SaKu v pondělí po posvícení a všechny občany pozvali na Pěknou hodinku. Sál Hospody Na Rozhrání se zaplnil téměř z poloviny, na velké obrazovce běžela prezentace fotografií ze všech akcí, které se uskutečnily v obci v roce 2017, a po ní následoval koncert Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů. Všichni odcházeli spokojeni a v dobré náladě, tak se snad na Pěkné hodince za rok zase sejdeme.

V pátek 26. 10. prošel obcí lampiónový průvod. Na 30 dětí a dospělých tak oslavilo 100. výročí vzniku samostatné Československé republiky.

Do konce letošního roku SaK připravuje ještě dvě akce. V sobotu 24. 11. vánoční tvoření s dětmi a 1. 12. výstavu vzniklých vánočních dekorací spojenou s Vánočním koncertem Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů. Všechny srdečně zveme.

Podzimní sběrný den

Obec Velká Turná zorganizovala pro své občany v sobotu 27. října 2018, podzimní sběrný den, velkoobjemového a nebezpečného odpadu. Organizace sběrných dnů probíhá ve spolupráci se členy SDH, kteří

dotíždí odpad, který na tento mobilní sběrný den občané přivážejí. Od starších občanů a rozměrnější odpad nakládají a sváží členové sboru obecním

traktorem. V tento den se dotřídil jeden kontejner železa, jeden kontejner velkoobjemového odpadu kde se vytřídily i barvy, oleje a jiné nebezpečné kapaliny. Dále bylo odevzdáno: 9 lednic, 19 televizorů, 2 sporáky, 5 praček a 3 bagy malých spotřebičů.

Takto uspořádané sběrné dny napomáhají udržovat pořádek v obci a v jejím okolí.

Stavební úpravy objektu čp. 6.

Obec v letošním roce prování akci „Oprava nemovitosti čp. 6 na st. parcele č. 32 – II. etapa - Stavební úpravy skladového objektu“, kde v rámci výstavby bude provedena stropní konstrukce, betonová podlaha, výstavba nového komínového tělesa, osazení 2 ks oken a 2 ks vrat. Tato stavební akce je realizována za finančního příspěví Jihočeského kraje v rámci Programu obnovy venkova ve výši Kč 225.000,-. Celkové náklady dle podepsané smlouvy o dílo s firmou BOHEMIA KONSTRUKT, s.r.o. budou Kč 789.514,-, kde podíl obce bude Kč 564.514,-. Stavební dílo bude dokončeno dle smlouvy do 30. 11. 2018 a dotace bude vyúčtována do 31. 12. 2018.

Výlov rybníka Milavy

V katastru obce Velká Turná se rozprostírá rybník Milavy, který je třetím největším rybníkem v okolí. Větší je rybník Rojický a rybník Labuť. Tento rybník je obhospodařován společností Blatenská ryba pro chov ryb. Jednou za dva roky provádí tato společnost výlov tohoto rybníka. V letošním roce připadl výlov na středu 31. října a čtvrtek 1. listopadu. Počasí bylo slunečné a diváci, kteří se přijeli na tento výlov

podívat, mohli sledovat práci rybářů z hráze rybníka. Na místě si mohli zakoupit i čerstvě vylovené ryby. Pro občerstvení bylo možné navštívit tři restaurace, které nabízely rybí speciality, horké i studené nápoje. Druhý den výlovu zahrála v pergole restaurace rychlého občerstvení na hrázi, dechovka pod vedením p. Hausera. Výlov si přijeli prohlédnout i ti nejmenší ze školky ze Strakonice. Tak zase za dva roky.

Čeká nás

sobota 1. 12. 2018

rozsvícení vánočního stromu na návsi obce Velká Turná.

sobota 1. 12. 2018

výstava vánočních výrobků a vánoční koncert v sále Hospody Na Rozhrání. Mikulášská nadílka.

středa 5. 12. 2018

vánoční turnaj ve stolním tenise - sál Hospody Na Rozhrání.

čtvrtek 27. 12. 2018

výroční schůze SDH Velká Turná.

pátek 28. 12. 2018

Silvestrovská veselice s hudbou v sále v Hospodě Na Rozhrání.

pondělí 31. 12. 2018

Příspěvek SaK Turná, z.s. Ivana Mrázková
Ostatní příspěvky Pavel Šípek, starosta obce
Foto Pavel Šípek

ZŠ oslavila 30 let od otevření nové budovy a zároveň 100 let republiky

V sobotu 27. října se v Záboreň uskutečnily oslavy 30 let od otevření nové školní budovy. Veřejnost si tak po celý den mohla prohlédnout prostory školy, zhlédnout vystoupení žáků a také se slavnostně otevírala bylinková zahrádka. Zaměstnanci školy navíc nevšedně vyzdobili tři třídy, jedna představovala retro, druhá současnost a třetí se vztahovala k výročí 100 let republiky. K vidění tu byly předměty z této doby, nechyběly ani informace o významných osobnostech a lidé si mohli přečíst i přání žáků republiky ke 100. narozeninám.

V rámci oslav se návštěvníci přenesli do doby před 30 lety a mohli si tak představit nebo zavzpomínat, jak tenkrát vypadalo slavnostní otevření školy. Byli tu pionýři, v podání žáků školy, kteří k té době neodmyslitelně patří, a zazpívali známou budovatelskou píseň Pionýři, pionýři, malované děti a Krásně je na světě. Poté nejmladší děti otevřely symbolicky školu třemi klíči od každého desetiletí a jako v době dávno minulé se přestříhla i páska. Po znovuotevření školy se úvodního slova ujal ředitel školy Michal Gutwirth, který všechny přítomné přivítal a zároveň vyslovil přání, že by byl rád, kdyby všichni žáci vzpomínali naškolu v dobrém a v budoucnu sem třeba dali i své děti. Hodně štěstí do dalších let škole popřál současný starosta Záboreň Václav Kurz a přiznal, že existence školy byla několikrát ohrožena, ale díky zastupitelům a obecnímu rozpočtu

funguje dál. „Můžeme být opravdu pyšní, že vydržela do dnešní doby, vždyť v okolních obcích spousta škol zanikla nebo se z nich staly školy pouze s jedním stupněm,“ sdělil. Jako poslední promluvil významný host, starosta Strakonice a bývalý učitel na této škole, Břetislav Hrdlička, který vtipně poznamenal, že zábořská škola byla jedinou, na které kdy učil. „Byl to pro mě veliký zážitek a od té doby jsem už na žádné škole neučil. Zažil jsem jí za socialismu a kapitalismu. Socialismus zase nebyl tak špatný, hlavně co se týče přístupu k učitelům a žákům. Dnes mají žáci práva, ale povinnosti žádné. Byli tady výborní učitelé, žáci a výsledky. Učitelé měli spoustu úspěchů v olympiádách a sportovních soutěžích. Učil jsem sedmáky a osmáky a dnes jsem s překvapením zjistil, že některé žačky jsou už babičky. Obec, která má vlastní školu, je na tom dobře. Doufám, že zastupitelstvo pomůže školu udržet,“ řekl. Zavzpomínalo se i na bývalé žáky a pracovníky školy, kteří předčasně odešli.

Věřejnosti byla také představena bylinková zahrádka, na kterou může být škola právem hrdá. A protože se jednalo o její slavnostní otevření, ředitel školy Michal Gutwirth a starosta Strakonice Břetislav Hrdlička na ní vysadili keř mučovník, který bude připomínat tento významný den. S nápadem na vytvoření zahrádky přišla paní učitelka Monika Dubědová, která vyučuje přírodopis a pracovní činnosti, koncem srpna roku 2017. „Prostor ve školním areálu byl hrozně smutný a prázdný, chtěla jsem, aby tam vzniklo něco hezkého. Bylinková zahrádka je v současné době velký trend, a tak jsem se rozhodla právě pro ni. Při pracovních činnostech na ní žáci druhého stupně usilovně pracovali a naučili se, jak se ryje zem, sází rostliny, odplevuje a také opravovává dřevo. I nadále se o ní budou starat,“ řekla Monika Dubědová a pokračuje: „Roste zde například máta, kozlík lékařský, třezalka tečkovaná, mateřídouška a mnoho dalších bylinek, které budou sloužit jak žákům, tak rodičům a učitelům. Každý přece jen nemá možnost doma bylinky pěstovat nebo nepěstuje všechny.“ „Do budoucna ještě plánujeme u zahrádky vytvořit venkovní třídu, která by sloužila k výuce přírodopisu a prvouky. Budou tu židličky i tabule,“ dodala.

Program zakončilo pásmo vystoupení ve sportovní hale, kde žáci věnující se parkuru předvedli svůj um, vystoupil i školní kroužek gymnastiky a scénky sedmé a osmé třídy mnohým připomněly spartakiádu, branná cvičení s plynovými maskami či legendární céčka.

Lenka Říská

Projektový den

Na oslavy 30. výročí od otevření nové školní budovy jsme navázali projektovým dnem 100 let od vzniku ČSR. Bylo by škoda nevyužít výstav a plakátů, které jsme společně se žáky v některých třídách připravili. A tak se naši žáci postupně celý den seznamovali s tím, jak se žilo v dobách komunismu nebo za první republiky. Zkoušeli prát na valše, vytáčet číslo na starém telefonu, chodit ve dřevácích a najít v seznamech válečných ztrát muže ze své obce. Pozastavovali se nad nesmyslností komunistické propagandy, vyzkoušeli plynovou masku nebo pionýrský šátek. A k tomu skládali puzzle s obrázkem Pražského hradu, malovali státní znak, zkoušeli, jestli by se dnes ještě domluvili slovensky, testovali svoje znalosti o Masarykovi a vzniku republiky.

Exkurze do Plzně

V pondělí 1. 10. 2018 se žáci 3. - 9. třídy naší školy vydali vlakem do města Plzeň. Zde zavítali nejprve na výstavu 100PY, která přibližuje 100 let naší republiky prostřednictvím fiktivní rodiny Němcových. Spolu s nimi jsme prožívali klíčové i všední okamžiky 20. století, jejich každodenní starosti a problémy. Mohli jsme si prohlédnout starou škodovku, posedět v provorepublikové kavárně nebo se podívat, jak se vyvolávaly fotky v socialistické kou-

plně. Nejzajímavější pro nás bylo, že jsme zde mohli vidět cenné předměty slavných osobností spojených s Plzní, např. kopačky Pavla Horvátha. Na konci této výstavy každý dostal placičku na památku. Poté se děti rozdělily na dvě skupiny. Jednu čekal velmi zajímavý pochod po podzemí. Mladý průvodce nás provedl labyrintem chodeb, sklepů a studní, všude byly vystaveny různé předměty, které se zde našly. Stropy byly místy velmi nízké, proto jsme museli mít na hlavách přílby, což jsme si odnesli

jako nejlepší zážitek. Z podzemí jsme se přesunuli na náměstí, kde jsme si prohlédli katedrálu svatého Bartoloměje. Druhá skupina mezitím strávila příjemnou hodinu v Muzeu loutek, kde lovili poklad. Nakonec nám nezbyvalo nic jiného než nasednout do vlaku, kde se nám sice stalo pár nepříjemností, ale i přesto jsme živí a zdraví dorazili zpět domů.

Andrea Matoušková, 8. třída

Kulturní akce na přelomu roků 2018 a 2019

Chanovice

- 15. prosince – sobota, „Vánoční koncert Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů“, od 18.00 hodin, předvánoční koncert, zámecký areál (Panoráma, Obec Chanovice)
- 25. a 26. prosince – úterý a středa, „Chanovický betlém“, ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše)
- 26. prosince – středa, „Koncert Musical Friendship“, od 18.00 hodin, skladby v úpravě pro housle, kytaru a klavír v podání mladých hudebníků, zámecký areál (Panoráma, Obec Chanovice)
- ledna – úterý, „Novoroční vyhlídka z chanovické rozhledny“, od 13.00 do 16.00 hodin, sváteční podívání na Šumavu a Prácheňsko, rozhledna na vrchu Chlumu (Obec Chanovice)
- ledna – úterý, „Chanovický betlém“, sváteční setkání ve skanzenu (VI. muzeum Dr. Hostaše v Klatovech)
- 5. ledna – sobota, „Pěší pochod k uctění a zachování přírody a života v Pošumaví“, v 8.30 hodin start v zámeckém areálu, ukončení s hudbou v KD v Chanovicích (Obec Chanovice)
- 24. ledna – čtvrtek, „Rybníky na Blatensku III.“, od 18.00 hodin, beseda s Ing. Janem Kurzem a prof. Jiřím Sekerou nad novou knihou, téma příroda a rybníky Blatenska, KD Chanovice (Obec Chanovice)
- února – sobota, „Tesařský ples“, od 20.00 hodin, tradiční ples, KD Chanovice (Pfeifer Chanovice)

Informace: Obecní úřad, tel. 376 514 353, obec.chanovice@email.cz;
Internet: www.chanovice.cz

Ráčkovalka na Petřínské rozhledně

Zase jedna stříbrná noc vládu ránu předala, když princeznička Ráčkovalka z postýlky ven skákala.

Okno, co je do zahrady otevřela zašera, motýlům a keři růží dobré ráno popřála.

“Dneska je tak krrrásné rráno, asi půjdu na Petřín. Krryštůfku můj zahradničku, o té cestě dlouho sním.”

Kryšťůfek se pootočil,
na princeznu pousmál,
hrábě k plotu si odložil,
princezničce notoval.

“No tak jedem, Ráčkovalko,
práci jsem již udělal,
květinčky jsem dvakrát zalil,
o růže jsem pečoval.”

“Teď se těším na procházku,
půjdem spolu na Petřín,
s Rózičkem a se Žofinkou,
ona jistě půjde s ním.”

Princeznička nelenila,
za tátou hned běžela.

“Taťko krrááá, táto krrááá,
oblékni se dogala.”

“Ty, my, prrostě dneska všichni
na Petřín si zajdeme,
na rrozhlednu vylezeme,
bludištěm se prrojdem.”

“Na lanovku už se těším,
svězt se v ní je přřání mé
a pak ještě na Hrrad zajdem,
když už v Praze budeme.”

“Milá dčero, žblážíla šeš,
dneš, že bych šel na Petšín,
když še hraje škvělý žřapaš
Bohemianš, šlavný Žlín?”

“Tu máš moje požehnaní,
klidně ši tam žajděte,

mne však nechte dneška doma.
Pěkně ši to užijte!”

Jen princezna dveře zavře
král hned mobil vyloví,
z tajné schránky pod polštářem
číslo Rózy vytočí.

Bleskem mobil baba zvedla,
král jí tajně žaluje,
na zdraví se Rózy zeptá,
na děti si stěžuje.

“Moje drahá pšítelkyně,
jšem rád, že tě tady mám,
vždyť ž těch dětí bych še pomát
a to proším, jšem král šám.”

Přítakala králi Róza,
“Těž mám velké starosti.
Rózan s tou svou Žofkou chodí
k mé pramalé radosti.”

Tak si ti dva povídali
ještě dlouhou hodinu,
přítom stihli zgruntu probrat
sloužící i rodinu.

Princeznička s kamarády
už jedou pražskou tramvají,
na Újezdě vystupují,
lanovku hned hledají.

Našli ji a nastoupili,
na Petřín je vyvezla,
k rozhledně pak zamířili
sadem růží zvesela.

Z kovu dáma tady stojí,
hlavu vzhůru v oblacích,
na výšku má šedesátku,
stáří kmetů stoletých. /postavena
1891/

Kryšťůfek jen co ji spatřil
na vrcholek běžet chtěl,
s Rózičkem a kámoškama
po schodišti uháněl.

“To je krrása moji drrazí.”
Ráčkovalka vydechla,
hned jak prvně z téhle výšky
po Praze se rozhlédla.

Dívali se dlouho shora
na Pražský Hrad, do města,
pak bez jednoho seskákali
schodů dolů natřista.

Před rozhlednou hned u vchodu
zmrzlinář tam stánek má,
se zmrzlinou jako báseň,
co s ovocem se namíchá.

Dali si ji všichni čtyři,
každý tu, co moc rád má,

Rózan s višni, Žofka s vínem,
Kryštof banán s hruškama.

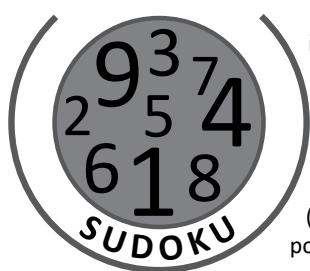
Ráčkovalka ta si dala
vanilku a jahody,
na povel pak kdo líp mlsá
dali si hned závody.

A teď rychle zpátky domů
ať vás taťka nehledá,
to by bylo, aby se mu
zatoulala princezna.

Na nádraží doma v Blatné
stojí vláček special,
sachr co si z Prahy dovez
ochutnal i sám pan král.

Růžičky na Petříně ještě nekvety.
Kryšťůfek rychle doběhl do
královského skleníku, utruhu tu
nejkrásnější a donesl ji princezně.
Byla moc ráda a dlouho,
předlouho k ní voněla.

Milúše Kordulová

Tajenka sudoku ze zářijového vydání SOBáčka s pořadovým číslem 64, **tajenka:** lehká verze – každý plod (kontrolní řádek tj. číslice v 1. řádku 35874961), středně těžká verze – tajně čeká (č. v 1. ř. 413569287), těžká verze – na sklizeň (č. v 1. ř.). Výherci: Blanka Čadková, Lnáře; Marie Doubková, Chlum; Eva Podsklanová, Blatná. Uvedené úspěšné luštitelky si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do pondělí 7. ledna 2019, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 383 420 300 nebo 607 032 192. Všem úspěšným luštitelům děkujeme a výhercům gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU z čísla 65 (tj. z listopadového vydání 2018) zašlete, prosím, tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vyluštěného SUDOKU s označením obtížnosti na emailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do pondělí 7. ledna 2019.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka připravily paní Ivana a paní Ema z Olomouce.

Lehká verze:

1			8	2			3	
6	2				7		9	
3							2	
		4	7					6
8	9	1		4		6		5
9	4		3	7		2		
	1				5			3
5				6			4	

1 = Í, 2 = Á, 3 = I, 4 = L, 5 = S,
6 = T, 7 = A 8 = D, 9 = P

Středně těžká:

1	6				4		8	
				9			5	
	2		8			4		7
3		1		6				8
			9		7			4
8	7		5	2				9
	3			1				2

1 = Á, 2 = U, 3 = K, 4 = T, 5 = O,
6 = V, 7 = R, 8 = F, 9 = Í

Těžká verze:

								9
				6				3
		1					7	2
				9				
		4						6
				5		8		
7			5			1	2	
3	9		7	4				

1 = N, 2 = E, 3 = R, 4 = Š, 5 = S,
6 = T, 7 = Ť 8 = Z, 9 = I

Blatensko SOB 65. číslo vyšlo ve středu 28.11.2018 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník XIII. Poslední číslo vyšlo v září 2018. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 4.1.2019. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6320 ks. Redakce e-mail: sobacek@blatensko.eu tel.: 383 420 300, Ing. Radka Vokrojová. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*